

Giới thiệu Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt

Truyện Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt của tác giả Hiểu Nguyệt sẽ khiến bạn đọc hiểu ra phần nào, và cũng chứng minh được một phần chân lý mà người ta vẫn hay đồn thổi nhau về tình yêu: cái gì cũng có thể giả dối, chỉ có nhịp đập trái tim là không thể dối lừa. Tình yêu - thứ men say và độc được chết người này vẫn khiến người người điên đảo, nguyện xin chết để nâng niu, giữ gìn, nhưng mấy ai giữ được và câu trả lời nằm trong truyện ngôn tình đặc sắc này.

Không biết từ lúc nào anh đã thích em mất rồi. Người con gái xinh đẹp khiến lòng anh âm ập. Khuôn mặt nhỏ nhắn ngây thơ nhưng ngốc nghếch khiến tim anh bồi hồi vô cùng. Em lúc nào cũng vui vẻ cười đùa nhưng sao..đối với anh.. em không thể tươi cười tự nhiên như vậy? Em đối với anh luôn có khoảng cách, em lạnh lùng chỉ với một mình anh? Là vì sao vậy? Nhưng... dù em đối với anh như thế nào thì anh vẫn sẽ luôn che chở, bảo vệ cho em.. Anh yêu em...

Đạo này mình bị sao vậy nhỉ? Mình cảm giác như hần đang thay đổi, cảm thấy hần thích mình? Oii! sao mình lại có suy nghĩ ngu ngốc như thế chứ?! Hần làm sao thích mình được chứ! Ấy da... mình luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng? là chỗ nào ta? Lúc nào bên cạnh hần cũng cảm thấy an toàn, đó mặt khi hần nhìn và cười với mình? Sẽ không có gì đâu...cảm giác kinh thật

Hần - là một thiếu gia của dòng dõi quý tộc lại là một tổng tài của công ty lớn nhất thế giới. Hần - bản tính xấu xa, khinh người, lạnh lùng, tàn nhẫn, ít nói, bá đạo, thay bề như thay áo, xem nữ nhân như cỏ rác. Hần - là người đứng đầu tổ chức hắc ám, chỉ cần phật ý hần lập tức chết, một tay hần che trời. Chỉ cần hần muốn, các xí nghiệp lập tức sụp đổ sau một đêm. Nàng - là một tiểu thư nhà giàu, xinh đẹp, trang nhã, hòa đồng nhưng lạnh lùng lại có một chút ngốc nghếch, trẻ con. Nàng - làm việc tại công ty hần, lại đảm nhiệm vai trò thư ký riêng của hần, bị hần áp bức đến tức giận. Nàng - quyến rũ, ham thích ngôn tình, mê bắn súng, đua xe, đi bar hằng đêm...

Truyện sẽ tiếp diễn ra sao, tình yêu, tình bạn hay mọi thứ xung quanh sẽ vẫn còn đau khổ, hạnh phúc hay tất cả chỉ là sự ảo ảnh. Đi hết chặng đường dài này liệu mọi thứ có quay trở về chốn cũ hay không, mọi thứ rồi có tốt đẹp hơn không, hãy cùng theo dõi truyện và những truyện khác cùng thể loại như: Bảy Ngày Ân Ái, Bỏ Rơi Ma Vương Tổng Tài, 36 Chiêu Ly Hôn,...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Vào 1 ngày đẹp trời, có người con gái xinh đẹp đang ngồi ngoài vườn uống trà và ngắm nhìn phong cảnh lúc buổi sớm. Oa, phong cảnh đúng thật là hữu tình nha. Cả khu vườn ngập tràn những bông hoa hồng xanh bí ẩn, chỉ 1 cơn gió thoảng qua là cuốn theo bao nhiêu cánh hoa hồng xanh bay phăng phất khiến người nhìn có chút rung động. Những cánh hồng xanh vào lúc nào đây vẫn còn vương vấn những giọt sương trong như thủy tinh. ... Nhưng người nổi bật nhất ở đây là cô gái đang ngồi uống trà kia

Nàng mặc chiếc đầm trắng tay dài tạo nên vẻ xinh đẹp thuần khiết đến lạ thường. Cổ áo không rộng cũng không chật lại không qua thấp nhưng lại tạo ra sức hấp dẫn đến kinh ngạc. Viên cổ và tay áo nàng có ren trắng và có đính những viên kim cương nhỏ xung quanh. Đầm dài qua đầu gối, đôi chân thon dài bắt chéo thông thả mang đôi dép bông màu hồng có hình kitty. Sau lưng có 1 cái nơ nhỏ được cột gọn gàng. Mái tóc nâu đỏ xỏa dài tới lưng, đuôi tóc uốn lộn cực dễ thương, cái mái ngó che đi hàng chân mày lá liễu của nàng. Đôi môi đỏ mọng hé mở, chiếc mũi nhỏ tinh tế cùng với đôi mắt xanh lam sâu lắng có chút lơ đãng.

Nàng không biết rằng, cái vẻ lơ đãng của nàng đã nằm trọn trong đôi mắt màu nâu khói lạnh lùng của 1 người. Nga, thật không ngờ hôm nay đến nói chuyện với người bạn của bà nội lại có thể lời như vậy?! Có thể thấy 1 tiểu thư ngây ngốc ngồi thần thờ thường thức buổi sáng? Từ đầu đến cuối, hần đã để ý nàng rất rõ nha. Nàng trang nhã, tuyệt nữ nhưng lại có chút ngây thơ?!

Cái dáng vẻ ngu ngốc đó vào buổi sớm là của 1 tiểu thư danh giá ?? _ Hần thầm đánh giá rồi lạnh lùng nhếch môi rồi đi

_ Tên tiểu tử này, con mới đi đâu về đó? _ Bà Vũ lên tiếng khiển trách

_ Con chỉ đi tham quan 1 chút _ Giọng nói lạnh lùng vang lên

_ Con không thể ngồi 1 chỗ sao? Ta lâu lâu mới đến đây tham người quen _ Bà Vũ 1 lần nữa không vui nói

_ Được, được lần sau sẽ không đi _ Hần nhượng bộ cho qua chuyện

Chắc ...thật phiền phức .. Hần còn việc chưa làm xong trên công ty nha

_ Bà Vũ ? Ngọn gió nào đưa bà đến đây vậy ? _ Giang Nguyệt Thi ngạc nhiên nhìn bà

Bà Vũ đứng lên , nói :

_ Giang Nguyệt Thi ta hôm nay mún qua thăm mẹ con , đã lâu không nói chuyện , con dạo này khỏe không ?

_ Vâng cháu khỏe ạ , mời bà ngồi, mẹ con sẽ xuống ngay _ Giang Nguyệt Thi cười cười , rót trà _ Mời bà

_ Ủ , cảm ơn con _ Bà Vũ thận trọng cầm ly trà trong tay Giang Nguyệt Thi uống 1 cách trang nhã , lịch sự

Giang Hàn Vân từ trên lầu từ từ đi xuống , nói :

_ Vũ Thiên Tuyết đã lâu không gặp bà

_ Mời mẹ ngồi _ Giang Nguyệt Thi đỡ bà

_ Được rồi , cảm ơn con _ Bà Giang khẽ phẩy phẩy tay

Lúc này , hấn mới đứng lên cuối đầu chào , gương mặt vẫn lạnh lùng không đổi:

_ Chào bà Giang , cô Giang

Lúc này Giang Hàn Vân và Giang Nguyệt Thi mới để ý tới người thanh niên cao ráo , chừng chạc cuối đầu mình , Giang Hàn Vân gật đầu nói :

_ Ủ , cháu ngồi đi _ Quay qua bà Vũ , hỏi _ Đây là ?

Bà Vũ còn chưa kịp mở miệng thì bên ngoài 1 người con gái bước vào . Thấy mọi người trong nhà nhìn mình nàng vội cuối đầu nhỏ giọng chào , tay cầm quyển sách dày :

_ Cháu chào bà , chào anh

Giang Nguyệt Thi kéo nàng lại nói :

_ Dạ , đây là con của cháu

Bà Vũ nhìn cô từ trên xuống dưới nở nụ cười, nói :

_ Con bé thật đẹp

Vừa thấy mình được khen , nàng lập tức đỏ mặt . Bỗng Vũ Thiên Tuyết hỏi :

_ Con tên là gì ?

_ Con tên Vương Hàn Băng _ nàng thận trọng đáp , về quý phái trang nhã nhưng không đánh đá của nàng khiến bà có chút ngạc nhiên

Bà Vũ quay mặt qua nhìn thẳng cháu của mình , gất nhẹ :

_ Mau đứng dậy _ quay qua nhìn nàng nói _ Tên tiểu tử này là con của Lạc Tĩnh Nguyệt và Vũ Thần Dạ

Giang Hàn Vân cười :

_ Là con của chúng sao ? con tên gì ?

_ Vũ Nhật Phong là tên của con _ giọng hấn lạnh lùng , vô cảm vang lên khiến nàng chút nổi da gà , liếc mắt về phía hấn , nói :

_ Khi nãy anh đã đứng ở vườn nhà tôi phải không ?

_ Phải

_ Anh đứng đó làm gì ? _ Nàng nhún mày hỏi

_ A, tôi đứng nhìn 1 con nhóc lơ ngơ ngồi uống trà _ Hấn nhếch miệng

_ Nhóc ?? Anh nói ai là nhóc ?

_ Tôi nói chính là cô _ lúc này hấn liếc nhìn nàng

_ Tôi đã 20 tuổi , không phải nhóc , anh xem lại cách nói chuyện mình đi _ Nàng tức giận nói

Hắn im lặng không thềm nói gì rồi quay lại nhìn bà Vũ lên tiếng :

_Cháu bận chút việc công ty , cháu đi trước , khi nào về bà gọi cháu

Quay qua nhìn mọi người nói tiếp :

_Cháu về

Rồi lập tức quay lưng bỏ đi lạnh lùng . Nàng liếc nhìn hắn 1 cái rồi cũng xin phép mọi người lên lầu . Trong khi bỏ lại những người còn lại thờ dài .

_Tên tiểu tử này ..._bà vũ trừng mắt nhìn hắn bỏ đi rồi thờ dài

Rồi sau đó mọi người lại tiếp tục nói chuyện không để ý thời gian . dường như câu chuyện mọi người ngồi nói không hết , thời gian cứ trôi , nói thì vẫn có nói

Giới thiệu sơ lược

__Bên gia đình hắn (có 1 số người chưa xuất hiện nhưng sau này sẽ có)__

Vũ Thiên Tuyết (bà Vũ) là bà của hắn , 76 tuổi

Vũ Ký Hoàng (ông Vũ) là ông của hắn , 78 tuổi

Lạc Tĩnh Nguyệt (mẹ hắn) 48 tuổi , bạn của Giang nguyệt thi thời còn đi học

Vũ Thần Dạ (ba hắn) 50 tuổi , từng là bạn của Vương Tuấn Tịnh thời thiếu niên

Vũ Quan Mẫn (chị hắn) 28 tuổi , làm phó giám đốc trong công ty

Bên nhà nàng

Giang Hàn Vân (Bà Giang) bà của nàng , 75 tuổi , bạn của Vũ Thiên Tuyết

Vương Luận Tâm (Ông Giang) ông của nàng , 78 tuổi , bạn của Vi Ký

Hoàng

Giang Nguyệt Thi (mẹ nàng) 48 tuổi , từng là bạn học của Lạc Tĩnh Nguyệt

Vương Tuấn Tịnh (ba nàng) 50 tuổi , bạn của Vũ ký Hoàng

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Cộp ...Cộp ... Cộp

Tiếng giày vang lên theo từng bước đi của cô gái trên hành lang, gió thổi nhẹ nhàng khiến mái tóc dài của cô bay trong gió . Bỗng , cô gái dừng chân ở Thư Viện , đưa mắt nhìn xung quanh thì nghe được 1 giọng nói :

_Vương Hàn Băng , tớ ở đây

Một cô gái đang ngồi ở 1 góc bỗng giơ tay lên vẫy vẫy , đôi mắt to tròn đeo gọng kính đen dày cui , khoác trên người áo thun màu trắng có hình 2 con gấu đang hôn nhau và quần sooc ngắn , chân mang đôi giày búp bê vàng , mái tóc ngắn ôm lấy khuôn mặt , cái mái xéo được kẹp bằng cái kẹp hình trái dâu kều lớn , mắt nhìn về phía Hàn Băng gọi

Không chần chừ , Hàn Băng vội đi tới chỗ cô bạn nói :

_ Quan Thiệu Khanh , cậu gọi tớ tới đây làm gì vậy ?

_Này, đừng gọi tớ cả họ lẫn tên như vậy chứ _ Thiệu Khanh chớp chớp mắt rồi đem 1 chồng sách ra trước mặt Hàn Băng nói :

_Đây, cậu thấy nhiều không ? Tớ đã cất công tìm đấy !! (khoe thành tích hihi)

Hàn Băng vừa nhìn qua thì 2 mắt sáng lóe lên, vội vàng xem tên từng cuốn . A, Bên Nhau Trộn đời của tác giả Cổ Mạn , Thiên Thần Sa Ngã của tác giả Tào Đình, Mãi Mãi là bao xa của tác giả Diệp Lạc Vô Tâm, Cớ Sao Mãi Yêu Em của tác giả Tâm Văn, Hãy chờ em đánh răng xong nhé của tác giả Hồng Cửu , Liên Minh Phe Thắt Tinh của tác giả Lam Tiểu Miết , Gấu ơi, giúp anh của tác giả Lam Tiểu Mị , Thiên sơn mộ tuyết của tác giả phi ngã tư tồn , Tam sinh tam thế thập lý đào hoa của tác giả Đường thất công tử , ..

Mắt của hàn Băng chăm chú vào những cuốn tiểu thuyết ở trên bàn do Thiệu Khanh mãi mò tìm kiếm, Hàn Băng bỗng nhiên ôm chầm lấy Thiệu Khanh , kích động nói :

_Tuyệt vời, tớ không nghĩ cậu là giỏi như vậy nha , rất cảm ơn cậu

Thiệu Khanh được nước lập tức lên thẳng thiên đàng cười ha hả nói :

_Ha ha , chỉ ần cậu muốn , tớ nhất định sẽ tìm mua cho cậu , huống hồ gì đây là những cuốn ngôn tình hay

Hàn Băng ôm 1 chồng tiểu thuyết trong người hỏi :

_Như thế nào lại hẹn gặp tớ ở thư viện , gặp ở đâu mà không được , có chi lại là Thư Viện ?

Thiệu Khanh nghe Hàn Băng nói xong thì lập tức đáp :

_Bối vì tớ cũng đến đây lấy 1 vài cuốn sách để làm bài thực hành nên sẵn hẹn cậu tới đây

_Là như vậy ? Chúng ta đi chơi đi , tớ sẽ đãi cậu 1 chiều kem , thế nào ? _ Hàn Băng nở nụ cười bán nguyệt nhìn Thiệu Khanh mang ánh mắt chờ mong

_Được , được , là cậu nói đó _ Thiệu Khanh cũng vui vẻ chấp nhận , rồi nhìn Hàn Băng 1 lượt từ trên xuống dưới

Hàn Băng khoác trên người áo lịch vai màu xanh , quần short jean ngắn rách , thắt lưng đen , chân mang đôi boot đen . Cổ đeo dây chuyền bạc hình Thánh giá . Mái tóc dài buộc xéo 1 bên cùng với cái mái ngố tạo nên vẻ tính nghịch quậy phá . Lại thêm nước da trắng hồng khiến cô càng thêm quyến rũ .

Hàn Băng bỏ những truyện vào giỏ sách xong thì thấy Thiệu Khanh cứ nhìn mình , nhử mày , quơ quơ tay trước mặt cô , gọi :

_Thiệu khanh , Thiệu khanh

Như vừa hoàn hồn , Thiệu khanh có chút giật mình hỏi :

_Hả ?

_Đi thôi !! Hay cậu không muốn kem ? _ Hàn Băng chu môi làm vẻ dỗi hờn khiến tim Thiệu Khanh ngáy người , thầm rủa

Chết thật , mình là con gái mà cũng bị nàng làm cho mê hoặc thì huống hồ gì là đàn ông chứ ? Người chính là tiểu yêu tinh , hừ

_QUAN THIỆU KHANH, CẬU CÓ ĐI HAY KHÔNG ? _Hàn Băng tức giận hét to vào mặt Thiệu Khanh

_Đi ...Lập tức đi ...người đẹp , không cần tức giận he he _ Thiệu khanh biết điều vỗ vai an ủi

_Hay ta đi uống capuchino đi , được không ? _Thiệu Khanh hỏi

_Capuchino ? Cậu có hứng ? _ Hàn băng thắc mắc

_Ừ ..không phải cậu cũng thích capuchino sao ?

_Tất nhiên !

Tại 1 quán cà phê , trong 1 góc tối có 2 người đang ngồi nói chuyện với nhau về ngôn tình (=.=) . dường như không màng tới những người khác đang nhìn mình , cả 2 vừa uống capuchino vừa cười rộ rã , còn thêm những hành động ngây thơ của Hàn Băng và Thiệu Khanh khiến mọi người chú ý đến 2 người thỏa thích cười đùa với nhau .

Chiều hôm đó , Hàn Băng ngồi ở ngoài vườn đọc tiểu thuyết 1 cách chăm chú rồi bỗng nhiên

RàoRào....Rào

Mặt nàng méo xệch , đứng trên phòng đau khổ nhìn trời mưa bất giác nhớ lại người nào đó đã từng yêu thờ dài thườn thượt rồi đến bên giường nằm xuống xung quanh phòng mình

Cả phòng nàng là 1 màu xanh lam nhàn nhạt , đèn chùm treo trên trần nhà , nhìn khá lớn nhưng đầy sự trang nhã . Cái giường lớn rộng rãi làm bằng gỗ tốt được sơn màu đen bóng , trên tường còn có những hình dáng của con mèo kitty dễ thương nữa . Bên trái giường nào cách đó vài 7m là 1 cái cửa kính kéo rất lớn , 1 bên cửa được nàng hạ màn che khuất . Cách đó không xa là 1 cái bàn học màu trắng , trên bàn là 1 cái laptop màu xanh lam cạnh bên là bình hoa hồng xanh nhỏ gọn đang khoe sắc rực rỡ . Nàng còn có cả tủ đựng truyện nữa , trên tủ dường như là truyện ngôn tình chiếm ưu thế hơn

Sao lại có thể mưa vào lúc này chứ ?

_Hàn băng , dậy chưa con ? _Giọng của Giang Nguyệt Thi vang lên

_Ừ...con dậy rồi..giờ vậy mẹ ? _Nàng vươn vai , hỏi

Ừm...mình ngủ quên lúc nào nhỉ ?

_Bà Vũ và Phong tới nhà mình ăn cơm , con cũng mau xuống ! _Giang Nguyệt Thi thoải mái nói

_Vâng , ba đâu hả mẹ ?

_Ba đã ở dưới nói chuyện với Phong rồi , nhanh đi con _Giang Nguyệt Thi giục

Như thế nào hán lại tới nhà mình ? Lại còn ăn cơm ? Mỗi lần bà Vũ đến là có hán ? Sao không là ai khácKhông phải là bà mình mẹ có ý ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

_Chào bà , chào 2 bác _Hán khẽ cúi đầu chào

Giang Hàn Vân và Giang Nguyệt Thi gật gù đầu rồi nhìn nhau tủm tỉm cười . Mà bên Vũ Thiên Tuyết và Lạc Tinh Nguyệt cũng không khác gì Trong khi 4 người kia đang có âm mưu lớn thì có 2 ông bố ngồi ngây ngốc không hiểu gì ... Mà 2 người đó là Vũ Thần Dạ và Vương Tuấn Tịnh

Hán tuy rằng có chút không hiểu bà và mẹ đang âm mưu gì nhưng hán chắc chắn là có chuyện chẳng lành . Trong lòng hán nôn nóng , không thoải mái khi ngồi đây nhưng phải nhịn xuống ...bởi... nếu không thì bà sẽ không cho hán đi bar (=.=")

Haiz , bởi vì đề đi bar nên mình phải ngồi đây hả ? Hừ , nếu không phải là tổng tài thì mình cũng không cần đến bar chơi vào những lúc mệt mỏi

Hán mang trong lòng oán hận cùng tức giận . Miễn cưỡng ngồi nhìn mọi người nói chuyện

_Phong , ta nghe nói con là tổng tài ? _ Vương Tuấn Tịnh hỏi

_À ...Vâng _Hán đáp

_Phong , dạo này công ty như thế nào ? _ Ba hán hỏi

_Tốt thừa ba _Đôi mắt hán lóe lên 1 ánh sáng rồi nhanh chóng vụt tắt

_Chào bà , chào 2 bác , chào...anh _Hàn Băng liếc nhìn hán , cười cười nói

Đi tới ôm cô ba mình nhõng nhẽo , nói :

_Ba hôm nay về sớm ?

_Ừ , Hàn Băng qua đây ngồi đi con ! _ Vương Tuấn Tịnh nói

Ngồi kế hán ?

Mi mắt nàng giật giật , người không hiểu sao run lên 1 chút , cẩn thận ngồi xuống bên cạnh hán . Vũ thần dạ lúc này mới lên tiếng :

_Hàn Băng , cháu năm nay đã bao nhiêu tuổi ?

_Ồ ...dạ ..cháu năm nay 20 tuổi rồi ! _ Nàng giật mình

_Cháu vẫn còn đi học sao ?

_Dạ ... Cháu chuẩn bị thực tập nghề rồi ạ

_Thế cháu đã chọn công ty nào chưa ? _Vũ Dạ Thần cười hỏi

_Chưa ạ ! Cháu đang phân vân hì hì

_Hân Băng , khi sáng con đi đâu vậy ?

Bất chợt , Giang nguyệt Thi hỏi , nàng run nhẹ 1 cái . Cái gì mà lạnh như thế ? Nàng nhất định sẽ bị đông cứng lại nha

_Hihi , ...mẹ ... _ Nàng làm mặt đáng thương nhìn Giang nguyệt Thi

_Nói ,,... Khi sáng đi đâu mà để vừa về nhà đã ngủ như con lợn ?! _ Bà tức giận quát khế

_A ...Là...Là con đi ... Thư Viện...đúng chính là đi Thư Viện hihi _Nàng cười cười rồi chum bộ mặt con mèo ra trước mặt bà khiến bà buồn cười nói

_Hừ ...được rồi ...Tối nay ngủ sớm 1 chút...Mai đi học nữa

_Vâng !!!

Cuộc đối thoại của nàng với mọi người khiến hân có 1 chút để ý . Nói chuyện thoải mái , vui vẻ như thế mà liếc với lờm hân ? Rốt cuộc nàng là loại người quái quỷ gì vậy ?

_Mẹ ...Pa...Con muốn ra vườn 1 chút ...trong nhà có chút ngột ngạt a _ Nàng chớp mắt ngây thơ nhìn Giang Nguyệt Thi nói

_Ừ....Tiểu Băng nhanh 1 chút ra ngoài đi nhiều đi _ Bà nàng gắt gắt

Nàng chào mọi người xong thoải mái ra ngoài vườn ngồi hóng gió! Nga , trời mới mưa xong đã có cầu vồng . Cũng lâu rồi, nàng không ngắm nhìn cầu vồng sau cơn mưa cùng với người nào đó . Gương mặt xinh xắn thoáng qua 1 nét buồn Nhưng cũng phải nói , sau cơn mưa , dường như hoa hồng xanh của nàng đẹp rực rỡ thêm thì phải !!!

_Cả khu vườn toàn màu xanh !? _ Giọng hân hòa vào cơn gió khiến nàng có chút thờ người ra

_Nga , anh làm tôi giật mình có biết hay không ? _Nàng tức giận

_Không biết

_..... Sao anh ra đây ? _Nàng hỏi hân nhưng mắt lại chăm chú vào hoa hồng xanh của mình

_Bà kêu tôi ra đây xem cô làm gì _ Hân thân nhiên đi đến gần nàng

Bất chợt , nàng khẽ đứng dậy khiến hân giật mình , tóc nàng vô tình bay lướt qua mặt hân khiến hân bất giác lùi lại 1 bước

Ừm.tóc cô ta thơm quá

Hân ngay lập tức liền thấy điểm không đúng ? Tóc nàng thơm ? Từ khi nào hân lại nghĩ như vậy ? Hừ ...Chắc do mệt nên mới suy nghĩ lung tung ! Hân thờ hắc 1 cái rồi đi ra ngồi trên ghế ...lướt nhìn qua 1 vài cuốn sách của nàng . Ngôn tình ?

Cô ta nghiện ngôn tình ??

Phải nói , nàng rất biết chọn chỗ ,nơi đây là giữa khu vườn , trong khu vườn lại toàn hoa hồng xanh , lại còn có thể nhìn cầu vồng rất rõ ràng . Nếu đọc truyện mà đọc truyện trong lúc trời mưa nhất định rất thoải mái nha

Nàng thấy hân dựa lưng vào ghế nhắm mắt thì đi tới ngồi đối diện trước mặt hân ! Trong lúc nhất thời lại cảm thấy hân giống người nào đó mà nàng yêu , đôi mắt nàng khẽ lay động nhưng lắng sâu như mặt nước .

A , sao hân lại có thể giống anh ấy như vậy ?

Trong lúc thần thờ , hân mở mắt thấy nàng thần thờ nhìn mình , gương mặt đáng yêu vô cùng ...khiến hân có chút không quen ... Bỗng hân đứng dậy bỏ đi , nàng lúc này mới hoàn hồn , gương mặt có chút hồng !

Nga , như thế nào lại nhìn hân trắng trợn như vậy ? Nàng không phải là sắc nữ

_Sắc nữ !! _ Hấn không tiết lời phun ra 2 chữ khiến nàng khóc không ra nước mắt!

Hừ ! Sắc nữ ,...Hấn nói nàng là sắc nữ ! Bữa cơm chút nữa chắc chắn ăn không vào

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Trong lúc ngồi ăn cùng mọi người , nàng rất tự nhiên gấp thức ăn nhưng không làm mọi người khó chịu . Nàng vừa gấp 1 miếng thịt bỏ vào miệng thì Vũ Thiên Tuyệt hỏi :

_Hàn Băng ! Cháu đã có người bạn thân tri kỉ khác giới chưa ?

Nàng nhất thời bất động , rồi cười xuê xoa 1 cái đáp :

_À rồi ạ !

_Là thanh mai trúc mã ? _ Vũ Thiên Tuyệt vội vã như có chút lo lắng

_...Cái này ... cũng có thể là như vậy hì ! _ Nàng vô thức cười .

Thật ngọt ngào ... Thanh mai trúc mã đó hìhì

_2 đứa có hay không thân nhau ? _ Lạc Tĩnh Nguyệt hỏi

_À...thân ạ ! _Nàng gấp thêm miếng thịt nữa

_Đạo này vẫn thân sao ???? (câu này thấy hỏi ngu ghê) _ Lạc Tĩnh nguyệt có chút rối nên hỏi lung tung

_.....Không ạ ! Bạn ấy đi Mì rồi _Nàng im lặng 1 chút rồi trả lời , đôi mắt phủ nhẹ 1 tầng nước nhưng nàng nhanh chóng che khuất đi , thuận tay gấp đồ ăn cho mọi người . Đương nhiên cũng gấp cho hấn . Hấn cũng chẳng nói gì , tiếp tục ăn .

Hấn thật chẳng hứng thú với những tình cảm ngu ngốc này (đã yêu ai đâu mà hứng thú) Hừ , hờ 1 tí là khóc với buồn . Bọn con gái thật nhàm chán .. nhưng cũng có chút lợi ích , chí lý cũng là công cụ làm ấm giường ấm gối cho hấn . Hấn khinh thường bọn con gái bởi chỉ vì ít tiền đã nhanh chóng lên giường

_ Phong ! Con sao không nói gì ? _ Giang Nguyệt Thi khẽ hỏi

_A , cậu đừng để ý tới tên tiểu tử đó ! Nó ít nói lắm _ Lạc Tĩnh nguyệt liếc nhìn con mình đang ăn

Hấn đương nhiên thấy , cũng đưa mắt nhìn mẹ . Đấy mắt hiện lên sự khiêu khích ...

Mẹ muốn gì ?

Lạc Tĩnh nguyệt cũng hiện lên sự khiêu khích nặng nề , ý nói

Muốn làm xấu mặt con

Vũ Thần Dạ thờ hắc 1 cái rồi ông lên tiếng giảng hòa :

_2 mẹ con bình tĩnh đi , chúng ta đang ở nhà người ta , làm như vậy không rất khó coi

2 người cũng không liếc mắt về phía nhau nữa . Hấn đưa mắt về phía nàng nhìn nàng đang ăn ngon lành thì nhếch môi , nói nhỏ vào tai cô :

_Ăn ngon lắm hay sao hả ? Sắc nữ !!

_Hừ ...anh câm ngay cho tôi , hớ dẫn _nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói

Hấn cũng chẳng thèm để ý tới nàng nữa , tiếp tục ăn ngon lành . trong cả buổi ăn cơm , ai cũng nói chuyện rom rả , thoải mái chỉ có riêng Hàn Băng và Nhật Phong là chẳng vui vẻ gì cả . Sau giờ ăn , nàng xin phép mọi người rồi "lê lếch" lên phòng đọc truyện . Hấn thì ngồi trầm ngâm không nói gì .

Trong khi đó còn nàng thì

_ Ôi , tình yêu của ta ... ta yêu các người lắm _ Nàng hôn chụt chụt lên mấy cuốn sách ngôn tình của mình , miệng cười toe toét

Nằm trên giường mà nàng lăn tới lăn lui 1 cách thoải mái

Cạch

Rầm

_ Ai ui _ Nàng ngồi dậy , đưa tay xoa xoa cái đầu

_ Anh Sao dám tự tiện vào phòng tôi hả ? _ Nàng trừng mắt nhìn hắn , sau đó cúi xuống nhặt mấy cuốn sách "bảo bối" lên

Hắn đi tới ôm lấy eo cô khiến cô 1 lần nữa làm rơi hết sách , cả người lạnh run lên bản bực ...

_ Anh....làm cái gì vậy hả ? Sao dám ôm...ôm tôi ? _ Giọng nói run rẩy

_ Em yêu à ! Em biết chuyện gì hay chưa hả ? _ Phong hôn hôn lên cổ của Hàn Băng khiến mặt nàng đỏ bừng

Ba

_ Biến thái

Nàng tát hắn , như vừa hoàn hồn , hắn đưa tay xoa lấy bên má mình bị nàng tát

Ngô ! Rất thật ! Chết tiệt

Nàng giỏi lắm , đánh cả hắn , chưa ai dám đánh hắn như nàng lại dám mắng hắn BIẾN THÁI . Thú vị thật , hắn sau này sẽ dạy dỗ , cho nàng biết BIẾN THÁI là như thế nào . Hắn sau này sẽ dạy lại nàng . Hừ

_ Nói nhanh , anh như thế nào vào phòng tôi ? _ Nàng quát vào mặt hắn hỏi

_ Hừ ! Bà của cô _Hắn thong thả ngồi xuống ghế nhìn về mặt tức giận của cô có chút thoải mái

_ Bà tôi cho anh vào? Đầu anh hồng sao ? _ Nàng hừ 1 tiếng

_ Đáng lẽ tôi cũng chẳng phải vào căn phòng nữ tính và gấp con nhỏ ngu ngốc như cô đâu !

_ Vậy sao vào ? Nói

_ Hôn ước _ Hắn phun ra 2 chữ khiến nàng đứng hình

_ Từ khi nào có !!

_ Vừa nãy

_..... Sau không từ chối ?

_ Tôi còn phải suy nghĩ _ Hắn đứng lên đi tới nâng cằm nàng lên nhếch môi ác độc nói :

_ Tôi nhất định khiến cô sống không bằng chết .. .Biến thái à ! Sau này rồi cô biết biến thái là như thế nào ? Hôn ước này tôi phải suy nghĩ đã ! Cô đắc tội với tôi

_ Chết tiệt , nói bậy . Là anh trêu tôi , thật sự không có hôn ước

_ Cô đi xuống hỏi đi

Nàng nghe tới đó , vội vã chạy xuống lầu , trong lòng nhiều câu hỏi không thông

Hôn ước gì chứ ? Tên Phong đó chắc chắn lừa mình , rõ ràng là không có . Bà và mẹ làm sao có thể lập hôn ước mà không hỏi mình rốt cuộc là sao ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

_ Bà _ Hàn Băng chạy nhanh xuống lầu gọi lớn

Mọi người đang ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau thì Hàn Băng chạy xuống gọi lớn khiến mọi người phải quay lại nàng , Giang Nguyệt Thi không vui khi con mình có thái độ đó nên khẽ quát :

_ Hàn Băng , mọi người đang nói chuyện sao con có thể vô lễ như vậy ?

_ Nhưng mà con _ Hàn Băng dường như không nghe lời

_ Tiểu Băng lại đây với bà nào . Có chuyện gì con nói đi _ Giang Hàn Vân vuốt tóc nàng hỏi

_ Bà ... Bà không thương cháu nữa hả bà ?? _ Nàng chu môi ra nhõng nhẽo hỏi

_ Nói bậy , bà rất thương cháu ! Sao cháu hỏi như thế ? _ Giang hàn Vân ngạc nhiên

_ Vậy sao bà lại có thể lập hôn ước chứ ? _ Hàn Băng nhú nhú mày lại

Giang Hàn Vân không biết nói gì nên đã im lặng . thấy vậy , Vũ Thiên Tuyết thấy Phong đang đi xuống , 2 tay thông thả dứt trong túi quần thì lên tiếng gọi :

_ Phong , con qua đây

Hắn đi tới ngồi xuống cái ghế cạnh cô , mọi người nhìn nhau rồi Giang Hàn Vân lên tiếng :

_ Bọn ta lập hôn ước cho 2 con

_ Cái này con đã biết , con muốn hỏi tại sao phải lập hôn ước kia ?! _ Nàng có chút bức bối trong người

_ Bởi vì ta và Vũ Thiên Tuyết và ông của con với ông của Nhật Phong là bạn bè thân của nhau . Vì Nhật Phong là cháu trai của Thiên Tuyết và con là cháu gái của bà nên bà mới lập hôn ước này _ Giang hàn Vân nói chậm rãi từng lời

_ Với lại , ta cũng muốn cháu làm người nhà với ta _ Vũ Thiên Tuyết nói

_ Nhưng mà...con không muốn có hôn ước cùng với tên đó _ Nàng không vui , ngập ngừng đưa tay chỉ vào người ngồi cạnh bên nàng - là hắn

Hắn đẩy ngón tay của cô ra , môi nhếch lên 1 chút , hừ nhẹ 1 tiếng nhỏ :

_ Đừng có chỉ vào mặt tôi

Bỗng hắn nảy ra 1 ý định đen tối , lập tức thực hiện , thù trong lòng bây giờ có dịp trả :

Hừ , để tôi dạy dỗ cô

_ A , thật tệ . Có vẻ cô ấy không muốn có hôn ước cùng con rồi _ Hắn thờ dãi nói

_ Nhật Phong , con đồng ý hôn ước này không ? _ Vương Tuấn Tịnh hỏi

_ Vâng , đương nhiên rồi _ Hắn nhòe miệng cười 1 cái rồi làm khuôn mặt không vui

_ Nhưng xem ra cô ấy không muốn rồi

_ A...Phong ...con bé nhất định sẽ đồng ý , chỉ là ngại ngần thôi _ Giang Nguyệt Thi lấp liếm nói

_ Là thật sao ? _ Phong nhướn mày có chút không tin

_ Con không tin cô sao ? _ Giang Nguyệt Thi có chút khó hiểu

_ Làm sao có thể ?! Con đương nhiên tin cô !! _ Phong cười cười , rồi lại hỏi :

_ Khi nào chúng con được ở cùng nhau ??

Mi mắt nàng giật liên tục , cái chuyện quái quỷ đang xảy ra vậy hả ? Ở cùng nhau ? Tên chết tiệt này đích thị là đã điên lắm rồi . Hắn có phải là đầu đã bị hồng không ? Hắn...chính là cổ tình như vậy . Trên trán nàng hiện ra vài vệt đen ...trên đầu 1 đàn con quạ bay qua , mạnh mẽ kêu "Quạt Quạt"

Thờ dãi 1 cái , nàng đau khổ ngồi nghe mọi người nói chuyện , mắt không ngừng liếc tới cái tên BIẾN THÁI đó !

1 tiếng

2 tiếng

2 tiếng 30 phút

_Tạm biệt _ Nàng uể oải vẩy vẩy tay

_Hàn Băng, bà vào được không? _ Giang Hàn Vân gõ cửa

_Vâng _Nàng ra mở cửa _ Có chuyện gì vậy bà??

_À ...Cũng không có gì ...

_Bà không vui phải hay không? Là vì cháu sao? _Nàng buồn hiu hủi

_Không phải ...Chỉ là có phải cháu không thích hôn ước đó?!

_Vâng _Gương mặt nàng ủ rũ, mi mắt khẽ rũ xuống, im 1 lúc, nàng tiếp_ Bà, bà cũng biết cháu đã có người trong ..mộng mà! Sao lại lập hôn ước chứ!?

_Ừ, bà xin lỗi Cháu cũng biết mà, ông còn đang ở bên Mi ... chữa bệnh ... _ bà thở dài

_Vâng!! Trong vòng 6 tháng, nếu hấn vẫn không yêu cháu, cháu....sẽ hủy hôn ước! Có được hay không hả bà? _ Nàng miễn cưỡng đồng ý hôn ước nhưng lại ra điều kiện

_Được!! Bà biết ..Phong và cháu không thương nhau ... _ Bà cười

_Đương nhiên rồi ạ!

_Thôi, đã trễ rồi, cháu ngủ đi, mai còn đi học _ Bà vuốt tóc Hàn Băng rồi đứng dậy đi

_Bà ngủ ngon!

_Vương Hàn Băng, cậu sao vậy? _ Thiệu Khanh cầm ly nước ngồi cạnh bên hỏi

_ Ừm...Thật buồn ngủ!!! _ Nàng vươn vai che miệng ngáp 1 cái

Nàng đứng lên, tay vớ lấy cái ba-lô xanh lam, nói:

_ Thiệu Khanh tiết sau tớ vắng

_Này, cậu đi đâu? _ Thiệu Khanh lo lắng

_Ngủ! Hôm qua không ngủ được _Nàng nói nhanh rồi quay lưng bỏ đi

Thiệu Khanh ngồi thở dài, học đại học mà cứ như học tiểu học ấy. Muốn học thì học muốn nghỉ thì nghỉ. Đúng là người thông minh có khác. Chả bù cho mình ...hic hic. Khóc không ra nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6

Sân thượng

Nàng đứng dựa vào lan can , đôi mắt mờ màng như mờ như nhắm, mái tóc dài bay trong gió , tai đeo headphone , đôi môi mỏng ngậm nga theo lời hát . Hôm nay , nàng mặc đồ đơn giản . Áo sơ mi trắng còi bỏ 2 nút , tay áo dài xắn lên đến khuỷu tay, quần jean đen dài . Chân nàng đôi giày búp bê trắng

Zong shi, ren bu zhu ji mo diao xia yan lei, ni cai hui gei an wei Dan xin, duan de qing tian sui shi dou ke neng, bei yin mai shou hui Deng dai, you ji hui zui huai ye zui tian mei, wo le guan que pi bei Yin wei, tai pa shi qu ni suo yi lian kuai le li, dou zhuang man shang bei

Điện thoại nàng reo lên nhưng cô không hề biết , nàng đeo headphone không màng tới trời trăng mây nước như thế nào . Cặp nàng vút vào 1 góc tường (tội thật)

Anh đi Mĩ lâu rồi , sao không trở về cùng em ? Biết em nhớ anh lắm không hả ?

Tách....

Giọt nước mắt rơi xuống lan can , nàng đưa tay lau nhẹ . Thở nhẹ 1 hơi , rũ mắt thì thảo với chính mình :

_Chắc anh ấy quên mình rồi ! Có lẽ đã cùng 1 người con gái nào đó yêu nhau?! Mấy năm rồi , không 1 bức thư , không 1 tin nhắn , cả cuộc gọi hỏi thăm cũng không ,.....thì làm sao có thể nhớ đến mình ?

Nhói

_ Mẹ nó ... _ giọng 1 tên con trai vang lên

Tên con trai đó đi đến giật lấy headphone của nàng khiến nàng giật mình , đôi mắt tròn mở to ra nhìn . Ngay sau đó , nhú mày , đưa tay giật lại headphone của mình , nói :

_ Biết giật đồ người khác là bất lịch sự không hả ?

_ Hừ ! Tôi sẽ biết nếu cô lo mà nghe điện thoại đi , ồn ào chết được _ Tên đó nhăn mặt

Hàn Băng lúc này mới để ý , đi đến lục trong ba-lô lấy điện thoại ra nghe :

_ Alo

_.....

_ Vâng , con biết rồi

_.....

_ Vâng , con sẽ về sớm

Quay mặt lại thì thấy tên con trai đó đang nằm ngủ , nàng thở dài vừa định mở miệng nói gì nhưng sau đó rồi im lặng .

_ Cô tên gì ?

Nàng dựa vào lan can nói :

_ Tôi tên Hàn Băng . Vương Hàn Băng

_ Cô họ Vương ? _ Mắt không mở nhưng miệng lại nói

_ Ủ . Còn cậu ?

_ Thượng Vũ Vương

_ Ừm.

Nàng lúc này mới để ý tới Vũ Vương . Hắn đẹp trai y như tên BIẾN THÁI nào đó nhưng không đẹp như anh ý . Nàng chỉ lí không giống hoàn toàn tên đó . Nàng chỉ nghĩ ngợi vài điều rồi nhớ đến vài điều .

_ Tớ về trước , bái bai _ Nàng đeo ba-lô rồi vẫy tay chào , người xoay đi xuống

.....

Trong căn phòng tối, có 1 người đàn ông đang ngồi uống rượu, tay lắc lắc ly rượu trong tay, đôi môi bạc lạnh lùng cất giọng, hỏi:

_Tình hình như thế nào rồi!?

_Thưa tổng tài, "hắn ta" đang cho người dò tìm thông tin của công ty. Hắn đã có hơn 30% cổ phiếu trong công ty ta

_Nhanh chóng giải quyết vấn đề đó

_Vâng!

_Người ra đi _ Phong phẩy phẩy tay

Tên đó nhanh chóng lui đi, gương mặt Phong càng lúc càng khó hiểu, đôi môi bạc nhếch lên khiến người khác không đoán nổi suy nghĩ trong đầu hắn. Đôi mắt lạnh toát ra sự nguy hiểm

.....

_Hàn Băng! Tớ đến rồi _ Thiệu Khanh nhanh chóng nhìn ra người con gái đang ngồi trong góc uống rượu Whisky. Thiệu Khanh nhìn rõ người con gái ngồi trong góc tường mặc bộ đầm đen bó sát lấy người, lộ ra đường cong quyến rũ. Cổ áo trong cao khiến không ít người thấy được rất rõ nơi đầy đặn của nàng, đôi chân thon dài bắt chéo, mang đôi cao gót 15cm màu đen. Cổ đeo sợi dây chuyền hình thánh giá như ngày nào. Tai đeo bông tai hình chữ X bạch kim. Tay lại đeo vòng tay nam đỉnh

Thiệu Khanh xinh đẹp tiến đến chỗ Hàn Băng ngồi, lớn giọng gọi:

_Cho 1 Vodka.

Quay sang Hàn Băng cười hỏi:

_Có chuyện buồn à? Sao lại đến đây uống rượu?!

_A, tớ có hôn ước với 1 tên cực kì đáng ghét nha! Thật không vui tí nào! _Hàn Băng đưa tay vuốt lấy mái tóc dài của mình, chu môi nói

_Là vậy à?? _Thiệu Khanh cười cười

_Lâu rồi mới thấy cậu ăn mặc như vậy nha! Hihi! _Hàn Băng đặt ly rượu xuống nhìn Thiệu Khanh cười

_Cũng không có gì! _Thiệu Khanh nhìn lại bộ đồ mình cười cười. Hôm nay nàng chỉ là mặc áo thun trễ vai đen ôm lấy vòng 1 đầy đặn của mình thôi, quần jean ngắn mài rách, thắt lưng đỏ còn có xích đeo quần nữa. Chân dài mang đôi boot cao cổ màu nâu. Tay đeo vòng tay kpop

_Như thế nào lại quyến rũ như vậy a!?! _Hàn Băng chồm người tới sát mặt Thiệu Khanh cười

_Chắc...Chắc, tớ thấy hết rồi _Thiệu Khanh nham hiểm cười

_Mặc kệ!! _Hàn Băng nói

_Vòng 1 của cậu thật lớn (=.=") _Thiệu Khanh cười

_Hừ!.... _Hàn Băng trừng mắt nhìn Thiệu Khanh

_Haha...Hàn băng.... vậy cậu quyết định thế nào? _Thiệu Khanh cười to, tay vuốt mái tóc ngắn của mình

_Hừ! Tớ làm sao biết được. Trong vòng 6 tháng nếu hắn ta không có tình cảm với mình thì sẽ hủy hôn ước...haha _Hàn băng che miệng cười lớn

_Thật tốt! _Thiệu Khanh cũng cười

Sau đó, 2 người đi ra sân, nhảy cùng với mọi người. Họ đương nhiên không để ý rằng có bao nhiêu ánh mắt đang chú mục vào họ. Trong đó có ánh mắt của Thượng Vũ Vương, ánh mắt của hắn không hề rời khỏi nàng

Cô ta là Hàn Băng? Khi này cô ta cười đẹp thật

_Anh, anh đang nhìn gì vậy? _Cô gái ngồi cạnh bên Vũ Vương kéo nhẹ cánh tay của hắn, nhong nhẹo gọi khiến hắn giật mình quay đầu nhìn cô gái chân dài, ăn mặc thiếu vải bên cạnh

_Không có gì! _Hắn cười nhẹ 1 cái rồi nâng cằm cô ta hôn môi cô ta điên cuồng

Mà điều mọi người càng không biết đó chính là hắn - Vũ Nhật Phong cũng có mặt ở đó và đương nhiên bên cạnh hắn không ít những cô gái chân dài ngực to, ăn mặc thiếu vải. Đương nhiên hắn ánh mắt hắn cũng để ý đến 2 người đang nhảy trên sân rồi lại nhanh chóng cùng uống rượu ôm hôn với những cô gái khác

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7

_Vương Hàn Băng , chúng ta chia tay đi _ Giọng anh buồn bã vang lên trong đêm

_Anh...Anh..nói gì vậy ? Đừng giận nữa , không vui đâu _ giọng nàng run run , giọng cười

Phủ nhận , phủ nhận .

Không đúng , làm sao có thể chia tay chứ ? Đừng đùa mình như vậy , không vui đâu

_Hàn Băng , nghe anh nói , chúng mình không hợp nhau đâu , chia tay nhé em . _ 1 lần nữa giọng nói đó lại vang lên

_Đó là lý do của anh sao ? Đừng như vậy mà ! Van anh đó _ Nàng nắm chặt tay anh , đôi mắt phủ 1 tầng sương

_Thật ra ...Anh không còn yêu em nữa !! _ Anh khẽ gạt tay cô ra , quay đầu sang chỗ khác

Từ đằng xa , 1 cô gái xinh đẹp đi đến , cô mặc áo cúp ngực vàng với quần jean ngắn đen , chân mang đôi cao gót đen . Máu tóc nhuộm đỏ dài ngang lưng nhìn rất quyến phá đi đến ôm lấy cánh tay anh , cười quyến rũ nói :

_Xong chưa anh ?

Anh cười ngọt ngào với cô ta rồi quay sang nàng nói tiếp :

_Người anh yêu là cô ấy !

Đôi mắt sắc bén của cô ta nhìn sang nàng , miệng nhai sing-gum chớp chớp nhếch nhẹ lên tỏ vẻ khinh thường . Chưa chút nói :

_Anh ấy đã không còn yêu cô nữa ! Cô tốt nhất đừng mặt dày mà bám theo anh ấy nữa , phải không anh yêu ? _ Cô ta ngược mặt lên nhìn anh cười

_ Ok , chúng ta chia tay , vậy đi . Anh không yêu tôi , tôi không yêu anh . Chúng ta chấm dứt _ Nàng cười lạnh

Ba

Mặt anh quay sang phải bởi cái tát của cô vừa rồi , khinh bỉ cười lạnh :

_Cái này tôi dành cho anh , đồ phản bội

Nàng quay mặt đi , 1 giọt nước mắt tràn ra , rồi sau đó là rất nhiều , đôi môi đỏ như cánh đào mím chặt lại để không bật ra tiếng . Bỗng ..Tay anh nắm lấy tay nàng , nhỏ giọng gọi tên :

_Hàn Băng , anh.....

Nàng hất tay anh ra , lạnh nhạt nói :

_Dor bản , đừng tùy tiện chạm và gọi tên tôi . Hứa Diệu Dương , từ nay chúng ta là người xa lạ

Nàng không chút chần chừ bỏ đi , 2 người kia thì lặng nhìn 1 chút rồi vui vẻ cùng nhau đi chơi .

Rào.....Rào

Đứng dưới cơn mưa lớn , nàng tự mỉm cười với bản thân . Cả người ướt nhẹp như con mèo . Đôi mắt đầy nước giờ không phân biệt được đâu là nước mắt , đâu là mưa . Trong cơn mưa lạnh buốt , cả người nàng run lên từng đợt . Lang thang đi trên con đường mà bản thân cũng chẳng biết

Cuối cùng thì người mà em dành tình cảm lâu như vậy cũng rồi bỏ em ? Em có thể vì anh mà làm tất cả ..nhưng tại sao anh lại bỏ em để đi thêm người khác . Đến tận cùng tình yêu này là vậy anh ? Là lối cụt không lối thoát sao ? Người mà em cần là người có thể bảo vệ được anh ...Còn anh thìkhông ? Em chọn sai người yêu mất rồi

Bỗng từ đằng sau ai đó ôm chặt lấy lấy nàng :

_ Cô bị ngốc đấy hả ? Biết trời lạnh lắm không ?

Thượng Vũ Vương ?

Nàng quay lại ôm lấy Vũ Vương khóc nức lên , 2 tay bấu chặt lấy áo sơ-mi của Vương mà nước nở ..

.....

_ KHÔNG ! Học....Học _ Nàng choàng tỉnh lại , mồ hôi chảy đầu trên trán

Đôi mắt lại đầy nỗi buồn . Hứa Diệu Dương- anh ấy từ Mi trở về chưa được mấy ngày mà đã hẹn nàng , mà nàng lại cứ ngỡ là.... đến cuối cùng chính là câu chia tay đó của anh khiến tim cô như vỡ vụn

Cạch

_ Cô uống thuốc đi _ Vũ Vương đưa cho cô 1 ly nước và vài viên thuốc

_ Cảm ơn _ Nàng cầm thuốc rồi uống

Phát hiện mình mặc trên người là cái áo sơ-mi nam nhưng không nói gì . Vũ Vương ngồi cạnh hỏi :

_ Như thế nào mà hôm đó lại lang thang vừa đi vừa khóc ?

_ Không có gì . Chuyện nhỏ thôi hì

_ Ừm....

_ Sao anh biết tôi ở đó ?! _ Nàng nhìn Vũ vương hỏi

_ Chỉ vô tình đi ngang thôi _ Trong lời nói có chút ấp úng . Làm sao dám nói ra khi biết rằng bản thân mình dường như bắt đầu có cảm tình với nàng dạo gần đây là theo dõi nàng . ánh mắt chăm chú nhìn cô như say mê (quấy rầy còn gái nhà người ta kia hehe)

Hàn Băng - cô ấy dễ thương và hay cười như vậy sao ?

Đêm đó khi biết cô cùng tên nào đó chia tay thì có chút khoái chí nhưng lại phát hiện cô khóc và lang thang trong mưa thì có chút đau lòng . Nhưng thật ra rằng , Vũ Vương mặc dù nói là có chút thích cô trong lòng nhưng luôn luôn nghĩ rằng chỉ xem cô là 1 món đồ chơi của riêng mình

Cô dù sao cũng chỉ là món đồ chơi của tôi thôi

.....

_ Băng à ! _ Hôm quanhư thế nào vậy ? _ Thiệu khanh ấp úng

_ Không có gì đâu hì hì _ Nàng gượng cười tươi

_ Ê , lớp ta có 2 học sinh mới đó , biết chưa à ? _ "loa phá thanh" từ bên ngoài hét to với mọi người

Cả lớp rộn rã lên , dù đã là sinh viên nhưng ai cũng bà tám không ít , bàn tán tới 2 học sinh mới sẽ vào lớp mình còn riêng Hàn Băng và thiệu khanh thì không để ý , chỉ ngồi nói chuyện với nhau

.....

_ Phong à ! Hôm nay con về không ?

_ Không thưa bà _ Hấn khẽ liếc nhìn

_ Thăng này ! cứ như vậy thì sao mới đến chơi nhà Tiểu Băng được _ Bà Vũ nhăn nhó

_ Vâng , vâng ..Tuần sau đi bà _ Nghe bà mình nói hấn cũng trả lời qua loa

_ Ủ , tốt ..tốt _ Bà lập tức cườ vui vẻ

Phiền thật ! Lúc nào cũng tới nhà cô ta

Hứa Diệu Dương (24 tuổi) : Cũng là 1 tổng tài đẹp trai , từng rất yêu Hàn Băng nhưng sau đó chia tay v.v

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

1 tuần sau

_ Khi nào rảnh , mẹ sẽ qua thăm con nha ! Ở với Phong phải ngoan đó , không được nháo ! _ Giang nguyệt Thi vuốt vuốt tóc nàng nói

_ Ách con thật không phải là tiểu bạch kiểm ... _ Hàn Băng không vui chu cái miệng nhỏ ra kháng nghị . Và đương nhiên Phong cũng nhìn thấy , nhếch môi rồi nói với Giang Nguyệt Thi :

_ Bác đừng lo , cháu sẽ CHĂM SÓC cô ấy

Hấn cố tình nhấn mạnh 2 từ "Chăm sóc" khiến nàng run nhẹ 1 cái

Chăm sóc ? Nghĩa là gì đây ?!

_ Thật tốt ! Vậy nhờ con nha ! _ Giang Nguyệt Thi cười thoải mái

Sau đó Hàn Băng và Giang nguyệt Thi này nói chuyện với nhau gần cả " nửa ngày" rồi mới chịu dừng . Nàng vừa vui vừa khổ miễn cưỡng cười , đưa tay vẫy vẫy chào tạm biệt

Ôi ! Ngày tháng tự do của tôi

- Vào nhà _ Hấn lạnh lùng nói

_ Nè ! Anh ít nói vậy sao ? _ Nàng đi cạnh hấn , chớp chớp mắt hỏi

_ Ê ! Anh có người yêu chưa ? _ Nàng kiên nhẫn nói

_ Anh qua nhà người khác ngủ nha ! Đừng ở đây ?! _ Nàng lại tiếp tục nói

Đi cạnh nàng mà người hẳn đổ mồ hôi không ngừng . Mắt không ngừng giật giật , đầu đầy hắc tuyến . Sao nàng nói nhiều như vậy chứ , thật phiền phức mà .

_À còn nữa , anh biết tôi không ưa anh vì vậy sáng đi làm trước khi tôi ngủ dậy và về nhà sau khi tôi ngủ _ Nàng khoanh tay nhìn hắn rồi tiếp tục nói :

_À ! Tôi cơ bản không có mặt dày nên anh có thể đi thâu đêm với gái ...ừm...à không đi luôn với gái , ăn ngủ ở đó luôn càng tốt.. Có điều , đừng có để tình nhân , người yêu ,... của anh làm phiền tôi là được

Trên đời còn có cô gái như vậy sao ? Ngu ngốc đến như vậy ?

Hắn trầm nghĩ rồi bá đạo nói :

_Đây là nhà tôi , tôi muốn đi thì đi , về thì về ! Còn nữa , thứ 6 cô tốt nhất đi chơi đi , đừng có về nhà !

_Hừ ! _Hàn Băng nhú nhú mày nói : _ Lại không phải anh rủ mĩ nữ về "vận động thân thể" ? 2 người có thể vào hotel làm , không cần ở nhà . Tôi - ngày thứ 6 đó ở nhà

_Ây , thì ra là biết tôi dẫn mĩ nữ về nhà "vận động thân thể" sao ? Vậy ở nhà ở xem chúng tôi mà học hỏi sao ? _ Hắn cười xấu xa

_Ách....tên chết tiệt này . Anh là cảm thú sao ? _ Nàng tức giận hét lớn

_Cảm thú ? Cho cô biết , cô nói tôi biến thái tôi không nói gì , bây giờ dám nói tôi cảm thú ? _ Hắn nghiêng răng nói

_Đúng ! Tôi chính là như vậy ? _Nàng ngạo nghễ ngẩng cao đầu nhìn hắn

Mong là hắn tức giận mà hủy hôn ước

_Hừ ! Cô muốn chết !? _Hắn siết cổ nàng , đôi mắt sắt lạnh nhìn nàng

_Khụ khụ.... Anh....có gan...khụ...thì giết chết tôi...đi..khụ _ Nàng nhìn hắn , mắt phủ 1 tầng sương

A , hôn đản này muốn giết chết nàng sao ?

Hắn buông nàng ra quát :

_Biến lên lầu đi , đừng có làm phiền tôi

_Khụ Khụ _ Nàng ho khan , nghiêng răng nghiêng lợi ai oán nói nhỏ : _Cái thứ như anh có chết tôi cũng không cần..

_Cô nói gì ?! _ Hắn quay lại nhìn nàng

_Không có gì . _ Thầm nuốt con tức trong lòng nàng ôm vali đi lên

.....

Sau khi nàng đi , hắn mới nói lỏng cà vạt , cởi bỏ 3 nút áo , uống trà .

_Hừ cô nghĩ cô là ai mà dám nói chuyện với tôi như vậy ? _ Môi hắn nhếch lên tức giận

.....

_Vũ Nhật Phong chết tiệt ! Tôi ghét anh Tên hôn đản đó hừ

_Tại sao số tôi là như thế này ? Cùng ở chung nhà với tên họ Vũ đáng chết đó

_Ồ với hắn chẳng khác gì ở Địa Ngục ?

Vương Hàn Băng ở trong phòng không ngừng la hét , cũng may là phòng cách âm chứ không thì ...chuyện gì thì nàng thực sự không nghĩ ra

Nàng đang tắm thì điện thoại đột nhiên vang lên khiến nàng nhú mày

Gi chứ ? Không biết nàng đang tắm sao ?

Nàng vơ đại lấy cái khăn lông trắng quấn quanh người rồi bước ra :

_Alô , Hàn Băng nghe đây

_ _ Đầu dây bên kia im lặng không chút động tĩnh khiến tâm tình nàng càng không tốt

_Xin hỏi là ai bên đầu dây ? _ Nàng kiên nhẫn hỏi

Bên kia nhất định vẫn không nói , nàng không vui vừa định tắt thì 1 giọng trầm ấm vang lên :

_Hàn Băng , là anh- Hứa Diệu Dương đây

Tít....Tít

Bên kia liền nghe 1 tràng tít tít . Nàng cúp máy rồi . Hứa Diệu Dương sao lại gọi cho nàng ? không phải là đã chia tay sao . Nước sông không phạm nước giếng . Vì sao cứ dây dưa như vậy ? Nàng đã từng yêu anh , đợi anh rất lâu ..cuối cùng trở về lại nói câu chia tay như vậy ?! Vì sao cuộc đời nàng bất hạnh như vậy ? Là số phận đang trêu đùa nàng sao ?

* Tối nay tôi không về * _ Vũ Nhật Phong nhắn cho cô 1 tin rồi biến mất

Hắn khùng sao ? Không về thì nói với mình làm gì ?

* Hàn Băng , ngày mai đi công viên với tôi không ? Có cả Thiệu Khanh ! * _Vũ Vương gửi cho cô 1 tin . Nàng nhanh chóng nhắn lại :

*Được , ngày mai 8h30 tại công viên XXX *

Được _ Vũ Vương vui vẻ

*Hàn Băng ,mai đi chơi đó hihi * _ Thiệu Khanh liền nhắn cho nàng

*Ừ , tớ biết * _ Nàng cũng trả lời

*Ừm.Tạm biệt , ngủ ngon *

Ngủ Ngon

9h30 tối hôm đó

_Yeah , cuối cùng cũng có bộ đồ vừa ý _ Nàng nhìn quần short yếm ngắn màu rách và chiếc áo full bên trong màu trắng , đôi giày bata đen cổ cao có hình con thỏ 2 bên . Trên bàn để vòng da nạm đính , bóp đầm có dây đeo,.....

_Oáp.... Giờ đi ngủ thôi , buồn ngủ quá _ Nàng leo lên giường ngủ 1 giấc ngon lành , dường như mơ giấc mơ rất hạnh phúc nên cười rất tươi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

7h

Zong shi, ren bu zhu ji mo diao xia yan lei, ni cai hui gei an wei Dan xin, duan de qing tian sui shi dou ke neng, bei yin mai shou hui Deng dai, you ji hui zui huai ye zui tian mei, wo le guan que pi bei Yin wei, tai pa shi qu ni suo yi lian kuai le li, dou zhuang man shang bei

_Alô , Hàn Băng nghe đây ! _ Nàng nói bằng giọng ngáy ngủ

_Là tớ , Thiệu Khanh đây . 좋은 아침 (Buổi sáng tốt lành) _ Thiệu Khanh vui vẻ , giọng tí ta tí từng nói

_Ách....Buổi sáng không nên làm phiền người khác đó _ Hàn Băng đưa tay hất nhẹ mái tóc ra đằng sau rồi chui vào trong chăn nằm tiếp

_ Tiểu Băng , cậu đã hứa chúng ta sẽ đi chơi mà _ Giọng nói của Thiệu Khanh như đang làm nũng với nàng khiến nàng thờ dài 1 cái

_Được rồi ! Vẫn còn sớm ! Cậu không cần gấp gấp

_ Mặc kệ ! Bây giờ tớ đến nhà cậu

_ Ừm..

.....

_VƯƠNG HÀN BĂNG , CẬU LẬP TỨC XUỐNG ĐÂY NHANH _ Giọng của Thiệu Khanh thét lên khiến cả nhà nàng rung chuyển

_ Ừm..

Trong khi đó , Hàn Băng vẫn ngủ rất ngon lành , dường như không để ý chuyện gì đang xảy ra bên ngoài cho đến khi

Rầm

Cạch

1 khẩu súng chĩa vào đầu Thiệu Khanh , cô giật mình nói trong run rẩy :

_ Hàn Băng...Là..Là tớ _ Gương mặt Thiệu Khanh không còn 1 giọt máu

_Oáp....Cậu không nghe lời tớ sao ? Sáng sớm đã la hét om sòm ? Thật khiến người khác tức giận _ Hàn Băng lung dựa vào tường lạnh như băng, tay vẫn cầm súng chĩa về phía đầu của Thiệu Khanh , tay còn lại che miệng ngáp nhẹ 1 cái

_Tớ đã biết lỗi , làm ơn...làm ơn đừng...tức giận _ Thiệu Khanh đưa tay cầm đầu súng , người lùi lại

_ Cậu , tiếng thêm bước nào nữa tớ ...sẽ không tha cho cậu _ Nàng dùng đôi mắt sắc lạnh nhìn , dúi khẩu súng trong tay mình về phía Thiệu Khanh nhiều hơn

Mình không biết Hàn Băng sẽ dùng súng chĩa vào mình như vậy, mợ

_ Cậu không nghe lời tớ ? Buổi sáng không nên đến nhà người khác như vậy ?! Một tiểu thư nên biết phép tắc một chút ? Ok ? _ Hàn Băng dùng đôi mắt lạnh lùng nhìn

_ Vâng..... Tớ...Tớ biết rồi ! Cậu có thể

Chưa đợi Thiệu Khanh nói xong , nàng đã dúi mạnh máy cái vào đầu Thiệu Khanh khiến cô im lặng , sợ hãi nhắm mắt lại

1 giây

2 giây

5 giây sau

_ Ahaha haha ...Quan Thiệu Khanh cậu thật dễ lừa ...haha _ Hàn Băng bật cười lớn ngồi xuống ôm bụng cười điên cuồng khiến Thiệu Khanh ngẩn người sau mấy giây mới hiểu ra vấn đề , mặt tối sầm , nói :

_VƯƠNG HÀN BĂNG , CẬU DÁM LỪA TỚ ?

_ Khụ khụ.....hahaha ...không ngừng cười được ... _ Hàn Băng nhin cười nên khuôn mặt trở nên vô cùng sociu

Cốp

_ A ui _ Hàn Băng mắt rung rung nhìn Thiệu Khanh

.....

_Xong rồi đây ! _ Hàn Băng vui vẻ bước ra

_ Ôi trời , đẹp quá đi mất _ Mắt Thiệu Khanh sáng chói

Tôi là gấu Thiệu Khanh , tôi là cô gái xinh đẹp , tôi là 1 nàng búp bê

, Thiệu Khanh , Thiệu Khanh , cạp cạp

_ Là gì vậy ? _ Mắt Hàn Băng méo xệch , mi mắt giật liên tục

_ Là điện thoại tớ , hay không ? _ Thiệu Khanh cầm điện thoại trong túi ra cười

_ Ô mai gót ?! _ Hàn Băng ngạc nhiên rồi đưa mắt nhìn bộ đồ của Thiệu Khanh

Đầm xòe màu tím ? Giày cao gót ? Túi da nữ ?

_ Phong cách gì đây ? _ Mắt nàng khẽ giật

_ Đẹp như vậy mà cậu làm cái bộ mặt gì kia ?! _ Thiệu Khanh chu môi bất mãn nói

_ Khụ khụ.....Nhìn như con gì ấy

_ Là con búp bê giấy đầy sức quyến rũ Phải không ? _ Thiệu Khanh cười toe toét , đôi mắt to chớp chớp

Zong shi, ren bu zhu ji mo diao xia yan lei, ni cai hui gei an wei Dan xin, duan de qing tian sui shi dou ke neng, bei yin mai shou hui Deng dai, you ji hui zui huai ye zui tian mei, wo le guan que pi bei Yin wei, tai pa shi qu ni suo yi lian kuai le li, dou zhuang man shang bei

_ Alo

_ Bây giờ tớ qua đón cậu hay ... _ Giọng Vũ Vương trầm ấm hỏi

_ Để tớ đến được rồi ! Không cần phiền như vậy _ Hàn Băng cắt ngang lời Vũ Vương nói

_ Ừm, vậy được rồi _ Vũ Vương ngay sau đó tắt điện thoại

Quay qua nhìn Thiệu Khanh nói :

_ Chúng ta mau đi thôi

_ Ừ , đợi tớ

.....

Bộp bộp

Tất cả đồ đạc , giấy tờ bị người đàn ông hất hết xuống đất , sắc mặt khó coi

_ Các người làm việc như thế sao ? _ giọng 1 người đàn ông tức giận vang lên

_ Tôi..... _ Giọng đám người run rẩy

_ Như thế nào mà để dự án lần này bị lấy ? Các người muốn chết sao ? _ Giọng tên đó quát lớn tiếng _ Ta cho các người 3 ngày để làm lại dự án đó

_ Vâng.....

Đám người kia vừa lui ra , tên đó thở dốc vài tiếng rồi ngồi trên ghế , mắt hấn lạnh toát , nghiến răng nói :

_ Tên Vũ Nhật Phong đó ! Là hần làm sao ?

Rồi 1 ngày nào đó , ta nhất định khiến người biến thành con chó của ta , cứ chờ đó

Trong bóng đêm , nụ cười gian xảo trên khuôn mặt tên đàn ông đó càng thêm đậm

.....

_ Thừa đại ca , đã làm xong rồi

_ Tốt lắm ! Tiếp tục kế hoạch đi _ Vũ Nhật Phong lạnh lùng nói

_Vâng

Rồi người đó lui ra ngoài . Phong cầm điều thuốc lá nhán đầu thuốc vào gạt tàn , miệng nhả ra 1 làn khói .

Phong Giọng 1 người con gái vang lên trong không gian yên tĩnh

_Sao _ Hân nâng cầm người con gái ngồi trong lòng trên người quấn quanh cái khăn tắm

_Ngày mai , em muốn đi shopping . Anh đi cùng em nha ! _ Cô ta nhìn anh ngọt ngào nói

_Hạ Tư Vũ

_Dạ ?

_Mai anh không rảnh.

_Ừ ! _ Nói xong cô ta xoay người 2 tay ôm cổ hân , hôn lên môi hân kích động . Hân cũng đáp trả , 2 tay ôm lấy eo Tư Vũ , dùng lưỡi quấn lấy lưỡi cô ta

Trên giường , 2 thân thể quấn chặt lấy nhau không buông (Buổi sáng mà.....)

.....

_Hân Băng , tôi gọi cô là Tiểu Băng được không ? _ Vũ Vương đi bên cạnh nàng hỏi

_Ừm... Cũng được _ Mắt nàng nhìn Thiệu Khanh đang vui vẻ đi trước trả lời qua loa . Bất giác nở nụ cười hình bán nguyệt , ánh mắt triu mến nhìn Thiệu Khanh .

Đương nhiên nụ cười vừa rồi của Hân Băng không qua khỏi mắt Vũ Vương , anh ngẩn vài giây rồi hỏi :

_Đường như cô rất quan tâm Thiệu Khanh ?

_Ừ , cô ấy là bạn từ nhỏ của tôi ! Rất thân _ Nàng vui vẻ nói

_Mai ra chơi ăn trưa cùng tôi không ?

_Ăn trưa sao ? Có tôi không ? _ Bỗng Thiệu Khanh từ đâu đến đứng trước mặt Hân Băng , mắt sáng lóa lên , hỏi

_Đương nhiên có ! _ Vũ Vương cười

_Tiểu Băng , đồng ý nha ! Được ăn trưa đó ! _ Thiệu Khanh nắm tay nàng cười

Không cần suy nghĩ nàng lập tức nói :

_Được ! Anh bao nhá ! À , còn nữa , ngày nào cũng cùng ăn trưa với bọn tôi đi , thấy thế nào ?

_Được ! Như vậy còn gì bằng ! _ Vũ Vương cười toe toét

Suốt buổi đi chơi , Thiệu Khanh không ngừng lôi nàng và Vũ Vương đi khắp nơi . Đến khi mệt rồi thì bọn họ dừng lại tại quán kem . Trong buổi đi chơi này , không ngừng khiến nàng không ngừng nhớ đến Hứa Diệu Dương , quán kem này cũng đã từng là nơi bọn họ hẹn hò , nơi này tràn đầy kỉ niệm của nàng và Dương , làm sao quên được ? Nhưng nàng quyết định sẽ không nghĩ đến anh nữa bởi vì nàng và anh đã chia tay , nàng có thể bắt đầu lại từ đầu , không muốn mãi phải sống trong quá khứ

Buổi đi chơi này là lần đầu Thượng Vũ Vương thấy nàng cười nhiều như vậy , mỗi nụ cười như 1 ánh nắng ấm áp len lỏi vào trong trái tim . Và anh cũng biết , đối với nàng Thiệu Khanh rất quan trọng , nàng lo lắng cho Thiệu Khanh , đều đáp ứng những gì Thiệu Khanh muốn

3 người cùng nhau nói chuyện vui vẻ trong quán kem , họ thậm chí còn đến cả quán karaoke hát nữa . Đường như buổi đi chơi này khiến 3 người họ hiểu nhau nhiều hơn . Hân Băng dường như không muốn về , đi hết chỗ này đến chỗ khác cho đến tối

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

9h30

Nàng rón rén đi vào nhà , cả nhà đều không bật đèn , đôi mắt liếc nhẹ 1 lượt rồi thở phào 1 cái

May quá . hần không ở nhà , phù

Cạch

_Đi đâu bây giờ mới về ?

_Tôi...đi đâu kệ tôi _ Nàng giật mình , trong giọng nói có chút áp úng

_Hừ ! Nhà tôi không phải cái chợ , muốn đi thì đi về thì về như vậy ! _ hần khó chịu

_Tôi không phải người ngoài . Tôi- là hôn thê của anh , nếu không thích sao anh không hủy hôn ước đi ?! _ Hàn Băng nhếch miệng cười

Hần nhất thời không nói được gì , trừng mắt nhìn nàng rồi quay lưng bước lên lầu . Nàng đứng nhìn hần , sắc mặt vui vẻ , thỏa mãn không ngớt

Cho đáng người

.....

_Cho tôi gặp tổng giám đốc Vũ _ giọng nàng ngọt ngào vang lên

_Cho hỏi , em có hẹn với giám đốc trước chưa ?

_Dạ chưa...Nhưng em là hôn thê của anh ấy _ Đôi mắt to tròn nhìn

_Ừ, vậy em biết phòng giám đốc không ?

_Biết ạ, để em tự lên, tạm biệt _ Hàn Băng cười nhẹ 1 cái rồi đưa cho cô ta 1 tờ giấy viết số điện thoại của mình rồi nói :

_Có gì tới chị em mình nói chuyện nha

Rồi tay nàng khẽ vẫy chào tạm biệt nhanh chóng bước vào thang máy . Đôi mắt biết cười khi nãy giờ lại lộ ra sự khó chịu , chán ghét . Nghĩ làm sao mà hôm nay nàng mặc áo cánh dơi voan màu trắng cùng với quần bó đen còn có cả xích đeo quần màu vàng . Tóc xõa dài gọi cảm , chân mang giày búp bê... Đẹp như thế mà hần dám nhốt nàng trong nhà ? Hừ ... khiến nàng phải treo từ cửa sổ xuống

....

Rầm

_VŨ NHẬT PHONG

Vừa mở cửa thì nàng đã khó chịu cả tên lẫn họ của hần ra . Mắt nhìn hần đang phê chuẩn giấy tờ , miệng khẽ nhếch lên khinh bỉ

_Nói đi

Khốn kiếp , nói chuyện với nàng như thế ?! Khi dễ nàng à ?

_Anh sao dám nhốt tôi trong căn nhà đó như vậy ? _ Hàn Băng nhìn khắp căn phòng rồi đến ghế so-pha ngồi xuống

_A , tôi chỉ là không muốn nhìn nhà tôi thành 1 cái chợ thôi _ Hần thoải mái nói nhưng mắt không nhìn nàng

Con người này ? Hần có thật là có trái tim hay không vậy ? Lạnh lùng như vậy ai thèm yêu hần chứ . Hần rất đẹp trai nha . Điều này không phải nàng không biết nhưng mà hần thật sự là có quá nhiều tính xấu xa , không cần hỏi nàng cũng biết.Một tên đầy nhọt điểm và xấu xa hư hỏng như hần mà là vị hôn phu mà nhà nàng mong ước sao ? Thật chẳng ra làm sao

_Anh ... _ Nàng tức giận không nói nên lời

_Tôi làm sao ? _ Hần vẫn chẳng nhìn nàng 1 chút

_Đó là tự do của tôi . Anh không có quyền cấm cản _ Nàng đến bàn làm việc của hần , vươn tay nắm lấy cà vạt của hần kéo tới , mặt giáp mặt , đôi môi anh đào hé mở nói :

_Hay là bản thân anh chưa từng có tự do nên anh mới giam tôi trong nhà ?!

Đôi mắt màu nâu khói có chút lay động nhưng sau đó lại trở về bình thường , môi mỏng nhếch lên :

_ Cô cho là như vậy ?

_ Phải phải _ Nàng gật gật đầu rồi đẩy hắn về lại ghế, nói

_ Chúng ta hủy hôn đi _ Hắn nói ra 5 chữ khiến Hàn Băng nhất thời bất động, sau đó nở nụ cười tươi rói, đôi mắt long lanh nhìn hắn hỏi :

_ Thật không hả ? Vũ Nhật Phong, anh nói thật không ?

Thấy nàng kích động như vậy, hắn cười tà vài cái rồi đập tắt đi hi vọng nhỏ nhon trong nàng không thương tiếc :

_ Ôi, thật xin lỗi, tôi đùa thôi

Hắn đứng lên, đưa tay vuốt má nàng vài cái, Hàn Băng nhắm mắt hất tay hắn ra, đôi đồng tử màu nâu khói nhìn thẳng vào đôi mắt xanh lam sâu thẳm của nàng, hắn trầm nghĩ

Cô ta có đôi mắt đẹp thật, thật khó đoán được cô ta nghĩ gì

_ Tôi yêu em như vậy, làm sao nỡ hủy hôn ?

_ Khụ khụ _ Nàng nghe hắn nói mà sắc nước, không ngừng ho, tay vỗ vỗ ngực mấy cái

Thấy hành động của nàng, đôi mắt hắn tối sầm, xung quanh đột nhiên lạnh lẽo

Gì chứ ? Hắn đùa thì đùa có chừng mực thôi, làm quá lên như vậy thật kinh khủng

Quả nhiên hắn đoán không sai, nàng là đứa con gái đầu tiên khi nghe hắn nói như vậy liền ho sặc sụa rồi sau đó cười điên cuồng. Hắn biết nàng không tin và coi là 1 câu chuyện hài nhất nhưng hắn vẫn cố ý nói. Những cô gái khác chắc chắn đã nhào vào lòng hắn rồi

_ Anh bớt giỡn 1 chút đi _ Hàn Băng cười khanh khách

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lành Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

_ Bộ mặt đó là sao ? _ Hắn đen mặt nhìn nàng

_ Không có gì. Tôi đi đây, từ sau đường có mà nhốt tôi nữa _ Nàng mắt nhắm mắt mở phẩy phẩy tay

_ Đi đâu ? _ Hắn nhìn bóng lưng nàng hỏi

_ Anh có bị ngứa không ? Tôi đương nhiên đi chơi _ Nàng tức giận

_ Không đi học à ? _ Hắn dường như hỏi qua loa vài từ

_ Chiều rồi học, anh nhốt tôi như vậy thì lấy gì mà đi học nữa ? _ Nàng trừng mắt 1 cái rồi bỏ đi

_ Con nhỏ phiền phức _ Hắn tặc tặc lưỡi trời tiếp tục phê chuẩn giấy tờ

.....

_ Alô, Hàn Băng ? _ Giọng Vũ Vương ngập ngừng

_ _

_ Ừm ?

_ _

_ Ok, chiều nay gặp

.....

Hàn Băng vừa bước ra khỏi thang máy thì mọi người đều nhìn nàng bằng ánh mắt ngưỡng mộ . Thấy như vậy , nàng có chút ngại , gương mặt nhỏ nhắn hơi ửng hồng lên . Bỗng 1 cô gái có mái tóc xoăn gọn sóng đung trùng phải nàng khiến nàng ngã xuống đất :

_Ai ui _ Mặt Hàn Băng nhăn lại vì đau

_Xin...Xin lỗi , cung có sao không ? _ Người con gái đó đứng lên , phui nhẹ quần áo rồi kéo nàng dậy

_Ồ , không , không sao ạ _ Hàn Băng cười cười , đưa tay vuốt vuốt lại mái tóc nâu đỏ đang rối nùi lên của mình

_Vậy thì tốt _ Cô gái đó cười rồi kéo tay nàng 1 lần nữa vào thang máy

_Ồ ? Đi đâu vậy chị ? _ Hàn Băng ngạc nhiên đi theo vào thang máy

_Đừng phải cung , thật xin lỗi , chúng ta lên phòng nói chuyện nha _ Cô gái đó vui vẻ nói

Dinh

Cạch

_Vào đây , vào đây _ Cô gái nắm tay nàng thoải mái nói

Hàn Băng lúc này dường như không nghe được gì bởi nàng đang sững sờ vì cái bảng trên cửa " PHÓ GIÁM ĐỐC "

_Chị là ? _ Hàn Băng ấp úng

_À quên , xin giới thiệu với cung , chị - Vũ Quan Mẫn , 28 tuổi , hồi sớm nay mới về nước và chị cũng là Phó giám đốc ở đây

Vũ Quan Mẫn ? Họ Vũ ? Vũ Nhật Phong ? Không phải là chị em chứ ?

Mặt của nàng nhìn Vũ Quan Mẫn chăm chăm . Mái tóc xoăn màu đen gọn sóng xõa dài ngang vai , mái xéo che gần 1 nửa mắt trái , cổ quấn chiếc khăn len màu đỏ , áo sơ mi trắng cộc tay mix với chiếc váy xòe màu xanh lá . Đôi chân thon trắng mang giày bệt màu kem , đeo trang sức to bản và túi cổ điển .

Càng nhìn nàng càng cảm thấy Vũ Quan Mẫn có khá nhiều nét trên khuôn mặt giống với Vũ Nhật Phong. Dường như là cảm nhận được có 1 ánh mắt nhìn mình, Vũ Quan Mẫn gọi :

_Cung à...Cung

_Ồ , dạ ? _ Hàn Băng giật mình nhìn Vũ Quan Mẫn có chút xấu hổ

_Cung tên gì ? _ Vũ Quan Mẫn cười cười , đôi mắt tím quỳnh rũ nhìn chăm chăm vào mặt Hàn Băng

_Em tên Vương Hàn Băng

_Vương Hàn Băng ? Em là hôn thê của em trai chị sao? Mặt cô ngạc nhiên vô cùng

_Em trai chị là ai ạ ? _ Mặt nàng ngêch ra

_Đương nhiên là Vũ Nhật Phong rồi _ Vũ Quan Mẫn cười lớn , xoay người đi lấy giấy tờ

_Ồi trời ạ !!! _ Hàn Băng hét lên

Nghe thấy tiếng hét của Hàn Băng , Vũ Quan Mẫn ngạc nhiên vô cùng . Lúc đầu khi nhìn thấy Hàn Băng , chị liền vừa ý bởi cái vẻ đẹp thuần khiết , đôi mắt to màu xanh lam đẹp rực rỡ nhưng sâu lắng và cách ăn mặc của nàng . Cô vốn cứ nghĩ rằng , nàng cũng giống như những cô gái khác là cùng thích Vũ Nhật Phong . Haha , bởi em trai của cô quá đẹp trai mà còn giàu có tài giỏi nữa chứ ai mà không thích . Nhưng lúc này , nhìn thấy vẻ mặt nàng lộ ra vẻ sững sờ cùng với vẻ khó chịu khi nghe thấy tên Vũ Nhật Phong của em trai cô , cô liền hiểu : CÔ GÁI NÀY KHÔNG THÍCH EM TRAI CÔ

Đúng như mình đoán mà

Đề giấy tờ xuống bàn lại , kéo Hàn Băng ngồi xuống , chồm về phía nàng khẽ hỏi :

_Em không thích Phong - em trai của chị ?

Chương 12

_ Dạ ? Em... _ Hàn Băng tránh né

_ Cùng nói đi , cùng không thích em trai chị phải không ? _ Vũ Quan Mẫn nhìn chăm chăm vào Hàn Băng khiến nàng có chút không tự nhiên

_ Em không thích Phong , từ đầu đã không thích _ Hàng mi dài cong cong rũ xuống

_ Vậy sao ? _ Giọng nói của Vũ Quan Mẫn tràn ngập thất vọng . Cô thực sự rất muốn Hàn Băng là em dâu của mình nha

_ Vâng

Tên tiểu tử đó ! làm thế nào mà 1 mỹ nhân bé nhỏ không yêu hắn chứ ? Làm hại cô mất đi cả người em dâu đáng yêu thế này

_ A , hay là cùng đã có người trong mộng rồi ? Phải không ? _ Mắt cô sáng rực như bóng đèn pha

_ Em.. Lúc đầu là có nhưng lúc sau đã không còn nữa _ Giọng nàng có chút rầu rĩ

_ Không còn ? _ Vũ Quan Mẫn không hiểu

_ Chúng em vừa đã chia tay _ Mặt nàng cuối gầm xuống , tay bấu chặt lấy cái bóp để trên đùi , khóe mi uơn ướn

_ Ai nha , chị thực không biết , cùng đừng có khóc nha _ Vũ Quan Mẫn đưa tay lau giọt nước mắt đang đọng trên khóe mi của Hàn Băng

_ Em không khóc mà _ Hàn Băng gượng cười , kéo tay cô ra

_ Ừ . Chị sẽ làm cho cùng quên đi hắn ta . Đây là số điện thoại của chị có gì cứ nhắn cho chị nha hihi _ Vũ Quan Mẫn nở nụ cười , tay nhét tờ giấy ghi số điện thoại của mình vào tay Hàn Băng

_ E.... _ Hàn Băng vừa định nói gì thì cánh cửa mở ra

Cạch

_ Vũ Quan Mẫn, mừng chị trở về _ giọng nói của Phong lạnh nhạt vang lên

_ Ngô , thật không thể ngờ rằng chị có được vinh hạnh như vậy , được tổng giám đốc đẹp trai , phong lưu đa tình đến chào hỏi ?! _ Vũ Quan Mẫn cười nhếch mép

_ Không cần khách khí _ Hắn vừa định nói thêm gì nữa nhưng nhìn thấy người con gái đang bình tĩnh cầm tách trà uống thì những lời định nói ra lập tức nuốt vào trong bụng lại

Đường như cảm thấy ánh mắt của Phong nhìn mình , Hàn Băng lập tức hạ tách trà đang uống dở xuống , đứng dậy chào :

_ A , chào anh

_ Cô làm cái gì ở đây ? Sao còn chưa về ? _ Hắn đi đến ghế ngồi xuống , 2 chân bắt chéo nhìn nàng

_ Nhà khóa cửa , về không được _ Nàng bình tĩnh nói

_ Trèo vào , không được sao ? _ Hắn lạnh lùng

Bộp

_ Chết tiệt _ Phong rủa , tay hắn xoa đầu mình

_ Làm cái gì mà nhốt cô bé này ? _ Vũ Quan Mẫn không vui hỏi

_ Nè , có gì từ từ nói , không cần phải đánh em như vậy _ Hắn liếc nhìn Vũ Quan Mẫn

_ Cảm ơn , người trả lời ta đi _ Cô đi đến ngồi cạnh Hàn Băng cười cười

_ Hừ . Chị chẳng lẽ không biết em không yêu cô ta ? _ Hấn thở dài nói

_ Cô bé dễ thương như vậy sao người lại không thích ? Phong , ta cảm thấy người hình như ngu ngốc , sao lại không giữ cô bé lại , ta thích cô bé này và ta muốn cô bé làm em dâu ta _ Cô nói

_ Nhưng ..Em không thích _ Hấn không hài lòng

_ 5 năm nay không gặp người , vừa nghe mẹ bảo người có vị hôn thê xinh đẹp, ta liền về nước nghe , mong gặp vị hôn thê đó nhưng chính người lại khiến ta thất vọng ?

_ Haiz _ Hấn bắt đầu đi thờ dài

_ Người nhìn xem, Hấn Băng rất đẹp nha , cô bé không thấp , mắt lại to , da cũng trắng, đôi môi thì mỏng như cánh hoa đào , thân thể hoàn mỹ như vậy , sao người không thích ? Cô bé lại là đồng đội quý tộc , ăn nói lễ phép , có chừng mực như vậy . Ta là người nhất định đã yêu nàng

Phong thở dài thườn thượt . Vũ Quan Mẫn xoay người vuốt ve gò má của Hấn Băng , vờn tay nheo nheo mấy cái lên gò má hồng hồng, nhin không được liền nói :

_ Mềm mịn quá ! Thương thật

Vũ Nhật Phong nhìn chăm chú cô gái bị chị mình nheo má , lòng thầm nghĩ chị mình nói cũng đúng

_ Phong , người không lẽ muốn F.A cả đời ? _ Vũ Quan Mẫn " buông tha " cho gò má nàng hỏi

_ Ha , không ngờ chị biết được những từ này _ Hấn chê cười

_ Xí , kệ ta _ Vũ Quan Mẫn không màng tranh cãi , hỏi tiếp :

_ Một cô gái như Hấn Băng người không để ý mà đi để ý đến những đứa con gái ngu ngốc , ăn mặc thiếu vải , ôm hôn nam nhân không kiêng kị ? _ Vũ Quan Mẫn tức giận

Chắc chắn Tiểu Băng không thích như vậy

_ Chị không biết rồi . Bọn họ tuy vậy nhìn rất bốc lửa nha _ Hấn cười tà

Bất chợt nhớ đến Hấn Băng ngày đó cùng một cô gái đến quán bar chơi hơn nửa đêm mà lại ăn mặc quyến rũ vô cùng . Nếu không nhớ lầm , ngày đó nàng và cô bạn đã đưa xe trên đường

Tít Tít

Vừa mở điện thoại lập tức thấy 2 chữ " Thiệu Khanh ", đôi môi hồng khẽ nhếch lên , nội dung tin nhắn là :

*Tôi đi bar nhé ? * _ Thiệu Khanh

*Được , chỗ cũ * _ Hấn Băng

*Đưa xe không ? Có cả Vũ Vương ! * _ Thiệu Khanh

* Ok ! * _ Hấn Băng , môi nàng nở nụ cười đậm hơn

* Tôi đã nói với Vũ Vương là tối nay cậu sẽ thắng . Hấn liền cười rất lớn.Hihi * _ Thiệu Khanh

* Tôi không khiến cậu thất vọng * _ Hấn Băng

* Ừ , bái bai * _ Thiệu Khanh

_ Oh my baby , Tiểu Băng , tối nay đi đưa xe à ? _ Vũ Quan Mẫn từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm tin nhắn của nàng khiến cô có chút ngạc nhiên

_ Dạ vâng ! _ Nàng cười nhẹ rồi đứng dậy : _ Thật xin lỗi , bây giờ em về chuẩn bị đi học

_ Tạm biệt em _ Vũ Quan Mẫn vẫy tay

Cạch

Cánh cửa vừa đóng lại , Vũ Quan Mẫn hỏi Phong :

_ Con bé vẫn còn đi học ?

_ Là sinh viên , chuẩn bị thực tập rồi

_ Thực tập trong công ty ?

_ Phải

_ Người có mắt như mù _ Vũ Quan Mẫn cười lớn

_ Chết tiệt ! Chị đừng nhảm _ Hân nghiêng răng ken két : _ Chị ơi hình như chị cũng chưa có người yêu ?

_ Im miệng ngay _ Vũ Quan Mẫn đỏ mặt

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

_ Thiệu Khanh , tớ đây _ Hàn Băng ngồi trong góc quán bar gọi lớn .

_ Hey ! Nói nghe nè ! _ Thiệu Khanh chồm người qua , thì thào vào tai nàng

_ Ừ ! Ừ ! Như vậy đi _ Hàn Băng gật nhẹ . Thiệu Khanh đưa khẩu súng cho nàng , mỉm cười

_ Tiểu Băng , Thiệu Khanh _ Vũ Vương từ đằng xa đến , mặc áo sơ-mi đen cài bỏ 3 nút , tóc tia layer dài màu nâu hạt dẻ hiện ra vẻ lãng tử khiến tim của các cô gái trong bar không ngừng nhìn về anh . Đôi mắt hồ phách trở nên đẹp 1 cách lạ thường trong ánh đèn sắc sỡ .

Thiệu Khanh nghe được tiếng nói liền vẫy vẫy tay , Vũ Vương tiến đến ngồi cạnh 2 người , thuận miệng gọi 1 chai rượu .

_ Các cậu đến sớm thật !

_ Ừ ! Vũ Vương , của cậu đây , giúp bọn tớ 1 chút _ Hàn Băng nhét 1 cây súng vào tay Vũ Vương . Vì 3 người ngồi trong 1 góc tối nên ít người nào để ý đến .

_ Cái gì vậy ? _ Vũ Vương nhú mày

Thiệu Khanh thì thào vào tai Vũ Vương cái gì đó . Một lúc sau Vũ Vương liền gật đầu nói:

_ Ừm . Vậy đi

10h

Hàn Băng đứng ở trước quán bar , mái tóc nâu đỏ xõa dài bay trong gió liền trở nên rối bời . Tiệp thễ liền đưa tay vuốt lại mái tóc . Nàng khoác trên người áo ba lỗ khoét nách rộng màu đen và short rách , thêm cả đôi boot đen GB315 mà khi này Thiệu Khanh đã chuẩn bị giúp .

Nàng vươn tay nhìn đồng hồ , đôi mắt lơ đãng khẽ lóe sáng , đeo đôi bao tay hồ ngón màu đen vào tay trái . Tiếng của vài chiếc vòng va chạm vào nhau mà vang lên . Xoay người leo lên chiếc moto trắng . Phóng nhanh trên con đường " ít người " , những người xung quanh dường như nhìn thấy tốc độ lái xe của nàng thì nhanh chóng né sang 1 bên hết . Vì chẳng ai muốn mất mạng

Kết

Một tiếng " Kết " chói tai vang lên trong bóng tối tĩnh mịch . Vũ Vương và Thiệu Khanh đang đứng đó cùng nhau , đôi mắt xanh lam lạnh lẽo nhìn 2 người , đôi môi khẽ nhếch 1 cái tiến đến :

_ Thế nào rồi ?

_ Nếu tới đến không làm thì bọn nó đang đến thì phải ?! _ Thiệu Khanh nhòe miệng cười , vút điều thuốc xuống đất dùng đôi boot cao dẫm lên

_ Ừm , hôm nay như thế nào hút thuốc ? _ Hàn Băng mỉm cười , vươn tay vuốt cái mái tóc của mình

_ Cũng lâu rồi mới hút mà _ Thiệu Khanh đưa điều thuốc cho Hàn Băng , nàng chẳng những không cự tuyệt mà còn cầm lấy , ngậm vào miệng dùng hộp quẹt châm lửa .

Vũ Vương nhìn 2 cô gái nói chuyện , đáy mắt hiện lên tia phức tạp nhưng anh không nói gì cho đến khi

Cạch ...

Cây súng chĩa vào đầu Hàn Băng , nhếch miệng , đôi mắt hiện ra sự nguy hiểm cùng hận thù , đưa tay lên ý như đầu hàng :

_ Là ai đây ?

_ Còn không biết ? Tôi là người yêu của Hứa Diệu Dương _ Giọng nói chảnh chọe khiến Thiệu Khanh và Vũ Vương buồn nôn

_ Oh , ra là vậy ? Cứ tưởng ai thì ra là ...hồ ly tinh _ Hàn Băng mỉm cười , xoay người lại , tay trái cầm lấy đầu súng , nhẹ nhàng dùng tay phải bẻ tay cô ta cầm súng vào ngực cô ta :

_ Ủm , sao nào ? Hôm nay muốn tính sổ tôi à ?

Mặt cô ta nhăn lại vì đau , chịu đau nói :

_ Phải ! Cô chết đi nhanh 1 chút sẽ tốt hơn

Thiệu Khanh đi ra đằng sau , đặt tay lên vai cô ta , mở miệng lạnh nhạt nói , cười như không cười :

_ Từ Vân Kha , hôm nay cô chết chắc

Nghe Thiệu Khanh gọi tên mình , Từ Vân Kha sắc mặt xanh mét nhưng cắn răng chịu đựng , xoay người một cước thẳng đến cổ Hàn Băng . Vũ Vương nhìn không nói gì , cây súng cầm trên tay khẽ xoay xoay .

Bộp

Tay trái nàng giữ chặt lấy chân phải Từ Vân Kha , sắc mặt cô ta thêm căng thẳng , mồ hôi đã chảy dài trên khuôn mặt đầy son phấn , Hàn Băng liếc nhìn nói :

_ Muốn đánh tôi ? Cả đời này không thể !

2 khẩu súng chĩa vào đầu Hàn Băng . Khi nói nàng cũng biết , toàn là những tên vô dụng . Thiệu Khanh tung 1 cước 2 tên đó đã ngã ra đất . Thiệu Khanh cuối người nhìn khinh bỉ nói :

_ Đi phục tùng 1 con chó ? Thật tội cho các người

Trong lúc Hàn Băng lơ đãng Từ Vân Kha nhanh như chớp vọt lên xe chạy đi mất . Tốc độ rất nhanh , nàng nhìn chiếc xe chạy xa kia chắc chắn rằng Hứa Diệu Dương cũng có xuất hiện . Quay lại đằng sau thì thấy Vũ Vương và Thiệu Khanh đang đứng trước mặt của bọn du côn .

_ Làm phiền 2 cậu _ Hàn Băng dứt lời liền leo lên chiếc moto của mình phóng nhanh về phía trước , mái tóc nâu đỏ bay phấp phới , đôi mắt sắc lạnh , đôi môi mỏng mím chặt , lấy đằng sau quần short ra khẩu súng , nhắm thẳng vào bánh xe trước mặt bọn

Pằng Pằng

Két

Rầm

Hàng loạt tiếng vang lên , nhìn người con gái ngã trên mặt đất , nàng mỉm cười , từng bước đi đến . Bỗng đằng sau có 1 người đàn ông đi đến , đưa khẩu súng vào đầu Hàn Băng , lạnh nhạt nói :

_ Bỏ súng xuống , Tiểu Băng

Sững sờ vài giây rồi lấy lại bình tĩnh , nhìn Từ Vân Kha đang rên vì cú ngã khi nãy :

_ Cần giúp không ?

_ Chết tiệt ! Con mẹ nó Hàn Băng ... Dương , anh mau bắn nó đi _ Từ Vân Kha tức giận nói

Nàng quay mặt lại giáp mặt Hứa Diệu Dương , lãnh khốc nói :

_ Nếu bắn được cứ bắn đi , Hứa tổng

Hứa Diệu Dương nhất thời rung động , người con gái đang đứng trước mặt là người mà anh đã từng yêu rất nhiều . Chưa từng nghĩ rằng anh muốn đưa súng và đầu người mình yêu . Nàng lại không sợ , không rung động , không khóc mà vẻ mặt bình thản , đôi mắt xanh lam sắt lạnh , đôi môi đỏ hơi mím lại , lạnh nhạt nói anh là " Hứa tổng " . Tâm nhất thời chấn động

_ Làm không được ? _ Hàn Băng cười lạnh , chìa khẩu súng vào đầu anh

_ Tiểu Băng...Anh _ Hứa Diệu Dương nhìn đôi mắt nàng chăm chăm

_ Xin lỗi ! Làm ơn gọi tôi là Hàn Băng - Vương Hàn Băng _ Nàng cười như không cười

Pằng

Tiếng súng vang lên trong bóng tối đầy lạnh lẽo , Vũ Vương từ xa đã thấy được Từ Văn Kha đang cầm súng nhắm vào Hàn Băng thì không suy nghĩ nhiều liền bắn 1 phát vào tay cô ta , Thiệu Khanh cũng dừng xe đi xuống

_ Á _ Từ Văn Kha rên lớn , chớp chớp đôi mắt long lanh nước nhìn Hứa Diệu Dương

_ Làm sao bây giờ ? Cô ấy bị thương rồi ? _ Nàng hướng Vũ Vương mỉm cười . Dưới vầng trăng sáng , giữa bóng đêm tĩnh mịch khiến nàng càng trở nên quyến rũ và xinh đẹp , nụ cười bán nguyệt càng thêm cuốn hút , như là mê hoặc . Đôi mắt sáng rực nhìn Hứa Diệu Dương

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

_ Anh_ Hứa Diệu Dương nhìn đôi mắt xanh của nàng tràn ngập tình cảm

_ Có gì muốn nói sao ? _ Hàn Băng vòng ra đằng sau anh đi lùi lại , tay trái cầm súng vẫn chìa về phía Hứa Diệu Dương

Xào xạc

Mái tóc nâu đỏ bay gió , thân hình mảnh khảnh lại càng thêm nổi bật , lạnh lùng nhưng quyến rũ . Nàng nhìn anh , anh nhìn nàng , 4 mắt nhìn nhau , khóe mắt hơi đỏ , cắn cắn môi dưới mở miệng nói :

_ Chăm sóc tốt cho Từ Văn Kha

Quay sang nhìn Từ Văn Kha đang trừng mắt nhìn mình , giọng nói vang lên trong gió :

_ Nếu chưa muốn chết thì đừng đụng đến tôi

_ Hàn Băng , em có phải hay không còn tình cảm với anh ? _ Hứa Diệu Dương nhìn nàng

_ Xin lỗi ! Từ lần anh nói chia tay chúng ta không còn tình cảm , vĩnh viễn không ! Và nếu như có , tôi cũng sẽ không muốn mình yêu đi người bỏ tôi để theo cô ta

_ Anh... Em.. _ giọng anh ấp úng

_ Tôi không sử dụng đồ đã xài rồi thưa Hứa tổng _ Nàng cắt ngang giọng anh

Hứa Diệu Dương tiến lên , tay giữ lấy mặt nàng , cuối đầu xuống , khi môi hai người vừa định chạm vào nhau thì...

Bốp

Vũ Vương tức giận , vung 1 đấm vào Hứa Diệu Dương , tay trái ôm lấy thân hình nhỏ bé của Hàn Băng , Thiệu Khanh từ đằng xa chạy đến chìa súng vào đầu Hứa Diệu Dương nói :

_ Đừng chạm đến Tiểu Băng !!

_ Có làm sao không , Tiểu Băng ? _ Vũ Vương cuối người nhìn cô gái nhỏ trong lòng ôn nhu hỏi . Nàng lắc đầu , hơi đẩy Vũ Vương ra , xoay người ra đằng sau nén khóc , nói :

_ Tôi đi trước

Vũ Vương nhìn bóng lưng nàng cô đơn thì lòng có chút nhói nhói .

_ Vương Hàn Băng , con ranh chết tiệt _ Tử Văn Kha hét lên , cắn răng , bàn tay bị đau cầm súng bắn nhanh vào cánh tay phải của nàng

Pằng

Đôi mắt nàng lạnh lẽo nhìn cánh tay phải đầy máu , im lặng không nói 1 lời . Mọi người sững sờ nhìn nàng . Thiệu Khanh tức giận bóp cổ Tử Văn Kha chửi mắng:

_ Con nhỏ chết tiệt , mày dám bắn Tiểu Băng , mày chán sống phải không ? Há?

Tử Văn Kha nhìn Thiệu Khanh chăm chăm , không dám nói gì vì bị cô bóp chặt cổ . Thiệu Khanh dường như biến đổi , tức giận , nắm tóc cô ta giật , chĩa súng vào đầu cô ta :

_ Mày bị câm hả ? Mày cần tao cho 1 phát súng không thì bảo ?

Trong lúc đó , Vũ Vương đi đến nắm lấy cánh tay chảy máu của nàng , lo lắng nói :

_ Máu nhiều quá , đi nào , tớ đưa cậu đến ...

_ Không cần ! Tớ không sao , đừng lo _ Hàn Băng mỉm cười , tay trái đặt lên tay Vũ Vương vỗ nhẹ . Đi đến bên Thiệu Khanh , dịu dàng cười :

_ Không sao ! Đừng tức giận !

_ Cậu còn nói , máu chảy nhiều quá _ Thiệu Khanh khóc , run run nắm tay Hàn Băng

_ Đợi chút ! _ Hàn Băng kéo tay Thiệu Khanh ra . Không nhanh không chậm , xoay 1 vòng , chân phải đá vào cổ Tử Văn Kha . Động tác của Hàn Băng đối với cô là trí mạng , liền ngã xuống mặt đất .

Zing Blog

_ Á ! _ Cô ta rên lên một tiếng , tay xoa xoa cái cổ của mình , liếc nhìn Hàn Băng

Chưa để cô ta kịp làm gì , Hàn Băng tiến đến , nắm chặt lấy tóc cô ta giật mạnh , chĩa súng vào đầu vai cô ta , mỉm cười . Nhìn cô ta giãy giụa , Hàn Băng càng thêm không vui .

Pằng

Hàn Băng bắn lên đầu vai cô ta , máu văng tứ tung , mùi máu nồng nặc khiến mọi người buồn nôn , Hàn Băng cúi đầu thì thảo vào tai Tử Văn Kha :

_ Đừng để tôi khiến cô cả đời này sống không bằng chết

_ Hàn Băng ! Em làm gì vậy hả ? _ Hứa Diệu Dương kéo tay Hàn Băng ra nhưng lại vô tình kéo lấy cánh tay bị thương của nàng khiến Hàn Băng nhăn mặt lùi ra phía sau . Cảm giác được bàn tay dính phải cái gì ướt ướt thì Hứa Diệu Dương mới phát hiện rằng đó là máu của Hàn Băng

_ Hàn Băng , anh...xin lỗi...Anh thực không biết _ Hứa Diệu Dương nắm tay nàng , đau lòng nói

_ Tránh ra , đừng đụng vào tôi ! Ngay từ đầu tôi cứ nghĩ là chúng ta có thể ở bên nhau ..nhưng tôi lầm rồi . Tôi đợi anh hết ngày này qua ngày khác , tháng này qua tháng khác , thậm chí cả năm này đến năm khác... Mà khi anh trở vì anh đã nói nói gì ?

Zing Blog

Hàn Băng kích động đẩy tay Hứa Diệu Dương ra , nước mắt rơi lã chã. Nàng không muốn nén lòng mình nữa , thực sự đau quá . Thì ra đến cuối cùng nàng chính là kẻ ngu ngốc nhất . Ngày hôm nay , bản thân mình được chứng kiến tất cả . Cô ta bắn nàng , anh không nói gì , thậm chí không dao động . Nhưng khi nàng bắn cô ta , anh đã làm gì đối với nàng ? Tức giận đẩy nàng ra ? Lúc này mới biết tay nàng bị thương ?!

_ Anh .. Hàn Băng à .. Anh không cố ý ... Anh thực sự còn yêu em _ Hứa Diệu Dương vội vàng nói , vô tình nói ra tình cảm của mình

_Em cũng yêu anh.... _ Hàn Băng khẽ nói , câu nói của nàng liền khiến tất cả mọi người giật mình , sững sờ . Im một lúc , nàng tiếp :

_ Anh nghĩ rằng tôi sẽ nói vậy sao ? Xin lỗi , yêu tôi là bỏ tôi ? Vì cô ta tức giận với tôi ? Tôi không phải con ngốc để anh đùa giỡn !!! Từ hôm nay , chúng ta không còn liên quan , tôi sẽ không bao giờ động tâm vì anh nữa , mãi mãi sẽ không _ Nàng lạnh lùng nói , nước mắt vẫn không ngừng rơi xuống , mặt chất , lần thứ 2 nàng đau như vậy . Đối với nàng bây giờ sẽ chẳng bao giờ tồn tại từ " Yêu " nữa

Nàng lạnh lùng quay lưng bước đi , nước mắt dường như chảy nhiều hơn , leo lên xe chạy đi mất . Vũ Vương và Thiệu Khanh đau lòng nhìn về phía Hàn Băng đã đi khuất . Sững sờ vài giây , Thiệu Khanh vội vã nói :

_Chết rồi ! Tay cậu ấy bị thương , chạy nhanh như vậy chắc chắn sẽ xảy ra chuyện _ Nhớ đến cánh tay nàng bị thương , máu không ngừng chảy khiến cô sợ hãi . Liền nhanh chóng phóng lên xe chạy đi . Vũ Vương cũng bỏ đi theo Thiệu Khanh

Hứa Diệu Dương đau lòng , đứng sững 1 lúc thì đi đến bế Từ Vân Kha đưa cô ấy đến bệnh viện

.....

Cách đó không xa , có người đang ngồi trong bụi cỏ ven đường xem lén . Và 2 người đó đương nhiên là Vũ Quan Mẫn và cậu em trai - Vũ Nhật Phong . Hắn dựa vào gốc cây xem kịch , thông thả vô cùng . Vũ Quan Mẫn thấy mọi người đi hết rồi liền quay lại nói :

_Oh , ra đó là người em ấy yêu ! Thật tội em ấy quá !

_Cô ta đáng sợ thế kia mà chị còn nói tội ? _ Hần nhúu mày hỏi . Trong đầu không ngừng nghĩ đến Hàn Băng

Thật ra cô ta người thế nào ?

_Chị thích người như vậy . Con bé bị thương rồi , nhớ chăm sóc cho nó _ Nói xong Vũ Quan Mẫn lấy xe chạy đi . Hần đương nhiên liền rời đi sau đó . Thật không ngờ có thể xem kịch hay như vậy . Thì ra là vì tên Hứa Diệu Dương đó nên nàng từ chối hôn ước , đến giờ hắn mới hiểu ra

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

2h sáng

Hàn Băng đang bận loay hoay với cánh tay bị thương của mình , trán đổ mồ hôi, sắc mặt tái nhợt hơi nhăn lại

_Ách...Mệt quá . Vẫn không thể băng lại được

Cạch

_Tiểu thư , để tôi giúp cô _ Một cô gái có dáng người nhỏ bé , ăn mặc giản dị, tay cầm hộp dụng cụ y tế bước vào , mái tóc nâu đen được búi cao gọn gàng

_Cô là ? _ Hàn Băng nhúu mày thắc mắc hỏi

_Tiểu thư , tôi là Lạc Tĩnh Nhi , là người giúp việc ở nhà này

_Ồ ! Lạc Tĩnh Nhi , cô lại đây _ Hàn Băng "ồ" lên 1 tiếng xong liền vui vẻ , gọi Tĩnh Nhi tới

Lạc Tĩnh Nhi đi đến bên cạnh nàng , quỳ xuống đất , lấy thuốc khử trùng ra,...Từng chút một băng lại vết thương giúp nàng. Hàn Băng nhìn đôi mắt xanh của Tĩnh Nhi chăm chú .

_Tiểu thư ?

_Ồ ... Hà ? _ Hàn Băng nhìn Tĩnh Nhi có chút giật mình

_Thuốc tôi để đây , tiểu thư nhớ uống

Lạc Tĩnh Nhi nói xong liền đứng dậy định rời đi thì tầm mắt rơi xuống vài cuốn ngôn tình mà Hàn Băng để trên bàn . Âm thầm thờ dài , không biết đến khi nào thì mình mua được.Cô đương nhiên hiểu được vị tiểu thư này thực rất chảnh chọe , làm phách,cậu chủ (Vũ Nhật Phong) không biết đã đưa bao nhiêu phụ nữ về đây . Nhưng người nào cũng không có 1 chút lương tâm . Đều là những người giàu sang khinh bạc kẻ nghèo

Cậu chủ rất tốt đối với cô , rất ít khi trách móc , lần này , vị tiểu thư này là vị hôn thê của hắn . Nhìn chung liền thấy cô gái này bằng tuổi mình , rất xinh đẹp , giọng nói trong trẻo vô cùngNhưng nàng liền không chắc rằng tính cách của vị tiểu thư này có mấy phần tốt xấu

Thấy ánh mắt của Lạc Tĩnh Nhi nhìn vào vài cuốn ngôn tình thì mỉm cười , đứng dậy, cầm ngụ hoạt hình màu xanh lam có hình con khi to đáng yêu,chân mang đôi dép bông hồng hồng đi đến cầm truyện lên đưa cho nàng , mỉm cười nói :

_ Đây ! Tịnh Nhi , nếu cô muốn đọc thì cứ lấy nha

Sững sốt vài giây , Tịnh Nhi nhìn Hàn Băng mỉm cười với mình . Thấy được ánh mắt của Tịnh Nhi , nàng liền nói :

_ Tôi không giống như bọn họ lấy lòng cô để được Phong nghĩ rằng mình tốt bụng

_ Tiểu thư không thích cậu chủ sao ? _ Tịnh Nhi ngạc nhiên . Theo cô biết , cậu chủ của cô rất soái ca , phong lưu đa tình , giàu có người nào mà không muốn hán chú ý đến . Nhưng vị hôn thê của cậu chủ lại không có chút tình cảm đối với hán

_ Ai cũng biết việc đấy _ Hàn Băng quay lại giường ngồi _ Sau này không có ai thì cứ gọi tôi là Hàn Băng được rồi

_ Nhưng như vậy _ Tịnh Nhi đáp ứng

_ Đừng lo , có gì tôi chịu trách nhiệm cho . À , Tịnh Nhi cũng 20 tuổi như tôi phải không?

_ Sao tiểu thư biết vậy ?

_ Chỉ là mấy lần thấy cô đến trường thôi , hihi . Mai cùng tôi đến trường nhé ! _ Hàn Băng cười

_ Ủ ! Hàn Băng , cậu ngủ sớm đi _ Tịnh Nhi mỉm cười , tay ôm lấy mấy cuốn truyện đi ra ngoài

Cậu ấy thật tốt quá

.....

_ Tiểu Băng , tay cậu còn đau không ? _ Vũ Vương từ đằng sau đi đến hỏi

_ À , không sao . Thật xin lỗi , đêm qua cùng thể cùng các cậu đua xe rồi !! _ Hàn Băng thở nhẹ 1 cái

_ Còn dám nói đua với không đua ?! Tiểu Băng , hôm qua cậu làm tớ suýt chết đấy _ Thiệu Khanh trừng mắt

_ Chỉ là do thiếu sót mới bị bắn trúng ... _ Giọng Hàn Băng càng ngày càng lí nhí

Vũ Vương nghe nàng nói vậy, mỉm cười, vươn tay vuốt vuốt tóc nàng , ôn nhu nói:

_ Chuyện qua rồi , không cần nhắc lại

Lạc Tịnh Nhi đi cạnh Hàn Băng thấy ai cũng yêu mến nàng thì có chút ngạc nhiên . Cô chưa nhìn thấy vị tiểu thư nhà giàu nào xinh đẹp mà ăn mặc giản dị như vậy , chỉ đơn giản với quần jean dài , áo sơ mi trắng vậy thôi . Có lẽ , Hàn Băng là vị tiểu thư đầu tiên mà cô thấy giản dị nhất .

_ Ai kia ? _ Thiệu Khanh nhìn chằm chằm vào Lạc Tịnh Nhi thắc mắc

_ Quên giới thiệu với hai cậu , cô ấy là Lạc Tịnh Nhi _ Nàng nắm tay Tịnh Nhi cười hi hi , rồi nói :

_ Tịnh Nhi , đây là Quan Thiệu Khanh _ nàng kéo tay Thiệu Khanh đến giới thiệu rồi quay người qua kéo tay Vũ Vương tiếp :

_ À còn đây là Thượng Vũ Vương , anh ấy học trên chúng mình 1 khóa . Bọn họ đều là bạn thân của mình

Bất chợt được nàng kéo tay , Vũ Vương có chút ngượng nhưng vẫn rất lịch sự cười :

_ Chào bạn

_ Ô ! Bạn dễ thương quá ! _ Thiệu Khanh nhìn thấy bạn mới liền vui vẻ ôm chầm lấy

Quan Thiệu Khanh ? Thượng Vũ Vương ? Họ cũng là các tiểu thư , công tử nhà giàu ! Như thế nào lại hòa đồng thế kia ?

Rình...Rình

_Tớ lên lớp đây ! Đến giờ học rồi _ Hàn Băng xoay người , vẫy vẫy tay

_ Gặp lại sau

_Đội tớ với ! Gặp như vậy ? _ Thiệu Khanh chạy theo sau , quàng tay qua vai nàng thân mật cười nói

_Trưa tớ đến đón các cậu _ Vũ Vương nói

_Được ! Tất nhiên rồi _ Hàn Băng và Thiệu Khanh đồng loạt nói

.....

Trong giờ học

Mắt nàng không thể mở nổi . Gần 3h sáng mới ngủ , 6h30 đã dậy hỏi làm sao nàng chịu nổi đây . Mắt nhắm mắt mở , ánh mắt mơ màng không rõ nhìn giáo viên giảng bài , cơ bản vẫn không vào được chữ nào . Một mõi gục mặt xuống bàn .

Thiệu Khanh thấy Hàn Băng đã ngủ liền cầm cuốn sách chặn cao lên để che , lấy cuốn vở nàng qua chỗ mình , vừa nghe giảng vừa viết . Cô đương nhiên biết Tiểu Băng đêm qua buồn như thế nào , lại bị thương , uống không ít rượu . Khi về nhà đoán chừng đã 2h hỏi nàng làm sao không mệt ?!

Ba tiết trôi qua

Bốn tiết

Năm tiết

Giờ ăn trưa

Vũ Vương , Tịnh Nhi đứng ngoài cửa lớp Hàn Băng , ngó xung quanh liền thấy bàn cuối có 2 người , 1 người ngủ , 1 người viết. Thở ra một tiếng , vừa bước vào thì lớp ồn ào lên , liền sau đó 1 đám học sinh nữ vòn quanh anh , không ngừng khen này nọ ,..

_Tránh ra _ Anh lạnh lùng lên tiếng , hàng mày kiếm nhíu lại

Bọn con gái liền sợ hãi , tránh sang một bên , tình cảm nhìn Vũ Vương , đôi mắt người nào cũng là hình trái tim hướng theo anh (là nữ nha). Vũ Vương đến gần Hàn Băng nhìn một lúc liền hỏi :

_Đã ngủ lâu chưa ?

_Không lâu lắm , chỉ hết 5 tiết học _ Thiệu Khanh vừa chép bài vừa nói , vẻ mặt bình tĩnh

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16

Vũ Vương không nói gì.Một lúc lâu sau đó liền đưa tay vuốt mái tóc nâu đỏ của nàng,cuối người thì thảo gọi :

_Tiểu Băng..Tiểu Băng

_ Ừm...

Trong lúc đang ngủ bị người khác làm phiền , nàng kêu lên một tiếng kháng cự . Cảm nhận được bàn tay lạnh lạnh đang vuốt má mình , nàng thoải mái dụi mặt vào bàn tay đó như con mèo đang làm nũng với chủ .

Cảm nhận được sự mềm mại trên bàn tay mình . Vũ Vương không khỏi ním cười trước hành động ngây ngô của nàng . Đôi mắt hồ phách ngân tràn sự yêu thương nhìn nàng . Vươn bàn tay còn lại vuốt lấy mái tóc nâu đỏ của nàng sang một bên.

_ Ừm... _ Hàn Băng đưa tay dịu dịu mắt nhìn Vũ Vương,giật mình hỏi:

_ Cậu đến lâu chưa vậy ?

_ Chưa lâu lắm . Đi ăn trưa nhé ? Được không ? _ Vũ Vương cười

_ Ừ ! Thiệu Khanh đừng viết nữa , phần còn lại tớ sẽ viết tiếp _ Hàn Băng nắm lấy bàn tay cô , ánh mắt lo lắng nhìn

_ Ấy ! Không được , lúc tớ bị bệnh , cậu cũng đã giúp tớ rất nhiều , thậm chí còn chăm sóc cho tớ cả đêm khi ba mẹ tớ không có nhà nữa _ Thiệu Khanh nhìn nàng nói đầy tình cảm

_ Được rồi , không cần phải nói những chuyện đó nữa ! chúng ta là bạn đương nhiên là tớ phải chăm sóc cậu rồi ! Đi ăn nha , đói bụng quá rồi nè _ Hàn Băng cười hi hi , giúp Thiệu Khanh cắt sách vở vào ba-lô

Sân thượng

Hàn Băng ngồi bệ sân thượng , đôi chân dài duỗi thẳng ra ,trên tay cầm hộp sữa và cái bánh sandwich recipes ăn ngon lành , lưng tựa vào vai Vũ Vương thoải mái vô cùng . Tịnh Nhi cùng Thiệu Khanh vừa ăn hamburger vừa nhìn Vũ Vương và Hàn Băng

_ Tiểu Băng _ Vũ Vương đột nhiên gọi tên nàng

_ Hừ ?

_ Tớ là đàn anh của cậu phải không ?

_ Phải... Cậu muốn tớ gọi cậu là anh ? _ Hàn Băng không có gì khó hiểu khi thấy anh hỏi câu này

_ Ừ ! Dù sao anh cũng lớn hơn em . Gọi một tiếng anh cũng không mất mát gì _ Vũ Vương vươn tay nghịch tóc nàng

_ Được rồi ! Anh thì anh ... Đây , há miệng ra _ Hàn Băng đưa viên kẹo vào miệng anh cười

Ngồi cạnh 2 người , Tịnh Nhi và Thiệu Khanh ngây ngốc nhìn bọn họ . Cuối cùng vẫn chịu không nổi , Thiệu Khanh tức giận dậm dậm chân,chu môi ra nói về mặt ủy khuất :

_ Tiểu Băng ! Cậu cho anh ấy ăn mà không cho tớ ?

_ Ách..Thật xin lỗi _ Hàn Băng cười ngây ngô , đưa tay 2 viên kẹo cho Thiệu Khanh

Cả 4 người cùng nhau nói chuyện , cười đùa vui vẻ . Không ai để ý đến thời gian đang trôi qua một cách lãng phí . Chơi đùa một lúc , Tiểu Băng liền che miệng ngáp nhẹ một cái , than thở :

_ Gì vậy ? Sao lại buồn ngủ thế không biết

_ Vẫn buồn ngủ sao ? _ Vũ Vương nhún mày

_ Ừm !! _ Nàng nhắm mắt đưa tay day day thái dương

_ Tớ và Thiệu Khanh đi mua thuốc cho cậu _ Tịnh Nhi bỗng lên tiếng . Cô cũng thực lo cho nàng

_ Như vậy phiền các cậu 1 chút _ Nàng thở dài

Trong cái không khí mát mẻ như lúc này , gió thoảng thoảng thổi qua từng lọn tóc của 2 người , nàng nằm lên đùi Vũ Vương nhắm mắt ngủ một chút . Dù sao nàng cũng rất mệt . Cánh tay bị thương để lên bụng , tay còn lại để trên bệ sân thượng . Vũ Vương đưa tay vuốt tóc nàng , cái cảm giác mềm mại khiến anh rất thích .

_ Tiểu Băng , em thật đáng yêu !! _ Vũ Vương thì thào , anh chưa từng nghĩ sẽ nói như vậy

.....

Cách đó khá xa , có một người đàn ông tuấn tú toàn thân đều tản ra một cỗ khí phách bất phàm , thâm trầm nội liễm đang nhìn chăm chăm vào đôi nam nữ ở trên sân thượng của trường Đại Học .

Hắn tuy ở xa nhưng hôm nay tâm tình khá tốt , liền một bước lên sân thượng dùng ống nhòm quan sát lung tung liền thấy cảnh tượng này . Vốn công ty hắn xây rất cao, dường như là cao nhất và có thể thấy hết mọi nơi trong thành phố . Nơi này rất đẹp , nếu là làm một buổi ăn tối cùng nhau chỉ riêng hai người , chắc chắn rất lãng mạn .

Nhưng...Hiện tại đây là gì chứ ? Không phải lúc này là giờ học sao ? Như thế nào nàng lại nằm trên bệ sân thượng ngủ ? Thậm chí còn có cả một tên con

trai đang vuốt mái tóc nàng ? Hấn im lặng nhìn một lúc thì thấy 2 cô gái bước vào , một người là Tịnh Nhi-người giúp việc tại nhà hấn , người còn lại nếu hấn đoán không lầm thì chính là Quan Thiệu Khanh .

Toàn thân hấn tỏa ra một cỗ khí lạnh lẽo , đôi mắt nâu khói ánh lên tia lửa . Nàng tuy không chấp nhận cùng hấn có hôn ước nhưng nàng là hôn thê của hấn , gần gũi người đàn ông khác không phải là xem thường hấn hay sao ?

Choang

Hấn liền tức giận , không hề ngần ngại vút ống nhòm vào tấm kính cửa phòng . Những mảnh kính văng ra tứ tung , tạo ra những âm thanh chói tai . Từ bên trong, Hạ Tư Vũ bước ra , đi đến bên hấn vòng tay ôm lấy , nũng nịu kêu một tiếng:

_Phong, anh làm sao mà tức giận

_Ra ngoài _ Hấn lạnh lùng nói

Phong, em...sao anh... Hạ Tư Vũ nhất quyết không muốn đi , cô nhón mũi chân hôn môi hấn . Phong đẩy cô ra , quát :

_Biến ! Hôm nay tôi không vui !

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

_Hừ ! _ Hạ Tư Vũ nhìn hấn , mặt đầy nước , ủy khuất bỏ đi

_Mẹ kiếp ! _ Phong tức giận , ánh mắt hung hăng nhìn về phía trường Đại Học

7h

Tịnh Nhi và Hàn Băng vì mãi nói chuyện nên căn bản không nghe được tiếng xe chạy vào cổng . Hấn hôm nay vì tức giận nên về nhà rất sớm , vừa định vào bếp lấy chai nước lạnh uống cho đỡ tức thì nghe được cuộc nói chuyện của hai người

_Hôm nay cậu ngủ trên đùi Vũ Vương như vậy liệu cậu chủ biết thì sao ? _ Tịnh Nhi vừa ném thử mùi vị của canh vừa hỏi

_Biết thì biết , hấn tốt nhất nên biết rồi hủy hôn _ Hàn Băng bình thản , lấy chén đĩa dọn lên bàn

_Tiểu Băng ! Cậu như vậy cậu chủ sẽ không vui

_Mặc kệ hấn ! Cho cậu biết , tớ thậm chí thấy hấn cùng một cô gái ăn mặc mát mẻ đi vào khách sạn , tớ không nói gì thì hấn phiền phức chi phải mở miệng nói này nọ _ Hàn Băng nhỏ giọng khinh miệt

_Cậu chủ như vậy , ai mà không muốn được hấn liếc mắt qua _ Tịnh Nhi thấy chuyện đó rất bình thường

_Đương nhiên tớ biết , nhưng là tớ không hứng thú với loại người đó . Cho dù kết hôn rồi hấn cũng sẽ trộm tường [1] thôi]

_Ách...Trộm tường ? _ Tịnh Nhi ngạc nhiên

_Ngạc nhiên cái gì ? Hấn phong lưu đa tình như vậy , còn không biết nuôi dưỡng bao nhiêu phụ nữ bên ngoài . Lấy người như hấn quả là vô phúc .Cậu thấy đấy, Vũ Vương anh ấy không tồi , chí lí không tệ hại như Phong . _ Hàn Băng tựa lưng vào thành bếp suy tư nói

_Cảm giác yêu . Cậu đã từng có chưa ? _ Tịnh Nhi thắc mắc hỏi

_Đương nhiên là rồi ! Nó thực hạnh phúc , ngọt ngào..nhưng cũng thật đau , đau đến mức cả đời phải hận ...

Giọng nói nàng chua chát , đôi mắt phủ một tầng sương , thân thể cũng vì việc đó run lên , đôi mắt xanh lam xinh đẹp nhắm lại , một giọt lệ rơi xuống .

_Làm sao vậy ? _ Tịnh Nhi giật mình

_Không sao !! Chỉ là nhớ lại chuyện buồn thôi ! _ Nàng gượng cười

_Cậu có từng nghĩ hạnh phúc sẽ là mãi mãi không ? _ Tịnh Nhi hỏi

_ Không ! Hạnh phúc sẽ không là mãi mãiVà người mình yêu cũng không bao giờ ở cạnh mình mãi mãi _ Nàng không suy nghĩ nhiều liền nói

_ Vì sao cậu chắc chắn ?

_ Vì mình đã từng yêu một người rất nhiều , cho đến cuối cùng mình lại trở thành...kẻ thứ ba , họ hạnh phúc bên nhau ...còn nỗi đau họ để lại cho mình ..._ Nàng cắn môi dưới nói

_ A ...Được rồi ! Thế vì sao cậu không thử yêu cậu chủ ? _ Tịnh Nhi đột nhiên mở miệng nói

Câu nói vừa rồi liền khiến nàng giật mình , sững sờ vài giây rồi sau đó bật cười lớn làm người nào đó đứng ngoài bếp nhủ mày lại . Thật ra câu nói của Tịnh Nhi cũng làm hấn giật mình nhưng người nào đó vừa cười liền khiến hấn tức giận .

_ Yêu hấn ? Tịnh Nhi , điều đó là không thể ! _ Hàn Băng nhếch miệng cười

_ Vì sao không thể ? _ Hấn từ bên ngoài đi vào , 2 tay bỏ vào túi quần , ánh mắt lạnh nhạt , nói :

_ Muốn biết ? Đơn giản thôi ! Tôi không yêu anh _ Nàng tiến đến , dùng ngón tay chỉ chỉ vào ngực hấn , mặt hất lên trên , đôi mắt xanh lam nhìn hấn

Hấn im lặng không nói gì . Nàng - Vương Hàn Băng là người đầu tiên không hề có tình cảm với hấn . Đúng như là Vũ Quan Mẫn nói , bản thân nàng chính là khác biệt nhất , trong những người hấn gặp qua chưa người nào như nàng .

_ Cô không phải cùng hấn ta chia tay ? _ Lạnh nhạt cười

Nàng nhất thời bất động không nói lời nào. Vài giây sau , Hàn Băng mở miệng nói , đôi mắt chứa sự đau khổ :

_ Trong tình yêu....tôi chưa từng thắng

Câu nói của nàng khiến hấn và Tịnh Nhi sững sờ . Không đợi ai nói gì nàng liền bỏ lên lầu nhưng chưa kịp vào vào cửa thì hấn đã nắm chặt lấy cánh tay của nàng nói :

_ Vậy ý em nói tôi là ...

_ Phải ... Vì anh chưa từng thua trong tình yêu nên anh không biết trân trọng tình yêu ... Vì lẽ đó...tôi không thể yêu 1 người như anh ..Hiểu chứ ? _ Nàng hét vào mặt hấn

Chụt

Hấn trong lòng khó chịu . Vì cái gì nàng nói vậy ? Vì hấn chưa từng yêu ai thật lòng nên nàng không muốn yêu hấn ? Thì ranàng là loại cô gái này . Hấn đẩy nàng vào tường, ép môi mình lên đôi môi hồng của nàng mà mút lấy . Trong lòng hấn , nàng không ngừng giãy giụa nhưng lại bị hấn giữ chặt lấy tay , tay còn lại giữ chặt lấy gáy nàng mà hôn .

_ Ưm...Đau... Bỏ ra _ Nàng giãy giụa nói , đôi mắt phủ hơi nước

_ Đau cái gì ? _ Hấn buông nàng ra trừng mắt nhìn

_ Hối cái gì ?! _ Nàng tức giận nhìn hấn , đưa tay chùi chùi môi

_ Cô...Hôm nay đã đi đâu ? Ở cùng ai ? _ Phong như nhớ ra gì đó liền hỏi

_ Ở trường chứ ở đâu _ Nàng đẩy hấn ra bước vào trong phòng

Hàn Băng đi vòng vòng trong phòng , mở tủ quần áo ra nàng liền vớ lấy cái áo sát nách hồng và quần đùi ngắn thẳng tiến vào phòng tắm . Hấn bên ngoài ngồi dựa vào thành giường hướng mắt về phía phòng tắm , về mặt chán nản vô cùng . Trong lúc nhất thời trong đầu hấn hiện lên hình ảnh đôi môi mọng của nàng . Thật ra thì môi nàng ngọt ngào lắm , khi ấy hôn nàng , hấn không muốn dứt ra một chút nào cả .

Cạnh

_ Ngơ ngác cái gì vậy ? _ Nàng hỏi trong khi tay vẫn cầm khăn lau mái tóc

_ À ...không _ Hấn nhìn nàng một chút rồi bỏ đi ra ngoài

_ Xí ! Thấy ghét

.....

[1] Trộm tường = ra tường = ngoại tình

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lành Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18

Giờ ăn tối

Hắn và nàng ngồi cạnh nhau nhưng chả ai thèm quan tâm đến đối phương, mỗi người có tâm trạng riêng. Trên bàn đầy đủ món ngon nhưng nàng chả ăn được là bao, món nàng thích nàng cũng chỉ gắp được vài miếng. Nhưng...hắn thì khác, hắn ăn rất ngon lành, chả cần biết xung quanh, (mặc dù hắn không phải người ham ăn) cũng không thèm liếc nhìn nàng một cái.

_ Thứ gì đâu á ... _ Hàn Băng lăm bằm nói, tay cầm đũa chọc chọc vào chén cơm của mình

_ Ăn không lo ăn mà nói nhiều _ Hắn không liếc nhìn nàng mà lạnh lùng nói ra mấy chữ

Hàn Băng nghe hắn nói vậy thì thoáng giật mình, ngại ngừng cuối đầu ăn, vừa hết chén cơm nàng liền bỏ lên lầu nhưng không quên nói:

_ Chút nữa tôi muốn qua nhà Thiệu Khanh!

_ Hừ

"Chồng" mình ở nhà cầu còn không được mà cô lại muốn đi qua nhà bạn chơi. Đúng là khác người

Hắn ngồi ăn mà không vui, nếu hắn nhớ không nhầm thì từ khi về nhà hắn, nàng luôn đi chơi đến tối khuya mới về. Thật không nghĩ đến hắn sắp phải lấy một cô vợ ham chơi như vậy! Nhưng khó chịu nhất chính là nàng lại cứ cùng những nam nhân khác nói chuyện vui vẻ như vậy trong lòng hắn liền rất tức giận ...

Trong đầu lại hiện lên hình ảnh nàng cùng Vũ Vương kia rồi đến nụ hôn của bản thân mình cùng nàng thì khuôn mặt hắn biến hóa liên tục, lúc thì mơ màng, lúc thì tức giận... làm Tịnh Nhi đứng trong bếp " sợ hãi "

_ Ưc Cậu chủ bị gì vậy ? _ Tịnh Nhi run lên, nuốt nước bọt sắc mặt tái mét nhìn hắn

Bất chợt bị Phong liếc nhìn Tịnh Nhi giật mình quay lưng vào dọn dẹp đồ, xem như không thấy

.....

Cạch

Nhật Phong vừa bước vào phòng liền nhìn thấy nàng đang nằm ngủ ngon lành. Tò mò đi đến cạnh giường để nhìn. Đôi mắt nhắm nghiền, hàng mi dài cong vút, đôi môi đỏ mọng hơi mím lại nhìn rất cứng đầu. Mái tóc màu nâu đỏ xoắn tung, vài lọn tóc che đi 1 bên gò má hồng hào. Hắn nhìn nàng thật lâu, đôi mắt nâu khói không chớp, tay hắn vươn ra vuốt má nàng.

_ Ừm

Hàn Băng nhắm mắt, kêu lên một tiếng nhỏ. Hắn nhất thời giật mình không dám cử động.

_ Bé cưng, em ngủ nhìn đáng yêu quá

Nhật Phong thì thào vào tai nàng nhẹ nhàng hôn 1 cái lên vành tai của Hàn Băng, nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng mà xoa xoa. Từ vành tai chuyển qua làn môi mềm mại của nàng mà hôn. Cảm nhận được trên môi mình có cái gì đó mềm mềm, nàng theo bản năng dùng lưỡi liếm khiến hắn chấn động, ánh mắt tối sầm. Tim hắn đập nhanh vô cùng ...nhưng hắn không quan tâm, cười nhẹ rồi cuối đầu mút lấy môi nàng mà hôn tiếp

Có trời mới biết, môi nàng ngọt ngào đến mức hắn phát điên lên. Đây là lần đầu hắn có cảm giác như vậy và hắn biết chắc rằng cái cảm giác này là do tiểu yêu tinh Hàn Băng nàng tạo ra. Mặc kệ mọi thứ diễn ra thế nào, hắn vẫn không muốn rời khỏi đôi môi nàng

_ Ừm..Ừm _ Hàn Băng khó chịu kêu " ừm ừm " mấy tiếng

Rời khỏi đôi môi ngọt ngào, hắn xấu xa hôn chóp mũi nàng hỏi:

_ Sao vậy? Không thích à?

_ Dương ... _ Đôi môi mỏng khẽ thót lên

Àm....

Tim hắn đột nhiên nhói đau khi nghe được nàng gọi tên Diệu Dương kia .

Vì cái gì mà nàng không quên được tên đó ?

Vì cái gì ở cạnh hắn mà nàng gọi tên người khác ?

Không lẽ hắn mãi mãi không thể ở gần nàng được sao ?

Nàng cùng Vũ Vương thân thiết Còn hắn thì sao ?

Chẳng lẽ nàng...ghét hắn đến như vậy ?

_ Tiểu Băng , em không ngoan gì hết sau này không cho gọi tên người khác nghe chưa ? _ Hắn thở dài , nói nhỏ vào tai của nàng . Hắn không thích nàng gọi tên ai khác , dù hắn yêu hay không yêu nàng và ngược lại , nàng cũng không được gọi tên người khác khi ở cạnh hắn

_ Dương

_.....

_ Dương...đừng bỏ em ... hức hức _ Nước mắt không ngừng rơi xuống , khuôn mặt đăm lệ của nàng khiến hắn nhói vô cùng , kéo nàng vào lòng dịu dàng dỗ dành

_ Tiểu Băng ngoan...Đừng khóc ... Anh thương nha ...Ngao đừng khóc nữa _ Bảo bối trong lòng hắn khóc rất nhiều , làm ướt cả áo sơ-mi của hắn , tay vừa vuốt tóc nàng vừa dỗ dành

Reng...Reng

_ Alo

_ Phong , anh đi ăn với em đi _ Hạ Tư Vũ nói

_ Không !

_ Sao vậy ? _ Giọng cô ta có chút tức giận nhưng vẫn ra vẻ nhõng nhẽo nói

_ Anh bận

Không đợi Hạ Tư Vũ trả lời , hắn liền tắt máy , ôm bảo bối trong lòng đang ngủ ngon lành thì thờ dài .

_ Bé cưng ? Em ngủ rồi à ?

Vươn tay lau những giọt lệ còn lại ở khóe mắt của nàng mà đau lòng . Nàng không khóc vì anh bao giờ cả ... Vui mặt vào căn cổ của Hàn Băng , hắn ngửi mùi hương thoang thoảng trên người nàng mà không rời .

_ Thom quá

_ Phong...

Nghe nàng gọi tên mình , hắn ngẩng đầu nhìn nàng , cung chiều hôn lên cái môi nhỏ một cái cười cười nói :

_ Anh đây !

_ Ừm..Em ghét anh _ Hàn Băng mơ màng nói , mặt cũng nhăn lại 1 chút

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Sắc mặt hắn tối sầm đi , nhìn người con gái mình đang ôm trong lòng , không vui mừng nhẹ :

_ Hừ ! Em ghét anh ư ? Bé cưng thật không ngoan gì hết ! Ở cùng anh mà gọi tên ai đâu không à !

Hắn đưa tay捏 má nàng vài cái , ôm nàng nằm xuống giường ngủ . Hàn Băng đưa tay dụi dụi mắt y như con mèo nhỏ khiến hắn bật cười nhẹ , kéo tay nàng xuống ôm trong lòng

_ Ngủ đi !

Bảo bối trong lòng hắn ngủ rất ngon nha . Đây cũng là lần đầu tiên hắn ôm nàng ngủ như vậy . Nói thật là ôm nàng ngủ còn thích hơn ôm Hạ Tư Vũ nữa . Cô ta cứ làm những động tác khiêu khích hắn khiến hắn có chút kinh tởm . Ô mà , sao ngủ cùng bảo bối mà hắn muốn " yêu " nàng đến như vậy nhỉ ?

Hàn Băng cảm nhận được ai đó đang ôm mình nhưng cũng không muốn mở mắt , hôm nay nàng chỉ muốn ngủ thôi . Cảm giác ấm áp khi được ôm khiến nàng càng không muốn dậy . Dụi đầu vào lồng ngực hắn mà ngủ tiếp

.....

Tít.....Tít....

_ Ừ ? _ Hắn thờ dài , vươn tay lấy điện thoại trên bàn , không cần nhìn cũng biết đây là điện thoại của.....nàng . Thấy trên điện thoại có gần cả chục cuộc gọi , mười mấy cái tin nhắn . Phong nhủ mày mở lên xem

_ Vũ Vương , Thiệu Khanh , Chị Mẫn ,..... Ách... Cái gì mà lắm người gọi thế ? _ Hắn lướt qua vài người liền thấy tên " Tiểu Dương " sắc mặt liền cứng đờ

Tiểu Dương ? Là Hứa Diệu Dương sao ?

_ Hừ ! Còn dám lưu tên thân mật như vậy à ? _ Hắn không vui nhìn Hàn Băng đang nằm ngủ trong lòng hắn , chân nàng gác lên chân hắn thoải mái vô cùng .

Hắn lướt qua tin nhắn liền thấy tin nhắn của Thiệu Khanh và Vũ Quan Mẫn là nhiều , một vài tin còn lại là của Vũ Vương và tin cuối cùng là của Diệu Dương . Hắn thờ dài vứt điện thoại lên bàn , xoay người ôm nàng ngủ tiếp

.....

Ánh nắng mặt trời từ bên ngoài chiếu rọi vào 2 người . Nàng nhảy cảm khi bị ánh nắng chiếu vào mắt , nhắm mắt quay sang ôm lấy " gối ôm " bên cạnh . Dùng chân chà chà vào " gối ôm " . Phong đang ngủ tự nhiên bị nàng dùng chân đạp vào chân mình thì tỉnh ngủ , mắt nhắm mắt mở nhìn ai đó

_ Ừm..Gối ôm à , sao hôm nay mày to vậy ? _ Vừa ngủ vừa mơ màng hỏi

Mi mắt giật giật . Gì chứ ? Nàng xem hắn là gối ôm ư ? Hắn đưa tay捏 má nàng vài cái

_ Đau

Hàn Băng cuối cùng cũng bị đánh thức , ai oán nhìn tên nằm cạnh bên mình rồi sau đó cả 2 chìm trong im lặng

1 giây

2 giây

3 giây

_ AAAAAAAAAAAAAA Ôi mẹ ơi _ Hàn Băng hét lớn , tay chỉ vào mặt hắn , run rẩy nói

_ Anh... Anh.... Sau anh dám ngủ ở đây ?

Đã ngủ cùng hắn thì cho là không sao đi ? Nhưng sao áo sơ-mi hắn không cài nút nào ? Không lẽ hôm qua nàng đã làm chuyện gì đó với hắn sao ? Nàng không phải sắc nữ nha! Mặt Hàn Băng ngậy ngốc ra hơi ửng hồng lên , chìm trong những suy nghĩ thái quá của mình

Phong thấy phản ứng của nàng như vậy thì chịu không nổi phì cười , cười không ngừng. Haha ... Không phải là nàng đang suy nghĩ những chuyện kia chứ hả ? Thật dễ thương nha

_ Khụ...Khụ ... Thì tôi với em không phải là vợ chồng sao ? _ Hắn nhin cười , ho nhẹ vài tiếng , nói

_ Nói bậy ! Ai cùng anh làm vợ chồng ? _ Hàn Băng chu môi lên tiếng phản bác

_ Dù gì sau này cũng sẽ làm vợ chồng thôi _ Nhật Phong thần nhiên nói , dùng tay trái vuốt tóc của mình

_ Tôi sẽ mãi mãi không thèm làm vợ anh .. ple _ Nàng lè lưỡi trêu hấn

_ Hừ ! Đem qua em không nhớ gì sao ? _ Hấn đưa mặt mình áp sát vào mặt nàng xấu xa hỏi . Thật muốn trêu chọc nàng 1 chút

_ Đem...Đem...qua...tôi...tôi...với..anh...làm gì ? _ Nàng run rẩy nhìn hấn , lấp bắp hỏi, đem qua chẳng biết vì sao cùng hấn ngủ trên giường !?

_ Ai nha...Em không nhớ thì thôi vậy ! Tôi cũng không ngại nói nếu như em muốn biết

_ Không ! Không được nói nữa ! Không được trêu tôi... _ Nàng giận dữ , nước mắt vưon ở khóe mi

Vừa thấy mấy giọt lệ của nàng ở khóe mi , không hiểu sao tâm hấn liền chấn động , sợ sẽ ôm nàng như hôm qua nữa nên hấn liền bỏ đi vào phòng tắm .
Nàng ở ngoài bật cười lớn

_ Hahaha....

.....

_ Tiểu Băng ! Đi uống trà sữa không ? _ Thiệu Khanh từ đằng xa chạy đến ôm lấy vai nàng

_ Ừ ! Tịnh Nhi , cậu đi không ? _ Hàn Băng quay sang hỏi

_ Minh cũng muốn đi nhưng mà ... _ Tịnh Nhi ấp úng

_ Lại chuyện nhà sao ? Đừng nghĩ đến , hôm nay phải đi uống trà sữa cùng mình _ Hàn Băng phán nhanh

_ Tiểu Băng , hôm nay nhìn em vui nhỉ ? _ Vũ Vương cốc nhẹ đầu nàng

_ Đau nha .. _ Hàn Băng chu môi

_ Đau lắm à ? _ Vũ Vương xoa đầu nàng hỏi

_ Phải !!! Đau chết được ... Mua kẹo cho em đi em liền hết đau ? _ Hàn Băng nhõng nhẽo nhìn anh nói

_ Haha..Được rồi ! _ Vũ Vương cưng chiều nói

Tịnh Nhi và Thiệu Khanh đi bên cạnh cũng bật cười theo . Trên sân trường , 4 người vừa đi vừa trò chuyện rất vui vẻ !

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Tại quán trà sữa

_ Tiểu Băng , em uống gì ? _ Vũ Vương ôn nhu hỏi nàng

_ Cho em ly sữa tươi hoa hồng nha _ Nàng chống cằm mỉm cười

_ Hây ! Các người thật là ,... sao lại thể hiện tình cảm ở đây hả ? ...Làm em ghen tị chết được _ Thiệu Khanh thờ dài , vờ giận dữ nói

_ Ừm ! Phải đó ! Làm người ta thật ghen tị mà _ Tịnh Nhi hòa theo Thiệu Khanh thờ dài .

Dù nói vậy chứ thật ra , cô lại nghĩ Hàn Băng hợp với Nhật Phong hơn . Dù sao họ cũng có hôn ước , không sớm thì muộn cũng cưới nhau thôi . Không phải là cô chê Vũ Vương mà là sợ họ không thể cùng nhau phát triển tình cảm thôi

_ Khụ khụ.. Được rồi ! Thế 2 em muốn uống gì ? _ Vũ Vương ho nhẹ vài tiếng , hỏi

_ Ừm ... Xem nào _ Thiệu Khanh suy nghĩ

Hàn Băng thấy vậy , thì thầm vào tai Thiệu Khanh điều gì đó sau đó cả 2 người cười lớn . Vũ Vương ngồi bên cạnh cảm giác có chuyện gì đó sắp xảy ra với mình nên không ngừng đồ mò hỏi . Tịnh Nhi thì đang nhìn lung tung sau đó nói :

_ Em uống trà sữa sâm dứa

_ Ừm ! _ Vũ Vương cười cười

_ Anh kêu chị phục vụ tới đây đi ! _ Hàn Băng nhìn anh nói

_ Phục vụ

_ Dạ , quý khách dùng gì ? _ Cô phục vụ trẻ tuổi đi đến , mỉm cười tươi rói hỏi

_ Cho em ly sữa tươi hoa hồng _ Hàn Băng dịu dàng nói

_ Em ly trà sữa sâm dừa nha _ Tịnh Nhi vui vẻ

_ Cho em cái này , cái này , ừm...cái đó nữa..ừ...đúng vậy , cái đó ... _ Thiệu Khanh cười gian đưa tay chỉ đại lung tung trong thực đơn , sau đó hỏi tiếp :

_ Có kem không chị ?

_ C...Có _ Cô phục vụ thờ dốc , trán đổ đầy mồ hôi khi nhìn thấy Thiệu Khanh chỉ lung tung trong thực đơn .

Vũ Vương ngồi bên cạnh toát mồ hôi lạnh,thầm rửa Thiệu Khanh cố tình chơi mình.Tịnh Nhi nhìn Thiệu Khanh chỉ lung tung suýt ngất xỉu,Hàn Băng thì thoải mái tay chống cằm , đầu hơi nghiêng nhìn , mái tóc nâu đỏ xõa tung xuống , môi mỏng tự giác hiện lên nụ cười bán nguyệt . Sau đó lên tiếng nói :

_ Vậy cho em 5 ly kem vani , 5 socola , 5 kem Sundae , 5 Kem Swensen's ,..... à, và cho tụi em chút thức ăn nữa nha !

Cô phục vụ không ngừng viết vào giấy , sau đó ráng nặn ra nụ cười hết sức có thể:

_ Quý khách đợi 1 chút nha !

Khi cô phục vụ đi rồi , Vũ Vương mới tức giận rít lên :

_ Vương Hàn Băng , Quan Thiệu Khanh....

_ Dạ ? _ Nàng nhìn anh , ngốc nghếch hỏi

_ Sao anh ? _ Thiệu Khanh chớp chớp mắt

_ Hai em cố tình chơi anh phải không hả ? _ Lửa giận bùng lên trong mắt anh

_ Hihi , có đâu anh !!! Dù sao hôm nay anh cũng khao tụi em mà ! _ Nàng cười hi hi nói

Vũ Vương miễn cưỡng tha thứ . Anh không phải keo kiệt nhưng mà bây giờ chính anh đang bị nàng cùng Thiệu Khanh trêu chọc nha . Đúng là 2 tiểu yêu tinh đáng ghét mà

2 tiếng sau

_ Mình ngồi đây được bao lâu rồi nhỉ ? _ Tịnh Nhi hỏi

_ À không lâu lắm . Được khoảng 2 tiếng 50 phút 37 giây rồi !! Giờ thì đã là 38 giây _ Hàn Băng mơ màng trả lời

_ Haiz ... vậy giờ mau mau tính tiền đi _ Tịnh Nhi vui vẻ nói

_ Phục vụ , tính tiền _ Thiệu Khanh gọi

_ Dạ của quý khách là 1.900.879 _ Cô phục vụ đưa giấy thanh toán của Vũ Vương

Anh nhìn mà suýt nữa mắt lọt ra ngoài. Ha , hay thật ! Chỉ một buổi đi uống trà sữa mà trên cả triệu bạc , thật khủng khiếp mà . Anh âm thầm thở dài , rút thẻ ATM ra đưa cho cô phục vụ , nói :

_ Những phần còn lại , gói đem về

_ Vâng !

5 phút sau

_ Đây là tiền dư của quý khách _ Cô ta đưa lại thẻ ATM cho Vũ Vương lại còn kèm theo tờ giấy viết số điện thoại miễn phí của cô . Thấy thế , Vũ Vương nhếch miệng cười đều. Khi rời bàn , anh đến gần 1 ông khách khoảng 68 tuổi , nói :

_ Cô phục vụ kia nhờ tôi đưa cho ông !

Cảm ơn Mặt lão ta hớn hờ , rồi rít cảm ơn anh

.....

Tại nhà

_Vũ Nhật Phong !!! _Nàng lôi họ tên của hấn ra gọi

_Gi ? _Hấn đang đọc báo , nghe nàng gọi như vậy liền có chút không vui

_Tôi muốn hoa hồng xanh !

_Nhà em có đây mà ! _Hấn bỏ báo xuống nhìn nàng

_Nhưng bây giờ tôi rất ít về nhà !! _Nàng khó chịu ngồi xuống so-pha

_Thế em muốn gì ? _Hấn hỏi thẳng

_Trồng hoa hồng xanh ! _Nàng trả lời

_Ở đâu ?

_Vườn nhà anh đó !!! Được không ? _Nàng hỏi

_Tùy ! _Nói rồi hấn cầm báo đọc tiếp

Thấy vậy , nàng tức giận , dậm chân bỏ đi lên phòng , miệng không ngừng mắng :

_Tên xấu xa , tên đáng ghét , tên keo kiệt,...Ta ghét người , ta băm người ra làm thịt viên , chiên lên..... AAAAAA ... Người dám không cho bọn cô nương trồng hoa hồng xanh ?! Vũ Nhật Phong... chờ đó

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

1 tuần hơn sau đó

Hàn Băng đang đi dạo trên một con đường mà chính bản thân mình cũng không biết.Nàng mặc chiếc áo sơ mi voan cát tay dài màu trắng mix với quần jean dài 1 nút màu đen , tai đeo headphone vừa đi vừa nghe nhạc .

Cộp ... Cộp

Nàng dừng lại trước một con hẻm nhỏ ít người qua lại . Đôi mắt xanh sâu thẳm nhìn thật lâu rồi bước vào thong thả phán 1 câu rất ư là lãng xẹt:

_Trong này chắc ...không có ai !!!

Mà bản thân nàng cũng không ngờ rằng từ khi nàng bước ra khỏi nhà liền có người theo nàng , quan sát từng hành động của nàng...

_Mẹ nó , nó không biết mệt hay sao mà đi lòng vòng này giờ ! _Tên đàn ông đó bất mãn lẩm bẩm

Vô tình đụng phải thùng rác làm nó ngã cái rầm . Hàn Băng giật mình , quay lại nhìn thì không thể có ai chỉ thấy con mèo chạy đi . Ánh mắt nàng hơi lóe sáng 1 chút liền biến mất.Tên đàn ông kia vội vã núp vào trong góc tường , thấy im lặng mới dám thò đầu ra nhìn người con gái đang bấm điện thoại

_Ra đi !! _Giọng nói trong trẻo vang lên

Oa mẹ nó , nhận ra rồi à !

_ Chào cô bé !! _ Tên đàn ông đó cười cười

Nàng vừa liếc nhìn qua liền sững sờ ! Gì đây ? Hắn là ai vậy ? Đẹp trai như thế cơ à? Nhưng mà hắn ta theo dõi mình này giờ thì chắc hẳn là người ác rồi . Hàn Băng mở miệng hỏi , vờ làm bộ mặt sợ hãi :

_ Anh là....tên quấy rối tình dục à ? Hay là biến thái ?

_ Ách.....Mẹ nó , cô bé điên à ? _ Vừa nghe câu hỏi của nàng , anh liền muốn đập đầu vào tường cho chết đi . Tức giận rống lên

_ Hờ hờ Không phải sao ? Không lẽ mình sai hả trời !? _ Hàn Băng chưng ra vẻ suy tư , ánh mắt nhìn tên đàn ông đứng đó

Bất gặp ánh mắt của nàng , anh ta không thể nhìn ra được điều gì . Cảm giác như bị nhìn thấu tất cả , tâm hơi run run . Bỗng nhiên nàng hỏi :

_ Anh tên gì vậy ? Nhà ở đâu ? Bao nhiêu tuổi ? Đã có người yêu chưa ?

_ Lãnh Quân Hy , 26 tuổi ! _ Quân Hy trả lời qua loa , về phần người yêu hắn ta lại càng không thể trả lời

_ Oh ! Lãnh Quân Hy sao ? 26 tuổi à ? Chú ơi chú....Sao chú đi theo cháu vậy ? _ Hàn Băng nhếch miệng hỏi

_ Cô.....Cô.... _ Lãnh Quân Hy nhất thời tức giận không biết nói gì . Hừ ! Quân Hy anh đây đẹp trai như thế này , chỉ mới 26 tuổi liền bị cô nhóc đáng chết này gọi là chú...Thật sự là nhục nhã mà...

_ Dạ ? Cháu còn trẻ mà chú...Sao lại gọi cháu là cô chứ ? _ Hàn Băng đưa tay dụi mắt như là khóc rất thương tâm .

Hừ !! Mà nàng đâu có biết Quân Hy hắn ta không sợ trời không sợ đất chỉ sợ con gái khóc , vừa thấy nàng khóc Quân Hy giật mình , lúng túng nói :

_ Cô bé à...Làm ơn đừng có khóc Chỉ cần cô đừng khóc cô muốn gì tôi cũng sẽ cho ...

_ Chú nói thật không ? _ Hàn Băng ngược mặt nhìn

_ Thật !!! Chỉ cần cô đừng khóc

_ Ngoéo tay đi _ Nàng đưa ngón tay út ra trước mặt Quân Hy

_ Ủ _ Không chút chần chừ , anh liền ngoéo tay nàng

_ Chú à ! Tôi...muốn ăn kem ... _ Nàng chớp mắt

_ Được , thì đi ăn kem ! _ Quân Hy rút tay vào túi quần

.....

_ Oa~ Ngon quá _ Hàn Băng cười toe toét , nàng đưa đầu lưỡi khẽ liếm cánh môi , chớp chớp mắt nhìn Quân Hy

Lãnh Quân Hy nhìn nàng chăm chăm như thể nàng là một sinh vật lạ từ người ngoài hành tinh vào Trái Đất .

_ Chú ...Chú bây giờ đi đâu vậy ? _ Hàn Băng thấy Quân Hy nhìn mình như vậy liền có chút khó chịu , hỏi

_ Tôi đến công ty ! _ Quân Hy trả lời

_ Là công ty gì vậy chú ? _ Nàng vừa ăn kem vừa hỏi

_ FIO

_ Oh !! Con đi cùng được không ?

_ Ủ ! _ Quân Hy cười cười

.....

_ Trời !!! Đây là công ty của tên Vũ Nhật Phong mà _ Hàn Băng hoảng hốt kêu lớn

_ Cô biết Vũ Nhật Phong à ? _ Lãnh Quân Hy ngạc nhiên

_ Dạ ! _ Nàng thở dài thườn thượt sau đó lên tiếng _ Chú , con phải về rồi ! Khi khác gặp nha ...

Hàn Băng vừa định chạy thì hắn nắm cánh tay nàng hỏi :

_ Cô tên gì ? Bao nhiêu tuổi ?

_ Hàn Băng - Vương Hàn Băng , 20 tuổi !

Nói xong nàng liền chạy vụt đi , mái tóc nâu đỏ khẽ bay trong gió khiến Quân Hy có chút ngỡ ngàng nhưng nhanh chóng trở lại bình thường bước vào thang máy lên phòng TỔNG GIÁM ĐỐC

Cạch

_ Phong , xem ai tới đây ! _ Lãnh Quân Hy tươi cười bước vào

_ Quân Hy , tới rồi à ? _ Hấn bước đến ngồi trên ghế sa-long

_Ừ ! _ Quân Hy ngồi xuống ghế , chân bắt chéo nhau , nói :

_ Phong , cậu có biết tớ khi này gặp ai không ?

_ Là ai vậy ? _ Hấn dùng tay nói lỏng cà vạt hỏi

_ Là 1 cô gái rất xinh đẹp mà khá là ma mãnh _ Lãnh Quân Hy cười nói . Kể hết cho hấn nghe từ đầu đến cuối

_ Haha , thì ra cậu còn bị nữ nhân khác gọi là chú ... Haha _ Hấn bật cười lớn

_ Hừ !! cô nhóc đó là sinh viên tròn 20 tuổi . Tớ chỉ hơn có 6 tuổi cô nhóc cứ nhiên gọi tớ là chú Tức chết tớ mà....

Nhật Phong nghe vậy có chút nhũn mỳ . Sinh viên ? Không phải là Hàn Băng chứ? Nghe Quân Hy kể , hấn có cảm giác người mà Quân Hy đang nói chính là Hàn Băng nhưng để chắc chắn , Phong hỏi :

_ Cô gái đó tên gì ?

_ Vương Hàn Băng _ Vừa nói ra tên của nàng , sắc mặt hấn liền tối sầm lại , đưa mắt nhìn Quân Hy thì thấy hấn ta mỉm cười như đang nghĩ đến Hàn Băng thì hấn càng tức giận nhưng vẫn phải nhịn xuống nói :

_Ừ !

_ Tớ cảm thấy thích cô bé đó ! _ Lãnh Quân Hy thoải mái nói nhưng anh không biết rằng điều này khiến hấn rất khó chịu

_ À...Ừ...Nhưng sao cậu gặp được cô ta ? _ Hấn hỏi

_ Theo dõi...Từ nhà cậu.... _ Lãnh Quân Hy thần nhiên nhấp một ngụm trà nói

_ Hừ ...! Đã sớm biết cô ta bước ra từ nhà tớ mà còn nói nhảm... _ Nhật Phong khó chịu nhìn Quân Hy

_ Haha...Chỉ là tiện đường đi ngang thôi... Ê ! Cô nhóc đó là tình nhân của cậu à ? _ Quân Hy nhướn mày hỏi

_ Không ! Là Hôn thê !

_Ừ...Hà ? Cái gì ?...Hôn thê á ? _ Quân Hy sững sốt , tròn to mắt nhìn

_ Bất đắc dĩ thôi ! _ Hấn thở dài nói _ Nhưng sao cậu đi theo cô ta ?

_ Bí mật !!! _ Lãnh Quân Hy làm vẻ kì bí , ánh mắt sâu khó đoán nhưng hấn cũng không quan tâm nhiều

_ Vậy nhường cô nhóc đó cho tớ đi ! _ Một lần nữa Quân Hy lại lên tiếng , giọng nói rất nghiêm túc

_ Thì ra cậu còn sở thích...dùng đồ thừa... _ Nhật Phong nhếch miệng

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

_ Hừ !! Tớ không hứng dùng đồ thừa của cậu nha...Nhưng cô nhóc này thì khác...Thậm chí để tớ cưới cô nhóc đó luôn càng tốt... _ Lãnh Quân Hy trong

lòng vui vẻ

Chỉ mới nghe như vậy , tâm hần liền lạnh . Chết tiệt , cái nữ nhân này.. Vì cái gì mà cư nhiên được nhiều nam nhân để ý như vậy chứ ? Giọng hần sớm không còn như lúc đầu, đã lạnh nay lại lạnh hơn :

_Đợi 6 tháng nữa đi..Muốn cưới thì cứ cưới

_Được ! Nhưng tớ vẫn có quyền qua lại với Hàn Băng ? _ Mắt Lãnh Quân Hy quan sát vẻ mặt của hần hỏi

_.....

Nhất thời hần không biết nói gì . Thật ra là hần không hẳn ghét nàng chỉ là cái vẻ hờ hững của nàng khiến hần có chút chán ghét . Nhưng là vì càng ngày thấy nàng càng thủ vị nên hần quyết định giữ nàng bên cạnh chơi đùa 1 chút . Trong lòng hần mong nàng có thể mở rộng lòng đối xử với hần như những người khác . Hứa Diệu Dương trong lòng nàng đứng ở vị trí khá cao ... Thượng Vũ Vương được nàng tin tưởng rất nhiều .. Không nghĩ được hần ta trong lòng nàng là anh trai hay người yêu ? Bây giờ lại thêm Lãnh Quân Hy.....

Mặc kệ mọi chuyện thế nào . Dù sau hần cũng sẽ không động tâm vì một người phụ nữ như vậy được . Cuộc đời này thoải mái như vậy , cưới vợ về không phải là tự giam cầm mình sao ? Bây giờ , việc hần cần làm chính là làm cho Lạc Tuấn thân bại danh liệt , mãi mãi không ngẩng đầu lên nhìn được .

_Này !! Còn nghe không vậy ? _ Lãnh Quân Hy có chút tức giận hỏi . Hần rõ ràng đang nói chuyện với mình mà lại đi nghĩ đến chuyện khác , xem anh như người vô hình thật đáng chết

_Ừ !! Có thể qua lại cùng cô ta . _ Hần cuối cùng cũng trả lời

_Tốt... _ Lãnh Quân Hy cười khanh khách , sau đó hỏi :

_Chuyện của Lạc Tuấn sao rồi ?

_Tớ nhất định khiến hần sống không bằng chết ! _ Giọng nói lãnh đạm vang lên , đôi mắt nâu khói lóe lên tia sáng kì dị

.....

3 ngày sau

_A A A A A

Choang..Choang

Trong 1 căn phòng tối đen như mực , có 1 giọng hét của người đàn ông khoảng 50 tuổi . Hần ta như 1 con dã thú quơ quào mọi thứ , hất tất cả đồ đạc xuống đất . Đầu tóc rối bù , mắt thâm quầng như nhiều ngày không ngủ .

_Tại sao ? Tại sao ? _ Lạc Tuấn run rẩy , như điên như khùng nói nhảm 1 mình

Rầm

Một người thanh niên bước vào cùng 1 đám người . Sắc mặt hần lạnh nhạt , đi đến bên ghế ngồi , nhìn căn phòng , lạnh nhạt kêu :

_Lạc tổng !

Vừa nghe được giọng nói đó , Lạc Tuấn điên cuồng chạy đến , siết chặt cổ áo Phong la lớn :

_Mày...Mày mau trả lại mọi thứ cho tao !! Vũ Nhật Phong , mày không thể lấy đi tất cả của tao ... Không thể....

Phong ngồi đó , không nhút nhát , mặc hần ta siết cổ áo mình giật như điên . Lặng lẽ mở miệng :

_Tôi có lấy thứ gì của ông sao ? Vì sao lại nói tôi như vậy ?

_Mày đừng nói dối...Mày đã cho gián điệp vào công ty tao , từng bước dụ tao vào tròng , để tao đầu tư vào những công trình xây dựng ,....Sau lưng tao từng bước lấy hết tiền , cổ phiếu của taoPhải không ? Hả ?

_Vì sao nói là tôi cho gián điệp vào ? Chứng cứ đâu ? _Nhật Phong gỡ tay Lạc Tuấn ra , nhếch môi hỏi

Nghe hần hỏi , Lạc Tuấn sững người . Chứng cứ đâu ? Hần ta đâu có ..Nhưng hần ta chắc chắn rằng do Vũ Nhật Phong hại hần mà !

_Không có ? _ Phong đứng dậy , như cười như không hỏi

Lạc Tuấn suy sụp ngồi xuống đất , sợ hãi run rẩy từng đợt . Quỳ dưới chân Phong , hần ta lo lắng van cầu

_ Cho tôi một con đường sống , tôi...tôi không muốn ở tù,.....

_Ồ !! Nhưng bây giờ làm sao đây ? _ Phong liếc Lạc Tuấn quỳ dưới chân mình hỏi

_Tôi có đứa con gái , nó...nó rất xinh đẹp Tôi có thể bán nó cho cậu ...Cậu làm gì nó cũng được ..Chỉ van xin cậu tha cho tôi... _ Lạc Tuấn vô si , không thương tiếc , đem đứa con gái của mình ra bán của Phong

_ Chắc...Chắc...Nhưng mà tôi lại có hôn thê rồi ! _ Trong lòng hắn thầm khinh tên đàn ông quỳ dưới chân mình , vì bản thân liền bán con gái của hắn ta cho mình . Đúng là người cha vô liêm sỉ mà

_Vậy.... cậu có thể cho con tôi làm tình nhân cũng được _ Lạc Tuấn không suy nghĩ nhiều liền nói

_ Thế...con ông tên gì ? _ Vũ Nhật Phong nhướn mi hỏi

_ Từ Vân Kha !

.....

Cộp...Cộp

Cạch

Vừa mở cửa thư phòng hắn liền thấy 1 cô gái có mái tóc nâu đỏ xõa dài , một thân mặc áo 2 dây màu trắng và chiếc váy ngắn màu xanh lam đang đứng trên ghế vuton tay với lấy 1 cuốn sách nào đó .

_Haiz...Tức chết mà ! Sao vẫn trong lấy được chứ ?

Phong đi từng chút đến gần chỗ nàng , đứng bên dưới Hàn Băng đưa mắt nhìn lên thì liền thấy....quần nhỏ màu hồng nhạt của nàng ... Mặt hắn đỏ ửng lên nhưng lại không hề cúi đầu xuống hay quay đầu đi mà mắt cứ nhìn chằm chằm vào.....quần nhỏ của nàng.

Cảm nhận được ánh mắt nóng rực nào đang nhìn mình , nàng liền đưa mắt nhìn xung quanh và cuối cùng nhìn xuống bên dưới liền thấy Vũ Nhật Phong đang nhìn. sắc mặt nàng tái nhợt đi

_Biến thái...Anh nhìn cái gì vậy hả ? Tên đáng chết này !! A A A

Hàn Băng liền nhảy xuống đất , trừng mắt nhìn hắn mà quát . Chưa nói được gì nhiều mà chửi chưa đã miệng thì hắn đã ôm lấy , đẩy nàng nằm lên bàn , cuối xuống hôn mãnh liệt . Vì chưa kịp chuẩn bị gì nên nàng đơ người , nàng há miệng ra để thở Phong liền đưa lưỡi vào bên trong , cùm nàng dầy đưa , müt lấy cánh môi sưng đỏ của nàng hắn rất thoải mái .

Bàn tay hắn dôi đi lung tung trên người nàng , nhẹ nhàng vuốt ve . Đôi môi hắn như đánh bất tỉnh não của nàng khiến Hàn Băng không làm gì được , mơ hồ còn dùng lưỡi mình quấn lấy lưỡi của hắn mà dầy đưa . Cảm nhận được thiên hạ trong lòng mình đang đập lại nên hắn càng cuồng dã . Tay kéo áo nàng lên nhẹ nhàng xoa nắn bộ ngực mềm mại khiến nàng run lên . Môi Phong dôi đến cổ nàng nhẹ nhàng cắn müt , thì thầm gọi :

_Tiểu Băng....Tiểu Băng..

_Ừ...Đừng có xoa ...như vậyThật đau...Bỏ tay ra đi _Nàng nhăn mặt , khẽ khoáng nghị . Chưa có người con trai nào chạm vào cơ thể nàng như vậy . Hắn là người mà nàng chán ghét nhất mà cũng là người đầu tiên chạm vào cơ thể nàng .

_Đau sao ? _ Nghe nàng nói , tay hắn dịu dàng lại , dịu dàng hỏi . Đôi mắt nâu khói hiện lên tia mị hoặc

_Ừm.. _ Hàn Băng ngửa đầu lên thờ dốc

Mắt hắn tối sầm lại , nhìn gương mặt đỏ hồng của nàng , hắn càng thêm thích . Bàn tay lại dôi xuống vuốt ve vòng eo thon gọn của nàng rồi lại tiếp tục đi xuống phía dưới . Bàn tay hắn vuốt ve cặp đùi trắng của nàng khiến nàng như bưng tỉnh , vội đẩy hắn ra :

_Chết tiệt , đừng đụng đến tôi ! Dê xôm , biến thái ,

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Bất ngờ bị nàng đẩy ra , hấn hơi lui lại vài bước . Trong lòng liền cảm thấy mất mát , buồn bã nhưng khuôn mặt vẫn lạnh lùng như lúc đầu :

_ Muốn lấy sách gì ? Nói đi , tôi lấy cho !

_ Sách...Sách kinh tế... _ Hàn Băng trừng mắt nhìn hấn . Tên đáng ghét nàng , hấn lợi dụng nàng không tập trung mà ăn đậu hủ của nàng nha . Huhu , thật là thương tâm mà

Con nhỏ này , sách kinh tế cả đống kia , ai mà biết nàng muốn lấy cuốn nào chứ , nghiêng răng :

_ Không biết nói tên ra à ? Vậy chỉ đi , tôi lấy cho

_ Kệ 5 tầng 4 cuốn 34 _ Nàng ở dưới chỉ trỏ

Vũ Nhật Phong rất nhanh lấy cuốn sách đưa cho nàng . Lạnh lùng bước đi chỗ khác tìm sách đọc . Hàn Băng nhìn hấn bùi môi rồi gương mặt lộ vẻ gian xảo , đi ra khỏi thư phòng . Hấn ngồi trong thư phòng đọc sách mà đầu óc lại bay đến chỗ nàng . Thật đáng giận mà , hấn gần ăn được nàng rồi ...cơ mà tự nhiên bị đẩy ra . Tiếc thật !!!

15 phút sau

Cạch

_ Phong ! _ Một giọng nói ngọt ngào vang lên khiến hấn giật mình , đưa mắt liếc nhìn về phía cửa

_ Người ta pha cà phê cho anh nè _ Hàn Băng thấy hấn không phản ứng gì thì tiếp tục nói

Hấn vẫn " chung thủy " với im lặng , không nói gì mà cứ nhìn chằm chằm nàng . Thấy vậy nàng hỏi :

_ Mặt em dính gì à ? _ Nói xong liền đưa tay còn lại xoa mặt mình

Hừ ! Cái gì đâu mà nhìn , muốn tiểu thư ta móc mắt à . Đúng là dê xồm mà , chồng tương lai của nàng đây sao ? Thà cười ăn xin còn sướng hơn . =.=" Nhưng vẫn nở ra nụ cười bán nguyệt , đem cà phê đến chỗ hấn ngồi . Bất chợt , nàng ngã nhào vào lòng hấn , cà phê vang tứ tung , dính lên áo sơ-mi trắng của Phong , ly rơi xuống đất vỡ hết tạo ra những âm thanh choáng cả tai

_ Á ... Chết rồi ! Anh có sao không ? Thật xin lỗi , em là không cố ý ..." Mà là cố tình" _Hàn Băng luống cuống chân tay , đưa tay lau chỗ cà phê dính trên áo của hấn khiến nó càng dơ thêm , nhìn không ra cái gì.Câu nói " Mà là cố tình " của nàng nói nhỏ như muỗi kêu , không ai nghe được

_ Trời ơi ! mặt anh còn dính cà phê nữa kia , mau quay lại đây em lau cho _ Vừa nói vừa đưa bàn tay dính cà phê của mình ra chùi chùi lau lau trên mặt hấn . Thật không biết liệu có ai nhận ra đây là Phong thiếu gia đẹp trai , muốn làm gì là làm đó ,.. không nhỉ ?

Mà nãy giờ nàng cũng không để ý sắc mặt của hấn dần đã biến thành màu đen rồi . Không cần nói hấn cũng biết tiểu nha đầu này là đang cố tình chơi hấn mà . Bộ không còn gì làm sao ? Vờ lo lắng lau tới lau lui , chùi tới chùi lui khiến hấn không ra một cái gì . Thậm chí đưa tay vò tóc hấn nữa chứ ..

_ VƯƠNG HÀN BĂNG , CÔ MUỐN CHẾT PHẢI KHÔNG ? _ Giọng nói lãnh lẽo cùng đôi mắt chứa đầy lửa giận , hấn rống lên

_ Ách...Tôi..Tôi nào có cố ý... Th...Thật.... _Hàn Băng hơi run rẩy , mắt giật giật lùi lại phía sau nhưng khi vừa thấy hấn đứng dậy liền la toáng lên , chạy đi mất :

_ Á trời ơi ! Tôi không làm gì hết...Tôi không quen anh....Đừng đánh tôi..Á Á

Rầm

Cánh cửa đóng lại 1 cái " rầm " , mặt hấn đằng đằng sát khí nhìn về phía cửa .

Hàn Băng cô nhớ đó , dám chọc tới tôi . Cô nhất định chán sống rồi

.....

_ Haha...Bỏn tiểu thư ta hiện giờ rất thoải mái nha...Ăn đậu hủ ta sao ? Ta cho người thừa _ Nàng ở trong phòng ngồi tự kỉ cười nói một mình

Nàng nằm trên giường , mặc bộ đầm dài tới đầu gối màu kem , tay áo dài có viền hoa , cổ áo hơi trễ xuống , đính ngọc trai . Phần eo có thắt 1 cái nơ khá to ở bên trái . Mái tóc nâu đỏ búi cao . Không ngừng nhớ lại hình ảnh mình chơi hấn 1 vố khiến nàng không ngừng cười được . Đi tay lấy cái laptop màu xanh lam ở trên bàn , nàng ngồi dậy , khoanh 2 chân, đặt máy tính lên đùi lướt facebook .

_ A, có lời mời kết bạn !

Nàng nhìn màn hình laptop không khỏi cười thầm , sao mà nhìn lời mời kết bạn , hộp thư , thông báo thế nhỉ ? Chỉ mới không onl ba ngày thôi mà .

<< Xin chào >>

Nick "Quân Hy handsome" to ðùng ðập vào mắt khiến Hàn Băng sùng sốt nhưng môi nở nụ cười bán nguyệt nhún lại :

<< Chào chú ! ^^ ! Sao chú biết nick cháu hay vậy ? >>

<< Chỉ cần tôi muốn biết thì liền biết >>

<< Haha...Thế cơ à ? Vậy giờ chú...đi ngủ đi >>

<< =.= " Ê , trót quớt à , chưa ăn tối mà ngủ cái gì >>

<< Chú à !!! Bạn bè chú sao toàn nữ không vậy ? Chú già rồi mà chơi facebook làm gì ? >>

<< Thì tôi ðẹp trai đương nhiên phải có nhiều em kết bạn , tôi chỉ 26 tuổi chứ già gì ? Gọi 1 tiếng anh cũng khó à ? >>

<< Qe...Qe.... >>

<< Gì vậy ? >>

<< Câu chú nói làm cháu bệnh mắt >>

Hàn Băng cười tươi rói , gương mặt lộ ra sự mỉa mỉnh , quậy phá , tay không ngừng bấm " lách cách " trên bàn phím mà không để ý rằng có 1 người ðang ðứng trước cửa phòng nhìn nàng nhưng sắc mặt cực kì khó coi .

Trở lại cuộc chat facebook của Lãnh Quân Hy cùng Vương Hàn Băng

<< Hừ ! Gọi thì gọi ! Thế anh trả lời em câu này coi , sao mấy hôm trước đi theo em ? >>

<< Bí mật ! >>

<< Bí mật thì bật mí đi >>

<< Không !! Rồi em cũng biết thôi ! Không cần gấp gấp nha >>

<< Xi ... >>

<< Ê !!! Để anh ðoán xem nha , tên Phong chắc ðang ðứng ở ðâu trong phòng nhìn em phải không ? >>

Thấy Quân Hy nhún như vậy , nàng liền ðưa mắt nhìn ra phía cửa thì nhìn thấy ánh mắt lạnh lẽo của ai ðó ðang chiếu thẳng vào mình , bất giác run lên , mắt giật giật vài cái . Cuối ðầu xuống nhún nhanh :

<< Anh nói thật...Chuẩn >.< >>

Nhún vừa xong liền tắt máy ngay , mau mau ôm gối nằm xuống trùm mền ngủ . Hấn thấy hành ðộng của nàng thì nhếch miệng cười , ngủ à ? Nãy giờ ðứng trước cửa gần cả tiếng ðồng hồ mà không thể ngủ gì . Vừa nhìn thấy hấn liền nằm lẩn ra ngủ

....

_ Này ! _ Giọng nói hấn có chút ôn nhu nhưng khó nghe thấy

_ Tôi - Ngủ - Rồi

_Con heo ngu ngốc _ Hấn không tiếc lời phun ra 4 chữ

Bạn ðang ðọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* ðược tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Cốp...Cốp...Cốp

Hàn Băng ðưa tay ðánh không ngừng vào ðầu của Phong . Nàng tức giận , nghiến răng ðánh cốp cốp vào ðầu hấn . Hứ , sao hấn dám nói nàng là con heo ngu ngốc chứ ! A A A A. Còn hấn thì ...ðứng trơ trơ như tượng , không phản ứng gì , mặc cho nàng ðánh vào ðầu mình

1 phút

2 phút

3 phút

_Oaoa...Huhuhu

Hàn Băng ngồi xuống giường khóc lớn . Thấy vậy hần không những không thêm nhìn mà còn cầm lấy cánh tay phải của nàng siết chặt , nghiến răng quát :

_Con nhỏ đáng chết này !!

_Gi hã ? _ Tay Hàn Băng bị hần siết chặt đau quá nên nhắm mắt lại _ biết đau không bỏ ra coi

Tay hần tăng thêm lực , hơn 5 phút sau thì đẩy mạnh nàng ra giường rồi bỏ đi . Lúc phong vừa bước ra khỏi phòng thì Hàn Băng ngồi dậy , nhắm mắt xoa cổ tay . Vết hằn đỏ đậm thậm chí còn chút tơ máu . Bậm môi , lấy dầu ra xoa vào cổ tay :

_A...Đau quá !!! Hic ...Chắc trật cổ tay rồi...

Quá đáng chết !! Bại hoại !! Hần nghĩ hần là gì chứ ? Sao dám đối xử như vậy với mình?Minh có làm gì hần đâu chứ Rõ ràng chẳng làm gì mà

.....

Ring..Ring..

Liếc mắt nhìn tên người gọi , lạnh lùng nhún nút trả lời :

_Gi ?

_Phong , anh qua với người ta đi...Người ta nhớ anh quá à... _ Giọng của Hạ Tư Vũ ồm ồm bên kia truyền qua

Hần không trả lại mà lập tức tắt máy bỏ đi . Đợi hần đi rồi nàng mới mở cửa , lườm , liếc đã đời rồi mới nói :

_Đi luôn đi , về làm gì ? Mặc công " người đẹp " gọi hoài... Xí

.....

Cạch

_Phong

Hạ Tư Vũ nhào vào lòng hần thâm tình gọi tên , vẻ mặt của hần cũng không có chút thay đổi gì . Hơi đầy Hạ Tư Vũ , hần nói :

_Có chuyện gì mà gọi vào giờ này ?

_Anh ! Anh không thương em nữa hả ? _ Hạ Tư Vũ ôm lấy cánh tay hần , vẻ mặt thương tâm

Hần kéo tay của cô ra , nằm xuống giường nói :

_Anh mệt !! Đừng làm phiền anh nữa

Thấy hần không để ý mình , Hạ Tư Vũ tức giận nhưng vẫn không làm gì được hần .

Rõ ràng là hôm nay cô mặc đầm lục mỏng manh , thân mình nóng bỏng như vậy mà hần không thêm để ý ?! Liệu hần có là đàn ông không trời ?

Hần thật ra thì không có ngủ , chỉ nằm nhắm mắt cho có lệ vậy thôi . Hành động bất mãn của Hạ Tư Vũ hần đều thấy hết nhưng vẫn mặc kệ cô ta .

.....

Tít...Tít

_Ừ ?

Hàn Băng khẽ xoay người , vòng tay ôm lấy con gấu bông to to nằm cạnh bên . Mặt dựa vào má của con gấu ngủ ngon lành , khóe môi hơi cong lên . Đang ngủ ngon thì điện thoại không ngừng kêu tí tí khiến nàng phải thức giấc , bàn tay mò lung tung lấy di động

<< Chúc bé ngủ ngon >>

_ Ừm, ai vậy ta ? _ Mắt nhắm mắt mở nhìn số điện thoại

Nàng bấm lại số điện thoại của người gửi tin nhắn gọi lại nhưng bên kia không nghe máy . Cứ như là chưa từng tồn tại khiến nàng khó chịu nhắm mắt nhưng lại không thể ngủ tiếp , cứ thế trơ mắt tới sáng mà không biết rằng người bên kia đang nở nụ cười

.....

_ Vương Hàn Băng...cậu đứng lại cho tôi ngay _ Giọng của Thiệu Khanh như " khủng long gào thét " vang lên khiến tất cả mọi người phải quay lại nhìn từ nàng . Hàn Băng vẫn bình tĩnh , vẻ mặt lơ đãng , hai tay đút trong túi quần đi thong thả .

_ Tại sao hôm qua không gọi điện thoại cho tớ ? _ Thiệu Khanh đứng đằng sau lưng nàng , tức giận hỏi

Hàn Băng thở dài , quay đầu lại :

_ Tớ mệt...Buồn ngủ quá à!!!

_ AAAAAA ... Mắt...Mắt cậu ? _ Thiệu Khanh thét lên

_ Có làm sao không ? _ Tịnh Nhi đằng sau đi đến , lo lắng hỏi , sau đó mi mi giật giật _ Sao mắt cậu giống Panda " bầm mắt " vậy ?

_ Tiểu Băng , em mệt à ? Mắt làm sao vậy ? _ Vũ Vương đưa tay lên trán nàng , dịu dàng hỏi

_ Ừm ? Tối qua không ngủ được ! Lên lớp trước đây _ Nói rồi nàng mệt mỏi bỏ đi lên lớp . Trong lòng thở dài , tối hôm qua không ngủ được , khó chịu quá ...

.....

_ Oáp.... _ Hàn Băng đưa tay che miệng ngáp rồi lại gục đầu xuống bàn lơ mơ ngủ .

_ Vương Hàn Băng lên làm bài toán này cho cô ! _ Giọng cô Toán vang lên , cả lớp quay đầu lại nhìn người đang nằm ngủ trên bàn .

_ Ê...Băng...Dậy đi....Dậy đi _ Thiệu Khanh đưa tay khều khều tay Hàn Băng

_ Ừm !!! _ Nàng nhăn mặt , khó chịu đứng dậy cầm vở đi lên bàn giáo viên , không nhìn gì tới bà cô , cầm viên phấn làm bài trên bảng ... Được nửa bài thì

Bịch....

Và tình hình bây giờ chính là Hàn Băng đang nằm ngất xỉu trên mặt đất , trán đỏ đầy mồ hôi , gương mặt tái nhợt .

_ Hàn Băng !!!

Thiệu Khanh vội vã chạy đến đỡ lấy Hàn Băng , hét lớn , giọng điệu mất bình tĩnh :

_ Nhanh lên .. giúp tôi đưa Hàn Băng vào phòng y tế coi... !

Tiếng hét của Thiệu Khanh lúc này làm cho tất cả mọi người trong lớp thất kinh , vội vã , ồn ào , rủ nhau đưa Hàn Băng vào phòng y tế .

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Phòng y tế

_ Cô ơi ! Bạn em có bị làm sao không cô ? _ Thiệu Khanh lo lắng , mắt long lanh nước

_ À , bạn em do thiếu ngủ với sốt nên mới ngất thôi . _ Cô y tế đẩy gọng kính lên nói , sau đó đưa vài viên thuốc cho Thiệu Khanh nói : _ Khi nào em ấy dậy , cho em ấy uống thuốc nhé

_ Vâng ạ . _ Quay sang nhìn cả lớp _ Các bạn về lớp học trước đi , mình ở lại đây được rồi

_ Nhưng...Vậy cậu ở lại nhé _ Một bạn nữ khẽ nói rồi cùng cả lớp đi về

Nhìn cô y tá đi ra ngoài , Thiệu Khanh ngồi xuống cạnh giường của Hàn Băng , đưa tay vuốt tóc của nàng , đôi mắt to tròn bị sự lo lắng lấp đầy . Làm sao mà cô không hiểu rõ chứ , Hàn Băng rất hay dễ bệnh , bề ngoài thấy mạnh mẽ vậy chứ yếu ớt lắm . Một cơn mưa thôi cũng có thể làm Hàn Băng bệnh , chỉ là do giọng ép bản thân phải mạnh mẽ thôi.

_ Thiệu Khanh , em ấy sao rồi ? _ Vũ Vương chạy vào , trán đỏ đầy mồ hôi, giọng nói có chút gấp gáp xen lẫn với lo lắng

_ Hàn Băng như thế nào rồi ? _ Tịnh Nhi cũng không khác mấy , vẻ lo lắng trên mặt hiện ra rất rõ .

_ Cậu ấy không sao ?! Chỉ sốt thôi ! _ Thiệu Khanh không quay đầu , trả lời qua loa

_ Vậy thì tốt rồi , làm tớ lo quá _ Tịnh Nhi thở thảo nhẹ nhõm

_ Chút nữa anh sẽ đưa em ấy về

_ Tốt _ Thiệu Khanh gật đầu

.....

_ Đây là nhà của 2 em sao ? _ Vũ Vương bế Hàn Băng , nhìn sang Tịnh Nhi hỏi

_ À vâng !!! _ Tịnh Nhi cười cười rồi nhấn mặt khẩu mở cửa

Vũ Vương bế Hàn Băng vào trong nhà thì thấy hấn đang ngồi xem ti vi trong phòng khách . Cảm nhận có tiếng bước chân , hấn hơi liếc mắt qua nhìn , thấy như vậy liền khó chịu nói :

_ Vào nhà tôi làm gì ?

_ E...Em gái cậu bị sốt _ Vũ Vương trả lời

_ À !! Vũ Vương , để tớ..... _ Tịnh Nhi vừa bước vào nhà...thấy hấn đang ngồi đó thì đứng hình, lắp bắp nói _ Cậu..Cậu chủ !

_ Ai vậy ? _ Hấn lạnh lùng hỏi

_ Dạ ...là bạn của tiểu thư ! _ Tịnh Nhi rụt rè trả lời

Hấn chưa kịp nói gì thì một tiếng kêu nho nhỏ vang lên

_..Nhút đầu quá _ Nàng đưa tay day nhẹ thái dương

_ Em/Cậu tỉnh rồi à ? _ Tịnh Nhi cùng Vũ Vương không hẹn mà cùng nói

_ À ừm... _Đánh nhẹ vào lưng Vũ Vương _ Bỏ em xuống

_Ừ !!

Hấn từ nãy đến giờ bị " bỏ rơi " , đưa mắt nhìn đám người đang nói chuyện kia thì trong lòng khó chịu , mắt hơi nheo lại nhìn . Cái tình huống quái quỷ gì vậy ? Cái gì mà anh trai , em gái trong này ? Rồi bé bé bồng bồng ?

_ Cậu chủ... Là tiểu thư bị ngã nên.... _ Tịnh Nhi lý nhí

_Ừ ! Đưa cô ấy lên phòng nghỉ đi _ Hấn phẩy phẩy tay , không nhìn nàng một cái

_ Vâng !! _ Quay sang Vũ Vương _ Cậu về trước đi ! Tớ lo được cho cậu ấy mà !

_Ừ

Anh đưa ánh mắt bất đắc dĩ nhìn nàng một cái , Hàn Băng chỉ cười nhẹ gật đầu . Anh thở dài một cái rồi đi . Hấn vẫn ngồi yên xem ti vi mà trong lòng khó chịu lạ thường . Tịnh Nhi dìu Hàn Băng lên lầu , 2 người đưa mắt nhìn hấn rồi nhìn nhau , cười trừ .

.....

8h tối

Hàn Băng lúc này mới mơ màng mở mắt . Đau đầu quá !! Mi tâm nàng hơi nhúu lại , vươn tay vỗ nhẹ lên trán mấy cái rồi ngồi dậy

Rầm

Nàng giật mình , ngược mặt lên thì nhìn hấn rồi liếc mắt qua tờ giấy trên bàn. Hai chữ KHẾ ƯỚC to đùng trên tờ giấy thì ngăn người một lúc , mở miệng hỏi :

_ Đó là cái gì ?

_ Khế ước !

_ Ai mà không biết ! Nhưng đưa tôi khế ước nhảm nhí này làm gì ? _ Nàng nhăn mặt , khó chịu hỏi

_ Bà nội hỏi tôi với cô khi nào sinh em bé _ Hấn đơn giản nói

_ Ok ..Hiểu rồi ! Vậy khế ước này là ?

_ Chỉ có hiệu lực trong 6 tháng . Hết 6 tháng chúng ta đường ai nấy đi ! Hết 6 tháng , tôi sẽ nói với bà nội là tôi có người yêu rồi , chúng ta kết thúc _ Hấn ngồi xuống giường , nói

_ Được ! Tôi muốn trong 6 tháng đó , tôi muốn được tự do làm điều tôi muốn, anh không được quản tôi . Tôi quan hệ với nam hay nữ , anh cũng không quản . Tôi có tình cảm với ai hay như thế nào anh cũng không được xen vào. Được không ? _ Đôi mắt lạnh nhạt nhìn hấn , nói

_ Nhất ngôn ký xuất , tứ mã nan truy (*)

_ Tốt !!! _ Nàng nhếch miệng cười , giật tờ giấy lên xem , thấy hấn đã ký tên , không ngần ngại nhanh ký vào .

_ Cô tốt nhất diễn cho tốt vào !!! _ Hấn quay lưng bước ra khỏi phòng nhưng không quên nhắc

Cạch

_ Tôi đương nhiên sẽ diễn tốt bởi tôi cũng không muốn làm vợ anh đâu , Vũ Nhật Phong!!

.....

_ Cô là Từ Vân Kha ? _ Giọng nói lạnh nhạt vang lên giữa căn phòng

_ Ừ ! Anh là ? _ Đôi mắt cô ta nhìn chằm chằm vào người đang đứng đối diện với mình,ngạc nhiên có,sững sốt có..

_ Vũ Nhật Phong ! _ Nhếch miệng , tay hấn nâng khuôn mặt của ta lên , tiếp _ Cô từ nay thuộc quyền sở hữu của tôi !

Từ Vân Kha ánh mắt say mê nhìn hấn , như yêu nghiệt , đôi mắt nâu khói hẹp dài , sâu như biển , mái tóc nâu dày , mái xéo gần như che đi bên mắt trái khiến tim cô ta đập liên hồi . Bất chợt hấn hỏi :

_ Cô có bạn trai chưa ?

_ Chưa !! _ Câu nói dứt khoát , không thêm suy nghĩ của cô khiến hấn nhếch miệng cười . Thì ra cũng chỉ là loại đàn bà ham danh lợi . Không có tiền đồ

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lành Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

_ Mẹ !!! Mẹ tới lúc nào vậy ? _ Hàn Băng sững sốt khi thấy Giang Nguyệt Thi đứng trước nhà

_ Mẹ muốn tới thăm con thôi . _ Giang nguyệt Thi mỉm cười hiền hậu _ À mà sao con dậy trễ quá vậy ?

_ Ặc... Mẹ tới sớm như vậy sau không kêu con ? _ Hàn Băng suýt ngất

_ Ừm !!! Cho mẹ vào nhà không ? _ Giang Nguyệt Thi chống nạnh hỏi

_ Vâng !! Đương nhiên vào nhà rồi _ Nàng cười gượng

Trời ạ !! Sao mẹ lại tới lúc này chứ ?! Haiz

.....

_ Ông xã à !! Mẹ đến kìa _ Giọng của nàng vang lên , giả vờ dùng ngọt ngào gọi hấn xuống còn trong lòng thì buồn nôn

Hấn đang ngồi trên trong phòng làm việc , nghe tiếng gọi của nàng thì lạnh người . Nói :

_Ừ !! Anh xuống ngay

.....

_ Mẹ ! _ Hấn chào

_Ừ ! Hai đứa dạo này khỏe không ? Làm ăn thế nào rồi ?! _ Giang Nguyệt Thi dịu dàng hỏi , nhìn hai người đứng cạnh nhau

_A..haha...Tốt tốt lắm mẹ.... Anh ấy cứ bận rộn việc trong công ty ... Nhiều lúc con lo anh ấy ngã bệnh _ Hàn Băng làm vẻ đau lòng nhìn hấn , bàn tay nhỏ bé không ngừng cầu bần tay hấn

Hấn trừng mắt nhìn bàn tay mình bị nàng hung hăng cấu xé , nàng miễn cưỡng cười cười , lâu lâu lại liếc hấn trừng mắt . Hai người trừng mắt liếc nhau , nàng giật tay mình ra nhéo mạnh vào hông hấn một cái mạnh , đưa mắt khiêu khích hấn :

_Vậy hả ? Xem ra hai đứa thật thương nhau . Vậy mẹ yên tâm rồi _ Giang Nguyệt Thi cười

Thương hấn ư ? Kinh khủng !

Thương cô ta sao ? Bớt giỡn đi

_Vâng ! Chúng con rất thương nhau _ Hấn cười , thân mật ôm eo nàng , giữ lấy

Thấy hấn và nàng thân mật , bà nhin không được hỏi :

_Hai đứa...đã có kế hoạch chưa ?

_Dạ ? _ Hàn Băng trở mặt ngạc nhiên . Sau đó ngược lên nhìn hấn , hấn cười ranh mãnh nhìn Giang Nguyệt Thi , tuyên bố :

_Dạ..Có rồi ! Mẹ đừng lo , rất nhanh sẽ có cháu cho mẹ bồng

_Tốt tốt ! Thôi mẹ về trước khi khác sang thăm con _ Bà cười vui vẻ đi về

_Cái gì mà cháu bồng chứ ?!! Muốn chết à ?! _ Hàn Băng trừng mắt nhéo mạnh mấy cái vào hông hấn , nói nhỏ

.....

_Đi đâu vậy ?

_Đi học _ Nàng nói xong cầm lấy ba lô bỏ đi

_Hừ !! _ Hấn quay lưng bỏ đi vào phòng

.....

_Hey !! Làm sao đi học trễ vậy ? _ Thiệu Khanh cười toe toét hỏi

_Mẹ qua chơi !

_Ừ !! Ừa mà có thấy Vũ Vương không ? _ Thiệu Khanh nhìn xung quanh

_Không thấy ! Buồn ngủ quá _ Hàn Băng đưa tay che miệng ngáp một cái

_Vậy đi ngủ đi

_Ừ ! Đi đây !! _ Nàng đưa tay vuốt mái tóc của mình rồi đi thẳng lên sân thượng . Thiệu Khanh thờ dãi một cái rồi đi vào lớp học

.....

Hàn Băng ngẩn người nhìn bầu trời mà không để ý có người đứng đằng sau mình

_Này !

_Hả ? _ Nàng giật mình quay lại

_Em làm sao vậy ? Hết sốt chưa mà đi học ? _ Vũ Vương để tay lên trán Hàn Băng , ân cần hỏi

_Em khỏe rồi _ Gỡ bàn tay đặt trên trán mình xuống

Vũ Vương ngồi xuống cạnh Hàn Băng . Chăm chú nhìn đôi mắt lo lắng của nàng...Trong lòng có cảm giác đau lòng...

_ Có muốn ngắm hoàng hôn không ? _ Vũ Vương hỏi

_Ừ , ở đâu ?

_Đi với anh _ Vũ Vương kéo tay Hàn Băng đi

.....

_Ở đây rất mát ...lại yên tĩnh _ Hàn Băng nhìn khung cảnh trước mắt không khỏi mỉm cười . Đây là cảnh biển lúc hoàng hôn đẹp nhất mà nàng từng nhìn thấy . Cả khung trời đều là màu vàng cam dịu dàng ... Gió cứ thổi nhưng lòng nàng lại rất bình yên....Hai người ngồi đó ngắm hoàng hôn cho đến lúc trời tối....

Cám ơn đã cho em thấy một nơi đẹp như vậy !

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lành Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

3 năm sau

_Vương Hàn Băng , đề nghị cô chăm chú vào công việc một chút _ Giọng nói tức giận của hắn vang lên

_Thì tôi vẫn đang chú ý đây _ tuy miệng nói nhưng mắt vẫn không rời điện thoại

_Cô...lập tức bỏ điện thoại xuống ngay cho tôi ! _ Vũ Nhật Phong rống lớn

_Ây da . _ Nàng che tai lại , giương mắt lên nhìn hắn nói : _ Tổng tài à ! Anh thực sự rất rất là khó khăn nha , tôi đã rất nghe lời rồi đó . Anh không cho tôi mặc đầm thì tôi đã rất nghiêm chỉnh mặc áo sơ mi trắng với váy đen rồi . Không cho tôi để tóc che mắt tôi cũng đã kẹp lên rồi...

_Dừng lại . Đó vốn là quy định trong công ty rồi . Ai cũng phải thực hiện ! Là bắt buộc hiểu không ? _ Ông trời ạ , như thế nào lại bắt hắn đưa cô ta vào công ty chứ

_Được rồi ! Làm thì làm ! Thực phiền toái

_Làm báo cáo tình hình kinh tế tháng này cho tôi

_Biết rồi !

.....

_Vương Hàn Băng _ Vũ Nhật Phong nghiêng răng

_Gì nữa đây tổng tài đại nhân ? _ Nàng quay lại nhìn hắn . Làm cái gì chứ ? Nàng chỉ là đang ngồi nói chuyện điện thoại thôi mà . Bất qua cười hơn lớn chút thôi . Có cần phải quát lên như vậy không ?

_ Cô ... Ra khỏi đây ngay _ Hân quát lớn

_ Đi thì đi !

Nói xong Hân Bổng cầm lấy giỏ xách quay lưng đi , trong lòng thầm cười vui vẻ .

Tưởng chị đây thích ở trong phòng làm việc với người lắm sao ? Còn lâu nhé

Cô ta thật kinh khủng _ hân âm thầm thở dài

.....

_ Là lá la ... _ Hân Bổng vừa ngâm nga mấy câu vừa đưa tay hất hất mái tóc nâu đỏ của mình trước gương

_ Chắc ... ! Con gái à , sao hôm nay về sớm thế ? _ Giang Nguyệt Thi dịu dàng hỏi

_ Mẹ ! À , ... anh ấy lo cho con làm việc nhiều nên cho con về sớm ! hì hì _ Hân Bổng bịa đại một cái có nói

Xi ! Hân mà tốt được vậy thì con đây cũng mừng , người gì mà khô khan như gỗ ấy

_ Vậy à ? Xem ra tình cảm các con thật tốt

_ Dạ ? À vâng tốt lắm ạ haha

_ Con đi đâu vậy ? _ Giang Nguyệt Thi thắc mắc

_ Con đi bar với Thiệu Khanh

_ Ừm vậy con đi đi , nhớ về sớm

.....

Bar Rose

_ Hân Bổng ! Tớ đây ! _ Thiệu Khanh đứng vẫy vẫy tay

Nghe tiếng gọi , Hân Bổng theo bản năng nhìn lại :

_ Thấy rồi !

Đột nhiên , Thiệu Khanh ôm chầm lấy nàng , nói :

_ Thật nhớ cậu !!

_ Cũng không phải là xa nhau mấy năm đâu làm gì mà kích động vậy ?! _ Nàng vuốt tóc của Thiệu Khanh dịu dàng nói

_ Nhưng cậu dạo này chỉ ở công ty ...

_ Là vì bà mình và bà hân kêu hân đưa mình vào công ty để bồi dưỡng tình cảm

_ Ừm ! Vậy vào bar thôi _ Thiệu Khanh kéo tay Hân Bổng vào

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

_ A..a..a

Tiếng rên rĩ của một người con gái vang lên khắp căn phòng cùng hành lang đã khiến một người phải trần trọc cả đêm không ngủ được . Cuối cùng vẫn chính là chịu không nổi liền đi theo tiếng rên đó đến trước căn phòng

_A... Ừm.. Chậm một chút ..

Nàng đưa mắt liếc nhìn vào khe cửa còn chưa đóng kĩ, liền thấy được một màn nam nữ thân mật quấn quýt lấy nhau trên giường . Vừa định đi về phòng thì đôi mắt xinh đẹp nhìn thấy được một gương mặt đầy son phấn quen thuộc

Một khắc đó , đôi mắt kia lóe lên tia sáng , đôi môi anh đào khẽ nhếch lên

Dor bản

.....

Sáng hôm sau

_ Chủ tịch đại nhân , hôm nay tôi bận việc , có thể nghỉ một ngày hay không ? _ Hàn Băng chống tay lên bàn , hỏi

_.....

_ Này , có được không ?! _ Mi mắt hơi giật giật

_.....

_ Cái tên này ! Rốt cuộc anh có nghe tôi nói gì không hả ? _ Nàng vươn tay kéo cả vạt hăn , tức giận hỏi

_ Buông ra ! Dor bản _ Vũ Nhận Phong hất tay nàng ra

_ Còn mắc bệnh sạch sẽ ?! Lo tôi dor bản ? Xem lại mình đi . Hôm nay tôi nghỉ

Nói rồi , chẳng đợi ai đó đồng ý , Hàn Băng lập tức ôm gối bỏ đi . Cả người bốc hỏa . Cũng không để ý đến người đang ngồi ở vị trí chủ tịch kia cả người đều lạnh lẽo .

.....

Trời ạ ... Tại sao nàng lại có thể sống chung nhà với một người như vậy ? Vì sao ư ? Đương nhiên là vì bà rồi , ba năm về trước , hôn ước đã chẳng còn là quan trọng rồi

-----Hồi tưởng-----

_ Tiểu Băng _ Giang Hàn Vân đứng ngoài cửa phòng hỏi

_ Dạ ? _ Mau chóng ra mở ra _ Bà vào chơi

Cả 2 bà cháu ngồi bên mép giường , nàng hỏi :

_ Có chuyện gì sao bà ?

_ Ừm.. Thật ra là về chuyện hôn ước _ Giang Hàn Vân dịu dàng nói

_ Vâng ? _ Nghe bà nhắc đến hôn ước , mắt nàng lập tức sáng lên

_ Bà biết cháu không thích hôn ước này ... Bà cũng đã bàn lại với mọi người và .. _ Bỗng nhiên đang nói lại dừng khiến nàng không khỏi căng thẳng

_ Và ?!

_ Chúng ta quyết định không ép cháu kết hôn nữa !

_ Oa~ thật sao ạ ? Thật tuyệt , cháu biết bà thương cháu nhất mà _ Vương Hàn Băng vui vẻ , ôm chầm lấy bà

_ Nhưng.... bà muốn cháu cùng với Phong tìm hiểu nhau

Im lặng một hồi , nàng liền mỉm cười gật đầu :

_ Vâng

-----Trở về-----

_ Haiz..

Ring ~ Ring ~ Ring

_ Alo Tiểu Vương sao ? A... Được ... Được...

30 phút sau

Đứng trước biển , nàng thoải mái hít thở , vui vẻ quay đầu lại nhìn Vũ Vương đằng sau mỉm cười . Người này luôn là người để ý đến cảm xúc nàng nhất . Kể từ 3 năm trước tại nơi này , nàng và Vũ Vương đã trở nên thân thiết vô cùng . Đôi lúc nàng cũng thực thắc mắc có phải hay không nàng cùng Tiểu Vương vượt quá mức bạn bè ?

_ Tiểu Băng ? Tiểu Băng ? Đây

_ Ô ,, Há ?

_ Em đang thần thờ cái gì đấy ?! _ Vũ Vương dịu dàng cười , tay vén tóc của nàng qua một bên

_ Hihi... không có gì _ tựa đầu vào vai anh , nói nhỏ :

_ Không hiểu sao , ở bên anh, em cảm thấy thật ấm áp

_ Há ? Em nói gì ? _ Vũ Vương hỏi

_ Có gì đâu hì _ Nàng làm mặt quỷ trên anh

_ Em đó _ Cốc nhẹ vào đầu nàng

Ring ~ Ring ~ Ring

_ Alo

_ Về nhà , bà qua tí tí.. _ một câu nói không đầu không đuôi cụt ngủn , lạnh lùng vang lên

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

_ Chuyện gì vậy ? _ Vũ Vương hỏi

_ Ừm.. Bà qua chơi , giờ e phải về rồi , khi khác mình đi chơi nhé... Xin lỗi _ Nói đoạn Hàn Băng đứng dậy chuẩn bị đi

_ À này , để anh chở về _ Vũ Vương kéo tay nàng lại

_ Vâng , vậy phiền anh chút _ Hàn Băng mỉm cười

.....

Cạch

_ Bà , cháu về rồi _ Giọng Hàn Băng vang lên , môi đầy đặn khẽ mở

_ Ôi , Tiểu Băng , sao hôm nay cháu về muộn thế _ Vũ Thiên Tuyệt dịu dàng hỏi , vừa định đứng dậy đi tới chỗ Hàn Băng

_ Ấy bà , bà cứ ngồi đi _ Hàn Băng vội đi tới đỡ nhẹ tay bà _ Cháu nghe bà đến định đi mua một ít đồ thôi

_ Vậy à ? _ Vũ Thiên Tuyệt

Ngồi xuống bên cạnh bà , Hàn Băng chồm người đến rót trà cho Vũ Thiên Tuyệt

_ Cảm ơn con _ Uống xong bà nắm lấy bàn tay bé nhỏ của Hàn Băng nói :

_ Kỳ thực bà biết con không thương thằng Phong nhà bà ... Bà cũng biết con rất thương bà của con nên mới đồng ý sẽ đính hôn với nó

Nghe bà nói vậy , kí ức nàng lại quay về 1 thời điểm nào đó

_ Tiểu Băng , cũng đã quá 6 tháng rồi , bà biết hai đứa vẫn không có gì tiến triển _ Giang Hàn Vân buồn bã nói

_ Con _ Hàn Băng ấp úng không biết nói sao ... _ Con biết bệnh tình của ông đạo này cũng đã tốt hơn trước rất nhiều , tuy ông vẫn còn yếu ...

_Ừ..

_ Bà à , có thể cho con 3 năm nữa không , con sẽ cố gắng yêu anh ấy ... con sẽ cùng anh ấy đính hôn , chỉ là cho con 3 năm nữa nhé _ ánh mắt buồn rười rượi nhưng ánh lên tia kiên định . Nàng muốn gia đình nàng hạnh phúc , nàng muốn để ông bà nhìn thấy nàng đính hôn ...

_ Con à , bà biết con rất thương ông và bà nhưng nếu đã không yêu , con không nên ép buộc _ Vuốt mái tóc dài của Hàn Băng , bà nói

_ Vì người mình yêu thương thì có gì đâu hả bà , với lại nói không chừng con với anh ấy yêu nhau thật thì sao ?! _ Miễn cưỡng giờ ra nụ cười gượng gạo

_ Được rồi !! Tùy cháu vậy , bà yêu cháu , Tiểu Băng của bà _ Ôm nàng vào lòng , bà dịu dàng nói

.....

_ Tiểu Băng , Tiểu Băng , cháu nghe bà nói không ? _ Vũ Thiên Tuyết vỗ vỗ lên tay nàng , hỏi

_ Ô ... Vâng... cháu nghe _ Giật mình , nàng khẽ gật đầu

_Ừ , nếu 2 đứa vẫn không có một chút tình cảm nào với nhau thì

_ Không bà ơi ...

_ Hà ?! _ Vũ Thiên Tuyết ngạc nhiên

_ Kỳ thực , con cũng không chán ghét anh ấy , chỉ là chúng con không có thời gian ở gần bên nhau thôi ...

Đứng dựa vào tường nghe 2 người nói chuyện với nhau Nhật Phong không khỏi hừ nhẹ , lạnh nhạt quay lưng vào nhà bếp rót nước uống . Cứ cho là bản thân nàng không ghét hẳn đi nhưng hẳn thì sao chứ , hẳn - Vũ Nhật Phong lại không ưa gì nàng , lúc nào cũng quần quýt với tên Thượng Vũ Vương rồi lại day dứt không rõ với bạn trai cũ - Hứa Diệu Dương làm hẳn cảm thấy Hàn Băng kia như những người phụ nữ khác

_ Phong _ Vũ Thiên Tuyết gọi

_ Vâng _ Vũ Nhật Phong bước ra

_ Tuần sau cả nhà ta đi trượt tuyết , cháu thu xếp công việc chuẩn bị đi _ Mặc dù là hỏi ý kiến nhưng Vũ Nhật Phong thừa biết là bà đã quyết định như vậy rồi .

_..... Bao lâu bà ? _ Lạnh nhạt hỏi

_ Ít nhất 1 tuần

_ Vâng

Xoay người , rút điện thoại ra , gọi :

_ Alo , Quân Hy hả ? Cậu giúp tớ giải quyết việc trong công ty nhé

_ Sao vậy ? Chuyện gì à ? _ Lãnh Quân Hy ngạc nhiên hỏi

_ Tớ phải cùng gia đình đi trượt tuyết khoảng 1 tuần

_Ừ!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

Tối hôm đó

_ Đói quá... _ Hàn Băng vuốt vuốt mái tóc lòa xòa của mình , người mặc áo ngủ hình đô-rê-mon to đùng , đi xuống cầu thang để tìm cái gì ăn cho đỡ đói

_ Chuyện gì ? Không phải anh đã nói với em là không nên gọi cho anh sao ? _ Giọng trầm thấp của Nhật Phong vang lên trong phòng ngủ

Nghe được tiếng nói của hắn , Hàn Băng theo bản năng nép nép vào cánh cửa phòng , áp sát tai mình vào nghe

Tuy biết không tốt... Nhưng mà tôi không chống lại sự tò mò nha ...

_ Em thật phiền mà _ giọng nói của Phong ẫn nhẩn sự khó chịu

_.....

_ Không được , tuần sau anh bận

_....

_ Không

Phụ nữ ? Chắc là cô gái hôm trước rồi ... Thôi kệ , đi ăn đã..

Nghĩ vậy , Hàn Băng liền quay bị quay đi thì vô tình làm cánh cửa mở ra

_ Cô nghe lên ?! _ Vũ Nhật Phong liếc nhìn , lạnh nhạt hỏi

_ Tôi... _ Hàn Băng ấp úng

_ Cô thật dễ tính , cô...

Bóp

Một cái tát giáng vào gương mặt điển trai của hắn

_ VƯƠNG HÀN BĂNG , cô dám đánh tôi ? _ Mắt hắn tóe lửa , trán nổi đầy gân xanh

_ Thì sao ? _ Hàn Băng hất cằm , hai tay chống hông , trừng mắt nhìn Vũ Nhật Phong nói _ Anh gì à , tôi nói cho anh biết nhé , anh có hiểu từ " dễ tính " không ? Hừ ? Tôi chỉ vô tình nghe được chứ không hề nghe lên , ai bảo anh nói lớn như vậy ?

_ Cô _ Vũ Nhật Phong gầm nhẹ , tức giận cầm chặt cổ tay nàng , như muốn nghiền nát xương của Hàn Băng khiến nàng đau đến ứa nước mắt

_ Bỏ tay Ai... đau muốn gãy xương tôi à ... Tôi biết anh to lớn ... nhưng làm ơn đi , tôi không muốn gãy tay ... A... _ Vẻ mặt Hàn Băng ủy khuất , tức giận nói

Hắn chẳng những không buông tay mà còn giữ chặt hơn...

Rắc ... Rắc

_.....

_.....

_ Chết tôi rồi , tên khốn kiếp _ Đau đớn khiến nàng nhắm mắt lại , hung hăng đá vào hạ bộ của Vũ Nhật Phong , không ngừng la hét

_A... _ Đau đớn khiến hấn buông tay

_ Huhu ... _ Nàng chạy về phòng nhanh chóng tìm bộ đồ nào đó rồi mau mau lên chiếc mũ trần của mình chạy đến bệnh viện

Nửa tiếng sau

_ Haiz.. Cũng may chỉ trật khớp tay ... _ Miệng nhỏ thở dài 1 cái

Ngồi ở ghế trong bệnh viện , Hân Băng chăm chú suy tư , tay còn lại vuốt ve cổ tay bị bó lại của mình , môi nở ra nụ cười xấu xa

.....

_ Com hôm nay ai làm ... _ Vũ Nhật Phong im lặng nhìn đồ ăn trên bàn . khoe mắt giật giật

_ Là Tiểu Băng làm... _ Tịnh Nhi nhìn đồ ăn trên bàn , nói

_..... Cái này ăn được ? _ Hấn rùng mình nhìn

Rau thì đen thui , mềm xèo , com thì đen trắng lung tung , thịt thì chưa chín , nước canh nhìn lỏng lẻo xền xệt

_ Này .. Này... Ăn đi _ Hân Băng đi ra , vuốt nhẹ cổ tay của mình cười cười

Ngồi xuống bàn , gấp đồ ăn ăn ngon lành , cười vui vẻ

_ Sao vậy ?! Ăn đi , Ô-N-G X-Ã _ Nàng nghiêng răng , cười "ngọt ngào" nhìn hấn

Im lặng , cầm đũa gấp miếng rau bỏ vào miệng , mặt hấn chuyển màu liên tục...

_tôi.. no rồi _ Hấn bỏ đi

_Ấy ? Sao ăn ít vậy ? _ Mắt long lanh nhìn

Chết người chưa , hại bà trật cổ tay , bà không tha cho người đâu , chờ đấy

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Tuần sau

- Wow~ ở đây đẹp quá _ Hân Băng giương đôi mắt to tròn nhìn xung quanh

Không phải đây là lần đầu đi trượt tuyết nhưng có lẽ cũng đã lâu rồi nàng chưa đi trượt tuyết lại.... Cũng đã từ cái ngày nàng cùng Hứa Diệu Dương chia tay

- Tiểu Băng , em ngần ngại cái gì đó ?! _ Vũ Quan Mẫn đặt tay lên vai nàng , hỏi

- Hi , không có , em chỉ cảm thấy nơi đây đẹp quá thôi _Nhòe miệng cười , đôi mắt ánh lên tia cô đơn nhưng nhanh chóng biến mất

-Ừ... , chúng ta đi thôi , em ngủ cùng phòng với chị đó nha _Nhận thấy sự cô đơn trong mắt nàng , Vũ Quan Mẫn nhanh chóng lãng qua chuyện khác , kéo tay nàng đi , nháy nháy mắt mấy cái

-Vâng , chị phải kể chuyện cho em nghe đó

-Ok bé luôn

Tiểu Băng , có lẽ em không biết nhưng em cười rất là xinh

.....

-Phong

-.....

-Nhật Phong..... _Vũ Quan Mẫn lớn tiếng gọi-Em đem hành lý vào phòng cho chị đi nhanh lên

-.....

Hắn thì xách hành lý cho nàng và Quan Mẫn , còn 2 người kia thì cứ tít tít không ngừng .

-Chị , mọi người đâu rồi ?! _Hàn Băng quay ngang , đưa mắt nhìn lung tung...

Không ngờ , lại vô tình thấy hình ảnh của Hứa Diệu Dương cùng Tử Vân Kha quần quýt lấy nhau . Đôi mắt lạnh lùng nhìn bọn họ thân mật , môi khẽ nở nụ cười xem thường

-Anh à , nhanh đi _Tử Vân Kha cả người nũng nịu kéo tay Hứa Diệu Dương

-À , được

Bọn họ nhanh chóng nhìn thấy Hàn Băng và..... Nhật Phong . Tử Vân Kha trừng mắt lớn nhìn nàng nhưng lại cười ngọt ngào hướng về hắn , nụ cười như có như không trên gương mặt của Hàn Băng nhanh chóng làm Hứa Diệu Dương chột dạ . Vũ Nhật Phong lại đưa bộ mặt như không nhìn thấy đôi kia , xoay người nhàn nhạt nói :

-Em lên trước

-Ừ _Vũ Quan Mẫn nhìn 2 người đối diện mình vài giây liền biết ngay là ai

-Hứa tổng , anh cùng bạn gái đi chơi sao ?! _Hàn Băng dịu dàng lên tiếng , môi khẽ nâng lên

-À , đúng vậy , Tiểu Băng anh..

-Xin Hứa tổng cẩn thận lời nói , chúng ta không thân thiết đến mức xưng hô như vậy _Hàn Băng nhúm mày , xoay qua Vũ Quan Mẫn

-Chúng ta đi thôi chị

Xoay người : 2 người đi chơi vui vẻ

.....

Về phần hắn

Vừa vào tới phòng , hắn trong người khó chịu , có 1 cảm giác nhói nhói nhưng hắn không biết vì sao . Không nghĩ tới tên họ Hứa kia lại tới đây chơi , rồi đưa con mắt kia nhìn Hàn Băng

Ring... Ring...Ring

-Alô

-Em đã....

Chưa để người bên kia nói hết câu hắn đã tắt máy , nhanh chóng vào phòng tắm

-Hừ

.....

-Băng _Vũ Quan Mẫn khẽ gọi

-Vâng

-Em có từng thích em chị ?!

-Em....._Nàng ấp úng

-Nói thật cho chị biết

-Chưa từng chị à

-Vậy ư ?!!Haizz..... -Thờ dài 1 cái

-Chị ,.... em nghĩ em hơi mệt...

-A ? Vậy em ngủ đi , chị định làm chút việc

-Vâng , em ngủ trước nhé

Xoay người lại , nàng ôm lấy cái gối dài , mệt mỏi đi vào giấc ngủ . Còn Vũ Quan Mẫn thì đi quay phòng của Nhật Phong

-Chị vào đây có việc gì à ?!! _Nhấn mặt , hấn hỏi

Bốp

Đánh vào đầu hấn , cô tức giận nói :

-Nói chuyện với chị như thế hả ?! Thế là muốn bị chị đánh " xã giao " lâu ngày hử ?

Vươn tay xoa chỗ bị đánh , hấn nói :

-Cái gì mà đánh " xã giao " chứ . Đây , chị nữ đánh em mình như vậy à

-Thì sao ? Ý kiến không ? Đã nói là em phải ở gần với Tiểu Băng mà sao chị chẳng thấy gì hết vậy ?! Một chút thân thiết cũng không có...

-Em không thích cô ta , vậy thôi , thời đại gì rồi , ép buộc thích với yêu gì chứ ?! Em thấy cô ta cũng chẳng có gì tốt cả , cô ta chẳng phải chia tay với tên họ Hứa kia rồi thân thiết với tên Thượng Vũ Vương sao ? _Lừa giận bùng cháy mãnh liệt mà không biết lý do

-Hai người họ cũng chưa có gì mà , hấn là bạn bè bình thường thôi _Vũ Quan Mẫn thoải mái nói

-..... Thôi , em đi làm đây

Nói đoạn hấn đứng dậy bỏ đi

-Ê thằng nhóc này.... Vũ Nhật Phong...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Chương 32

_Chị , chị mình đi trượt tuyết đi chị _Hàn Băng lay lay Vũ Quan Mẫn

_A , được rồi , từ từ nào _ Vũ Quan Mẫn cười cười _ Phải mặc áo ấm nha , không sẽ lạnh đó

_Em biết rồi , chị đừng lo

.....

Hàn Băng đứng nhìn xung quanh , hai tay xoa xoa vào nhau , thở nhẹ nhẹ .

_Đua không nè ?!!

_Đua ?!! Được , nếu chị thua chị phải mua cho em 1 cuốn ngôn tình đây nhé ! _Nàng cười nói

_Ok em luôn _Vũ Quan Mẫn giờ cái lên , mắt nháy mấy cái

_ Chuẩn bị thôi nào

_ 1 2 3

Vèo Vèo

Hai người trượt tuyết nhanh đến mức chỉ thấy tuyết ở đằng sau lưng , từng cơn gió tạt mạnh vào người ...

_ Ôi...

Bỗng nhiên nón của nàng đột nhiên bay mất , mái tóc dài nhanh chóng bị những bông tuyết dính lên .

Rầm

_ Em có làm sao không ? _ Vũ Quan Mẫn lo lắng hỏi , nhanh chóng đỡ nàng dậy

_ Em không ai

_ Có phải bị trật chân rồi không ?!!

_ Hình như là vậy.... _ Nàng nhúm mày , cắn nhẹ môi

_ Chị đỡ em

Nói rồi Vũ Quan Mẫn đỡ lấy nàng , hai người cùng nhau trở về , vì khi này trượt khá xa nên con đường trở về cũng chẳng ngắn gì . Ngược mắt nhìn con đường trở về , hai người không khỏi thở dài

Từ đằng xa bỗng xuất hiện bóng người

_ Phong _ Vũ Quan Mẫn gọi

_ Chị làm gì ở đây ?! _ Hàn Băng tay vuốt mái tóc của mình lên hỏi

_ Chị với Tiểu Băng trượt tuyết , Tiểu Băng không cẩn thận bị trật chân rồi ...

_ Chị về trước đi , em đưa cô ấy về sau _ liếc nhìn nàng , Nhật Phong lên tiếng

_ Được chứ ?! Hai đứa về sớm nha

_ Vâng .

Sau khi Vũ Quan Mẫn đi , Nhật Phong quay lại nhìn nàng , lạnh nhạt nói :

_ Lên

_ Gì ?! _ Hàn Băng tròn mắt hỏi

_ Tôi công cô về _ Vũ Nhật Phong quỳ một chân xuống

_ Không cần.... tôi đi được mà... _ Mặt Hàn Băng đỏ lên

_ Để cô đi thì đến bao giờ ... nhanh lên , cô phiền thật _ Nhúm mày

_ Ủ ... _ Quàng tay qua cổ hần , nàng chỉ thấy cả người mình dường như nóng lên , có gì đó ngại ngại mà nàng không hiểu được

Thịch Thịch

Dường như trái tim ai đó đã lỡ nhịp rồi

.....

_ Tôi thấy gần tối rồi mình nên tìm chỗ nào nghỉ một chút đi _ Vũ Nhật Phong liếc nhìn xung quanh nói

Vì trời gần tối , cái lạnh lúc này cũng hơn sáng rất nhiều , cộng với cái gió này và cả bộ đồ nàng mặc khi bị té đã ướt cả rồi . Mặt Hàn Băng mờ màng , khuôn mặt đỏ ửng

_ Đây ?

_Sao không nói gì ?

_Cô làm sao thế ?

Thấy bất ổn , hấn nhanh chóng để nàng xuống nhìn , đưa tay đặt lên trán thì thấy nóng hổi

_Chết tiệt , bị sốt rồi

Mắt nhắm mắt mở nhìn xung quanh chỉ thấy một màu trắng , lại mơ màng thấy trước mặt mình là hình bóng của một người con trai

_.....

Thấy miệng Hàn Băng nói gì đó nhưng gió lớn quá chẳng nghe gì , hấn nói lớn

_Cô nói gì ?

Hấn nhìn xung quanh một lúc thì thấy đằng xa có một ngôi nhà , Nhật Phong bế nàng lên đi nhanh về phía đó

Kẹt

Vũ Nhật Phong mở cửa đi vào , nhìn căn nhà cũ kĩ , nhỏ bé , hấn đặt nàng xuống đi , lại nhìn thấy có cây đèn cây , hấn dùng hột quet đốt lên .

_Khụ.... Khụ _Hàn Băng khê ho

Đóng cánh cửa và cửa sổ lại xong , hấn nhanh chóng cởi áo khoát và bao tay của nàng ra....

_Không.... Khụ khụ _mơ màng cảm nhận được có người muốn cởi áo mình , nàng kháng cự

_Nếu không muốn bị sốt chết thì cô ngoan ngoãn yên lặng đi _Vừa nói vừa cởi áo của nàng

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Trẻ Con Của Tổng Tài Lãnh Tuyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.